

MIĘDZYNARODOWA ORGANIZACJA PRACY

Konstytucja i inne dokumenty

dialog

Biblioteka
Dialogu
Społecznego

WARSZAWA 2017

MINISTERSTWO RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
Departament Dialogu i Partnerstwa Społecznego

**MIĘDZYNARODOWA
ORGANIZACJA PRACY**

KONSTYTUCJA I INNE DOKUMENTY

Warszawa 2017

Opracowano w Wydziale Koordynacji Współpracy Międzynarodowej
Departamentu Dialogu i Partnerstwa Społecznego MRPiPS

Naczelnik Wydziału – Magdalena Wysocka-Madej
Główny Specjalista – Renata Lemieszewska
Starszy Specjalista – Maria Niewiadomska

Nadzór merytoryczny
Zastępca Dyrektora Departamentu Dialogu i Partnerstwa Społecznego – Agata Oklińska

SPIS TREŚCI

WSTĘP	5
KONSTYTUCJA	7
DEKLARACJA FILADELFIJSKA	33
DEKLARACJA MIĘDZYNARODOWEJ ORGANIZACJI PRACY DOTYCZĄCA FUNDAMENTALNYCH ZASAD I PRAW W PRACY	37
DEKLARACJA MIĘDZYNARODOWEJ ORGANIZACJI PRACY DOTYCZĄCA SPRAWIEDLIWOŚCI SPOŁECZNEJ NA RZECZ UCZCIWEJ GLOBALIZACJI	43
REGULAMIN MIĘDZYNARODOWEJ KONFERENCJI PRACY	57

WSTĘP

Niniejsza publikacja stanowi zbiór najważniejszych dokumentów statutowych i politycznych Międzynarodowej Organizacji Pracy i jest skierowana przede wszystkim do przedstawicieli partnerów społecznych i administracji rządowej zaangażowanych we współpracę z MOP.

Międzynarodowa Organizacja Pracy, skupiająca 187 państw, jest jedną z najdłużej działających organizacji międzyrządowych zajmującą się sprawami społecznymi, o wyjątkowej trójstronnej strukturze. Powstała w 1919 r., w trakcie konferencji pokojowej w Wersalu, jako autonomiczna organizacja stowarzyszona z Ligą Narodów. Uchwalona wówczas Konstytucja MOP stanowiła rozdział XIII Traktatu Wersalskiego. W pracach Komisji Międzynarodowego Prawa Pracy, która opracowała Konstytucję MOP, uczestniczyli przedstawiciele 9 krajów: Belgii, Kuby, Czechosłowacji, Francji, Włoch, Japonii, Polski, Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych. Państwa te określane są jako Członkowie-założyciele Organizacji.

Od czasu przyjęcia Konstytucja MOP była wielokrotnie rewidowana: w roku 1922, 1945, 1946, 1953, 1962, 1972, 1986 i 1997. Akt poprawki z 1986 r. podwajający liczbę członków Rady Administracyjnej i likwidujący w Radzie kategorię państw odgrywających główną rolę w przemyśle, a także wprowadzający do Konstytucji pojęcie „socjalistycznych państw Europy Wschodniej”, nigdy nie wszedł w życie, gdyż do uprawomocnienia poprawki do Konstytucji MOP wymagana jest ratyfikacja lub akceptacja 2/3 Członków tej Organizacji, w tym pięciu z dziesięciu Członków reprezentowanych w Radzie Administracyjnej jako Członkowie odgrywający główną rolę w przemyśle.

Dotychczasowe zmiany Konstytucji MOP odzwierciedlały zarówno procesy i przemiany zachodzące w świecie pracy, jak i w samej Organizacji. Ostatni Akt poprawki przyjęty w 1997 r., którego celem jest umożliwienie Międzynarodowej Konferencji Pracy uchylania nieaktualnych i nieprzyczyniających się do osiągnięcia celów postawionych przed MOP konwencji tej Organizacji, wszedł w życie w 2015 r. Tłumaczenie tekstu Konstytucji opublikowane w niniejszym zbiorze zostało uwspółcześnione pod względem językowym, żeby uczynić jego lekturę łatwiejszą, jednak z tego powodu nie może być traktowane jako tekst urzędowy.

Inną ważną kategorią dokumentów Organizacji są przyjęte przez nią deklaracje, z Deklaracją Filadelfijską uchwaloną w 1944 r. na czele. Niniejsza publikacja zawiera teksty wszystkich aktów MOP z tej kategorii, czyli również Deklarację dotyczącą fundamentalnych zasad i praw w pracy z 1998 r. i Deklarację dotyczącą sprawiedliwości społecznej na rzecz uczciwej globalizacji z 2008 r.

Kolejna kategoria aktów regulujących funkcjonowanie Międzynarodowej Organizacji Pracy to regulaminy. Niniejsza publikacja, która ma służyć jako swoisty podręcznik przede wszystkim przedstawicielom partnerów społecznych zajmujących się współpracą z MOP i uczestniczącym w pracach jej organów, zawiera tłumaczenie na język polski Regulaminu Międzynarodowej Konferencji Pracy, uwzględniające zmiany wynikające z wejścia w życie Aktu poprawki do Konstytucji z 1997 r.

KONSTYTUCJA*

MIĘDZYNARODOWEJ ORGANIZACJI PRACY

Preambuła

Zważywszy, że powszechny i trwały pokój może być zbudowany jedynie na zasadach sprawiedliwości społecznej,

zważywszy, że pewne warunki pracy są dla wielkiej liczby ludzi niesprawiedliwe, powodują nędzę i niedostatek, co rodzi niezadowolenie zagrażające pokojowi i powszechnej harmonii i że niezwykle pilna jest poprawa powyższych warunków, na przykład poprzez uregulowanie czasu pracy, w tym ustalenie maksymalnego dziennego i tygodniowego wymiaru czasu pracy, rekrutacji pracowników, walki z bezrobociem, zagwarantowanie zarobku zapewniającego godne utrzymanie, ochronę pracowników na wypadek choroby w ogóle lub chorób zawodowych i nieszczęśliwych wypadków w pracy, ochronę dzieci, młodzieży i kobiet, ubezpieczenie na wypadek starości i niezdolności do pracy, ochronę interesów pracowników pracujących za granicą, uznanie zasady równej płacy za pracę równej wartości, uznanie zasady wolności zrzeszania się, organizację kształcenia zawodowego i technicznego oraz inne temu podobne działania,

zważywszy, że nieuwzględnianie humanitarnych warunków pracy przez któryś z narodów stanowi przeszkodę dla wysiłków innych narodów pragnących poprawy losu pracowników w ich własnych krajach,

Wysokie Umawiające się Strony, kierując się poczuciem sprawiedliwości i humanitaryzmu, jak również chęcią zapewnienia trwałego pokoju na świecie oraz mając na względzie osiągnięcie celów, wymienionych w niniejszej Preambule, uzgadniają następującą Konstytucję Międzynarodowej Organizacji Pracy.

---

* Dz.U. 1948 Nr 43, poz. 308 z późn. zm.

Rozdział I

ORGANIZACJA

Artykuł 1

Utworzenie

1. Niniejszym tworzy się stałą organizację w celu realizacji programu przedstawionego w Preambule do niniejszej Konstytucji i w Deklaracji dotyczącej celów oraz zamierzeń Międzynarodowej Organizacji Pracy, przyjętej w Filadelfii w dniu 10 maja 1944 r., której tekst stanowi załącznik do niniejszej Konstytucji.

Członkostwo

2. Członkami Międzynarodowej Organizacji Pracy są państwa, które były Członkami Organizacji w dniu 1 listopada 1945 r. oraz wszelkie inne państwa, które mogą zostać Członkami stosownie do przepisów ustępów 3 i 4 niniejszego artykułu.

3. Każdy pierwotny Członek Organizacji Narodów Zjednoczonych i każde państwo, dopuszczone do członkostwa w Organizacji Narodów Zjednoczonych uchwałą Zgromadzenia Ogólnego stosownie do postanowień Karty, może zostać Członkiem Międzynarodowej Organizacji Pracy przez powiadomienie Dyrektora Generalnego Międzynarodowego Biura Pracy o formalnym przyjęciu zobowiązań wynikających z Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy.

4. Konferencja Ogólna Międzynarodowej Organizacji Pracy może także przyjąć Członków do Organizacji głosami dwóch trzecich ogólnej liczby delegatów uczestniczących w sesji, w tym dwóch trzecich obecnych i głosujących delegatów rządowych. Przyjęcie takie stanie się skuteczne po powiadomieniu Dyrektora Generalnego Międzynarodowego Biura Pracy przez rząd nowego Członka o formalnym przyjęciu zobowiązań wynikających z Konstytucji Organizacji.

Wystąpienie

5. Żaden z Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy nie może wystąpić z Organizacji bez uprzedniego powiadomienia o swym zamiarze Dyrektora Generalnego Międzynarodowego Biura Pracy. Powiadomienie to

nabierze mocy po upływie dwóch lat od daty otrzymania go przez Dyrektora Generalnego pod warunkiem, że dany Członek wypełni w tym czasie wszystkie wynikające z członkostwa zobowiązania finansowe. Jeśli Członek ratyfikował jakąś międzynarodową konwencję pracy, jego wystąpienie nie ma wpływu na dalszą ważność, w okresie przewidzianym w konwencji, wszystkich zobowiązań, wynikających z niej albo mających z nią związek.

Ponowne przyjęcie

6. Z chwilą, gdy jakieś państwo przestało być Członkiem Organizacji, jego ponowne przyjęcie w poczet Członków podlega postanowieniom ustępu 3 albo, stosownie do okoliczności, ustępu 4 niniejszego artykułu.

Artykuł 2

Organy

Stała Organizacja składa się z:

- a) Konferencji Ogólnej przedstawicieli Członków,
- b) Rady Administracyjnej w składzie określonym w artykule 7 oraz
- c) Międzynarodowego Biura Pracy działającego pod kierunkiem Rady Administracyjnej.

Artykuł 3 Konferencja

Sesje i delegaci

1. Konferencja Ogólna przedstawicieli Członków będzie odbywała posiedzenia w zależności od potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz w roku. Składa się ona z czterech przedstawicieli każdego Członka, w tym dwóch delegatów rządu i dwóch delegatów reprezentujących odpowiednio pracodawców i pracowników każdego z Członków.

Doradcy techniczni

2. Każdemu delegatowi może towarzyszyć nie więcej niż dwóch doradców technicznych do każdego punktu porządku obrad. Jeżeli podczas

Konferencji ma być poddana dyskusji sprawa szczególnie interesująca kobiety, co najmniej jednym z doradców technicznych powinna być kobieta.

Doradcy z terytoriów niemetropolitalnych

3. Każdy Członek odpowiedzialny za stosunki międzynarodowe terytoriów niemetropolitalnych może wyznaczyć dodatkowo na doradców technicznych swoich delegatów:

- a) osoby wyznaczone na przedstawicieli danego terytorium do pewnych kwestii wchodzących w zakres kompetencji wewnętrznej władz danego terytorium,
- b) osoby wyznaczone do pomocy swoim delegatom w zakresie spraw dotyczących terytoriów niemetropolitalnych.

4. W przypadku terytorium znajdującego się pod wspólną władzą dwóch lub kilku Członków, mogą być wyznaczone osoby do pomocy delegatom tych Członków.

Wyznaczanie przedstawicieli pozarządowych

5. Członkowie zobowiązują się do wyznaczenia pozarządowych delegatów i doradców technicznych w porozumieniu z najbardziej reprezentatywnymi organizacjami zawodowymi pracodawców i pracowników danego kraju, o ile takie organizacje istnieją.

Status doradców technicznych

6. Doradcy techniczni mogą zabierać głos jedynie na wniosek zgłoszony przez delegata, któremu towarzyszą i po specjalnym upoważnieniu Przewodniczącego Konferencji; nie mogą oni jednak brać udziału w głosowaniu.

7. Delegat może, w pisemnej nocie złożonej do Przewodniczącego Konferencji, wyznaczyć jednego z doradców technicznych na swego zastępcę, który w tym charakterze ma prawo do udziału w dyskusji i głosowaniu.

8. Nazwiska delegatów oraz ich doradców technicznych powinny być podawane do wiadomości Międzynarodowego Biura Pracy przez rząd każdego z Członków.

Pełnomocnictwa

9. Pełnomocnictwa delegatów i ich doradców technicznych sprawdzane będą przez Konferencję, która może większością dwóch trzecich głosów oddanych przez obecnych delegatów odmówić przyjęcia każdego delegata lub doradcy technicznego, który nie został jej zdaniem wyznaczony zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

Artykuł 4

Prawo do głosowania

1. Każdy delegat ma prawo głosować indywidualnie we wszystkich sprawach rozpatrywanych przez Konferencję.

2. W wypadku, gdy któryś z Członków nie wyznaczy jednego z delegatów pozarządowych, do których wyznaczenia ma prawo, drugi delegat pozarządowy może brać udział w dyskusji Konferencji, ale nie ma prawa do głosowania.

3. Jeżeli zgodnie z artykułem 3 Konferencja odmówi dopuszczenia jednego z delegatów któregoś Członka, postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tak, jakby dany delegat nie został wyznaczony.

Artykuł 5

Miejsce posiedzeń Konferencji

Sesje Konferencji odbywają się, z zastrzeżeniem wszelkich ewentualnych decyzji podjętych przez Konferencję na jednej z poprzednich sesji, w miejscu ustalonym przez Radę Administracyjną.

Artykuł 6

Siedziba Międzynarodowego Biura Pracy

Decyzja o zmianie siedziby Międzynarodowego Biura Pracy będzie podejmowana przez Konferencję większością dwóch trzecich głosów obecnych delegatów.

Artykuł 7

Rada Administracyjna

Skład

1. Rada Administracyjna składa się z pięćdziesięciu sześciu osób:
dwudziestu ośmiu reprezentujących rządu,
czternastu reprezentujących pracodawców,
czternastu reprezentujących pracowników.

Przedstawiciele rządów

2. Spośród dwudziestu ośmiu osób reprezentujących rządu dziesięć wyznaczają Członkowie odgrywający główną rolę w przemyśle, a osiemnaście – Członkowie specjalnie w tym celu wyznaczeni przez delegatów rządowych na Konferencję, po wyłączeniu delegatów dziesięciu wyżej wymienionych Członków.

Państwa odgrywające główną rolę w przemyśle

3. Rada Administracyjna określa, w miarę potrzeby, Członków odgrywających główną rolę w przemyśle oraz ustala zasady mające na celu zapewnienie zbadania przez bezstronny komitet wszelkich kwestii dotyczących wyznaczenia Członków odgrywających główną rolę w przemyśle, zanim Rada Administracyjna podejmie decyzję w tej sprawie. Wszelkie odwołanie się Członka od decyzji Rady Administracyjnej ustalającej, którzy Członkowie odgrywają główną rolę w przemyśle, rozstrzyga Konferencja, lecz odwołanie wniesione na Konferencję nie zawiesza stosowania decyzji, dopóki Konferencja nie podejmie decyzji w sprawie odwołania.

Przedstawiciele pracodawców i pracowników

4. Osoby reprezentujące pracodawców i pracowników wybierane są odpowiednio przez delegatów pracodawców i delegatów pracowników na Konferencję.

Kadencja Rady Administracyjnej

5. Kadencja Rady Administracyjnej trwa trzy lata. Jeżeli z jakiegokolwiek powodu wybory do Rady Administracyjnej nie odbędą się przed upływem tego okresu, Rada Administracyjna sprawuje urząd aż do przeprowadzenia takich wyborów.

Miejsca wakujące, zastępcy itp.

6. Sposób obsadzania miejsc wakujących, wyznaczania zastępców i inne podobne kwestie reguluje Rada Administracyjna, pod warunkiem uzyskania aprobaty Konferencji.

Prezydium

7. Rada Administracyjna wybiera na pewien okres spośród swego grona przewodniczącego i dwóch wiceprzewodniczących, z których jedna osoba reprezentuje rząd, jedna pracodawców i jedna pracowników.

Procedura

8. Rada Administracyjna ustala swój regulamin wewnętrzny i terminy spotkań. Sesja specjalna odbywa się na pisemny wniosek zgłoszony w tej sprawie przez co najmniej szesnastu członków Rady Administracyjnej.

Artykuł 8

Dyrektor Generalny

1. Na czele Międzynarodowego Biura Pracy stoi Dyrektor Generalny mianowany przez Radę Administracyjną, od której otrzymuje instrukcje i przed którą odpowiada za prawidłowe działanie Biura oraz za wykonanie wszystkich powierzonych mu zadań.

2. Dyrektor Generalny lub jego zastępca uczestniczy we wszystkich posiedzeniach Rady Administracyjnej.

Artykuł 9

Personel

Mianowanie

1. Personel Międzynarodowego Biura Pracy jest wyznaczany przez Dyrektora Generalnego zgodnie z przepisami zatwierdzonymi przez Radę Administracyjną.

2. W miarę możliwości Dyktor Generalny powinien wybierać osoby różnej narodowości, mając na uwadze wydajność pracy Biura.

3. Pewną liczbę tych osób powinny stanowić kobiety.

Międzynarodowy charakter obowiązków

4. Obowiązki Dyrektora Generalnego i personelu mają wyłącznie charakter międzynarodowy. Wykonując swoje obowiązki, Dyktor Generalny i personel nie zwracają się o instrukcje ani ich nie przyjmują od żadnego rządu ani żadnej władzy spoza Organizacji. Powstrzymują się oni od wszelkich działań mogących wpływać na ich stanowisko funkcjonariuszy międzynarodowych odpowiedzialnych wyłącznie wobec Organizacji.

5. Każdy Członek Organizacji zobowiązuje się uznawać wyłącznie międzynarodowy charakter obowiązków Dyrektora Generalnego i personelu i starać się nie wpływać na wykonywanie przez nich obowiązków.

Artykuł 10

Funkcje Biura

1. Działalność Międzynarodowego Biura Pracy obejmuje zbieranie i rozpowszechnianie wszelkiego rodzaju informacji dotyczących spraw z zakresu międzynarodowego uregulowania warunków życia i pracy pracowników, w szczególności badanie tematów, które mają być przedłożone Konferencji w celu przyjęcia konwencji międzynarodowych oraz przeprowadzanie wszelkich specjalnych badań zleconych przez Konferencję lub Radę Administracyjną.

2. Z zastrzeżeniem takich wskazówek, jakich może udzielić Rada Administracyjna, Biuro:

- a) przygotowuje dokumenty, dotyczące różnych kwestii porządku obrad sesji Konferencji,
- b) dostarcza rządowi, na ich prośbę i w granicach swoich możliwości, wszelkiej odpowiedniej pomocy przy opracowywaniu ustaw i przepisów na podstawie decyzji Konferencji oraz doskonaleniu praktyk administracyjnych i systemów inspekcji,
- c) wypełnia, zgodnie z postanowieniami niniejszej Konstytucji, obowiązki związane ze skutecznym przestrzeganiem konwencji,
- d) redaguje i wydaje w takich językach, jakie Rada Administracyjna uzna za właściwe, publikacje traktujące o mających znaczenie międzynarodowe zagadnieniach przemysłu i pracy.

3. Poza obowiązkami wymienionymi w niniejszym artykule Biuro ma wszelkie inne uprawnienia i obowiązki, jakie Konferencja lub Rada Administracyjna uzna za stosowne mu powierzyć.

Artykuł 11

Stosunki z rządami

Ministerstwa Członków zajmujące się sprawami przemysłu i zatrudnienia mogą kontaktować się bezpośrednio z Dyrektorem Generalnym przez przedstawiciela swego rządu w Radzie Administracyjnej Międzynarodowego Biura Pracy albo też, w przypadku braku takiego przedstawiciela, za pośrednictwem innego wykwalifikowanego urzędnika wyznaczonego w tym celu przez rząd.

Artykuł 12

Stosunki z organizacjami międzynarodowymi

1. Międzynarodowa Organizacja Pracy współpracuje, w ramach niniejszej Konstytucji, z każdą organizacją międzynarodową o profilu ogólnym, mającą za zadanie koordynowanie działalności publicznych* organizacji

---

* międzyrządowych (przyp. tłumacza)

międzynarodowych posiadających zadania specjalne oraz z publicznymi organizacjami międzynarodowymi posiadającymi zadania specjalne w pokrewnych dziedzinach.

2. Międzynarodowa Organizacja Pracy może podejmować wszelkie właściwe działania, aby umożliwić przedstawicielom międzynarodowych organizacji publicznych branie udziału, bez prawa do głosowania, w jej posiedzeniach.

3. Międzynarodowa Organizacja Pracy może podejmować odpowiednie działania, jakie uzna za pożądane, w celu konsultacji z uznanymi międzynarodowymi organizacjami pozarządowymi, w tym międzynarodowymi organizacjami pracodawców, pracowników, rolników i spółdzielców.

Artykuł 13

Porozumienia finansowe i budżetowe

1. Międzynarodowa Organizacja Pracy może zawierać z Organizacją Narodów Zjednoczonych takie porozumienia finansowe i budżetowe, jakie uzna za właściwe.

2. Do czasu zawarcia takich porozumień lub w czasie, gdy żadne tego rodzaju porozumienia nie obowiązują:

- a) każdy Członek pokrywa koszty podróży i pobytu swoich delegatów i ich doradców technicznych oraz swoich przedstawicieli uczestniczących odpowiednio w sesjach Konferencji lub Rady Administracyjnej,
- b) wszystkie inne koszty Międzynarodowego Biura Pracy oraz sesji Konferencji lub Rady Administracyjnej pokrywa Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy z ogólnych funduszy Międzynarodowej Organizacji Pracy,
- c) decyzje dotyczące przyjmowania budżetu Międzynarodowej Organizacji Pracy oraz alokacji i zbierania składek podejmowane są przez Konferencję większością dwóch trzecich głosów obecnych delegatów i winny określać kwestie przyjmowania budżetu i rozwiązania dotyczące rozdzielania wydatków między Członków Organizacji zaproponowane przez komitet przedstawicieli rządowych.

3. Wydatki Międzynarodowej Organizacji Pracy obciążają Członków stosownie do porozumień pozostających w mocy na podstawie ustępu 1 lub 2c) niniejszego artykułu.

Zaległości w płaceniu składek

4. Członek Organizacji, który zalega z opłatą składek na rzecz Organizacji, nie może brać udziału w głosowaniu na Konferencji, w Radzie Administracyjnej, w żadnym Komitecie ani w wyborach członków Rady Administracyjnej, jeżeli suma zaległości równa się albo przewyższa sumę należności przypadającą na niego za okres dwóch poprzedzających pełnych lat. Konferencja może jednak, w drodze głosowania większością dwóch trzecich głosów oddanych przez obecnych delegatów, zezwolić takiemu Członkowi na udział w głosowaniu, jeżeli uzna, że uchybienie w płatności wynika z okoliczności niezależnych od Członka.

Odpowiedzialność finansowa Dyrektora Generalnego

5. Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy odpowiada przed Radą Administracyjną za właściwe wydatkowanie funduszy Międzynarodowej Organizacji Pracy.

Rozdział II DZIAŁALNOŚĆ

Artykuł 14

Porządek obrad Konferencji

1. Rada Administracyjna ustala porządek obrad wszystkich sesji Konferencji po rozpatrzeniu wszystkich propozycji dotyczących porządku obrad zgłoszonych przez rządy poszczególnych Członków albo jakąkolwiek reprezentatywną organizację wskazaną w artykule 3 lub jakąkolwiek publiczną organizację międzynarodową.

Przygotowania do Konferencji

2. Rada Administracyjna ustala zasady w celu zapewnienia, przed przyjęciem przez Konferencję konwencji lub zalecenia, gruntownego, technicznego przygotowania i właściwych konsultacji z Członkami szczególnie zainteresowanymi, w drodze konferencji przygotowawczej lub w każdy inny sposób.

Artykuł 15

Przekazywanie porządku obrad i raportów na Konferencję

1. Dyrektor Generalny pełni obowiązki Sekretarza Generalnego Konferencji i jest zobowiązany przesłać porządek obrad każdej sesji na cztery miesiące przed jej otwarciem każdemu Członkowi i za jego pośrednictwem delegatom pozarządowym, jeżeli ci już zostali wyznaczeni.

2. Raporty dotyczące każdego z punktów porządku obrad powinny być wysłane do Członków w terminie umożliwiającym im dokładne zapoznanie się z nimi przed Konferencją. Rada Administracyjna określi zasady stosowania niniejszego postanowienia.

Artykuł 16

Kwestionowanie porządku obrad

1. Rząd każdego Członka ma prawo formalnie zakwestionować wniesienie na porządek obrad sesji jakiegokolwiek sprawy lub spraw. Powody takiego sprzeciwu powinny być wyjaśnione w stanowisku skierowanym do Dyrektora Generalnego, który przekaże je wszystkim Członkom Organizacji.

2. Sprawy zakwestionowane pozostaną jednak na porządku obrad, jeżeli Konferencja tak postanowi większością dwóch trzecich głosów oddanych przez obecnych delegatów.

Wniesienie nowych spraw na porządek obrad przez Konferencję

3. Jeżeli Konferencja zadecyduje (inaczej niż to jest przewidziane w poprzednim ustępie) większością dwóch trzecich głosów oddanych przez

obecnych delegatów, że sprawa będzie rozpatrzona przez Konferencję, będzie ona włączona na porządek obrad kolejnej sesji.

Artykuł 17

Prezydium Konferencji, działalność i komisje

1. Konferencja wybiera przewodniczącego i trzech wiceprzewodniczących. Jeden z wiceprzewodniczących powinien być delegatem rządowym, jeden delegatem pracodawców i jeden delegatem pracowników. Konferencja określa zasady swojego działania i wyznacza komitety do rozpatrzenia każdej sprawy i złożenia sprawozdania.

Głosowanie

2. O ile niniejsza Konstytucja, jakakolwiek konwencja lub inny akt udzielający Konferencji pełnomocnictw albo przepisy finansowe lub budżetowe przyjęte na mocy artykułu 13 nie stanowią wyraźnie inaczej, o wszystkich sprawach Konferencja decyduje zwykłą większością głosów oddanych przez obecnych delegatów.

Quorum

3. Głosowanie jest ważne, jeżeli ogólna liczba oddanych głosów jest równa połowie liczby delegatów uczestniczących w Konferencji.

Artykuł 18

Eksperti techniczni

Konferencja może zezwolić na udział w tworzonych przez nią komitetach, ekspertów technicznych, którzy nie mają prawa do głosowania.

Artykuł 19

Konwencje i zalecenia

Decyzje Konferencji

1. Jeśli Konferencja zdecyduje o przyjęciu projektów dotyczących jednego z punktów porządku obrad, określi, czy przyjmą one formę:

- a) konwencji międzynarodowej lub
- b) zalecenia, gdy rozpatrywana sprawa lub jeden z jej aspektów nie pozwala na natychmiastowe przyjęcie konwencji.

Wymagana większość

2. W obu przypadkach do przyjęcia przez Konferencję w ostatecznym głosowaniu konwencji lub zalecenia wymagana jest większość dwóch trzecich głosów oddanych przez obecnych delegatów.

Modyfikacje związane ze specyficznymi warunkami krajowymi

3. Przygotowując konwencję lub zalecenie o ogólnym zastosowaniu, Konferencja będzie miała wzgląd na kraje, w których warunki klimatyczne, niedostateczny rozwój organizacji zawodowych lub inne szczególne okoliczności sprawiają, że warunki przemysłu są zasadniczo odmienne oraz proponuje modyfikacje, jakie uzna za niezbędne w celu uwzględnienia warunków właściwych tym krajom.

Teksty autentyczne

4. Dwa egzemplarze konwencji lub zalecenia podpisuje Przewodniczący Konferencji i Dyrektor Generalny. Jeden egzemplarz jest składany w archiwach Międzynarodowego Biura Pracy, drugi przekazywany jest Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych. Dyrektor Generalny przesyła każdemu Członkowi uwierzytelnioną kopię konwencji lub zalecenia.

Obowiązki Członków dotyczące konwencji

5. W przypadku konwencji:

- a) konwencję przekazuje się wszystkim Członkom do ratyfikacji,

- b) każdy Członek, w ciągu roku od daty zamknięcia sesji Konferencji (lub gdyby wskutek wyjątkowych okoliczności wykonanie tego w ciągu roku było niemożliwe z chwilą, gdy będzie to możliwe, jednak nie później niż w ciągu osiemnastu miesięcy od daty zamknięcia sesji Konferencji) przedłoży konwencję władzy lub władzom, do których kompetencji dana sprawa należy w celu podjęcia przez nią działań ustawodawczych lub wszelkiego innego rodzaju,
- c) Członkowie powiadomią Dyrektora Generalnego Międzynarodowego Biura Pracy o krokach podjętych na podstawie niniejszego artykułu w celu przedłożenia konwencji właściwej władzy lub władzom, podając szczegóły na temat władzy lub władz uznawanych za właściwe oraz działań przez nie podjętych,
- d) Członek, który otrzyma zgodę władzy lub władz, do których kompetencji sprawa należy, poinformuje Dyrektora Generalnego o formalnej ratyfikacji konwencji i podejmie środki niezbędne dla wprowadzenia w życie przepisów tej konwencji,
- e) jeżeli Członek nie uzyska zgody władzy lub władz, do których kompetencji sprawa należy, nie będzie na nim ciążył inny obowiązek poza składaniem Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy, w odpowiednich terminach, zgodnie z tym, co postanowi Rada Administracyjna, sprawozdania na temat stanu ustawodawstwa i praktyki, w zakresie spraw objętych konwencją, w tym wskazania, w jakim zakresie wprowadzono w życie lub planuje się wprowadzić w życie postanowienia konwencji w drodze ustawodawczej, administracyjnej, układów zbiorowych lub w jakikolwiek inny sposób i określenia trudności uniemożliwiających lub opóźniających ratyfikację takiej konwencji.

Obowiązki Członków dotyczące zaleceń

6. W przypadku zalecenia:

- a) zalecenie przekazuje się wszystkim Członkom w celu zbadania możliwości jego wprowadzenia w życie w drodze ustawodawstwa krajowego lub w jakikolwiek inny sposób,
- b) każdy Członek, w ciągu roku od daty zamknięcia sesji Konferencji (lub gdyby wskutek wyjątkowych okoliczności wykonanie tego

w ciągu roku było niemożliwe z chwilą, gdy będzie to możliwe, jednak nie później niż w ciągu osiemnastu miesięcy od daty zamknięcia sesji Konferencji) przedłoży zalecenie władzy lub władzom, do których kompetencji dana sprawa należy w celu podjęcia przez nie działań ustawodawczych lub wszelkiego innego rodzaju,

- c) Członkowie powiadomią Dyrektora Generalnego Międzynarodowego Biura Pracy o krokach podjętych na podstawie niniejszego artykułu w celu przedłożenia zalecenia właściwej władzy lub władzom, podając szczegóły na temat władzy lub władz uznawanych za właściwe oraz działań przez nie podjętych,
- d) poza obowiązkiem przedłożenia zalecenia właściwej władzy lub władzom, na Członkach nie ciąży żaden inny obowiązek poza składaniem Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy, w odpowiednich terminach, zgodnie z tym, co postanowi Rada Administracyjna, sprawozdania na temat stanu ustawodawstwa i praktyki, w zakresie spraw objętych zaleceniem, w tym wskazania, w jakim zakresie wprowadzono w życie lub planuje się wprowadzić w życie postanowienia zalecenia oraz takie zmiany, jakie zostały uznane lub mogą być uznane za niezbędne dla ich przyjęcia lub stosowania.

Obowiązki państw federalnych

7. W przypadku państwa federalnego stosuje się następujące postanowienia:

- a) w stosunku do konwencji i zaleceń, co do których rząd federalny uważa, że zgodnie z jego ustrojem konstytucyjnym, właściwe jest działanie na szczeblu federalnym, zobowiązania państwa federalnego są takie same jak zobowiązania Członków, którzy nie są państwami federalnymi,
- b) w stosunku do konwencji i zaleceń, co do których rząd federalny uważa, iż zgodnie z jego ustrojem konstytucyjnym, działanie ze strony państw związkowych, prowincji lub kantonów jest bardziej właściwe niż działanie na szczeblu federalnym, rząd federalny:
  - i) ustali zgodnie ze swoją konstytucją oraz konstytucjami zainteresowanych państw związkowych, prowincji lub kantonów,

przedłożenie konwencji i zalecenia, najpóźniej w ciągu osiemnastu miesięcy od zamknięcia sesji Konferencji, właściwym władzom federalnym, związkowym, prowincji lub kantonu w celu podjęcia działań ustawodawczych lub jakichkolwiek innych,

- ii) zorganizuje, z zastrzeżeniem uzyskania zgody rządów związkowych, prowincji lub kantonów, okresowe konsultacje między władzami federalnymi a władzami państw związkowych, prowincji lub kantonów w celu promowania na szczeblu federalnym skoordynowanych działań na rzecz realizacji postanowień takich konwencji i zaleceń,
- iii) powiadomi Dyrektora Generalnego Międzynarodowego Biura Pracy o środkach, podjętych na podstawie niniejszego artykułu w celu przedłożenia tych konwencji i zaleceń właściwym władzom federalnym, państw związkowych, prowincji lub kantonów, wskazując szczegóły dotyczące władz uważanych za właściwe oraz podjęte przez nie działania,
- iv) w przypadku konwencji, która nie została ratyfikowana, składa Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy w odpowiednich terminach zgodnie z tym, co postanowi Rada Administracyjna - sprawozdania na temat stanu ustawodawstwa i praktyki federacji, państw związkowych, prowincji lub kantonów, wskazując w jakim zakresie wprowadzono w życie lub planuje się wprowadzenie w życie postanowień konwencji w drodze ustawodawczej, administracyjnej, układów zbiorowych lub w jakikolwiek inny sposób,
- v) w przypadku zalecenia, składa Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy w odpowiednich terminach zgodnie z tym, co postanowi Rada Administracyjna, sprawozdania na temat stanu ustawodawstwa i praktyki federacji, jej państw związkowych, prowincji lub kantonów w zakresie spraw objętych zaleceniem, wskazując w jakim zakresie zastosowano lub planuje się zastosowanie postanowień zalecenia oraz takie zmiany, jakie zostały uznane lub mogą być uznane za niezbędne dla ich przyjęcia lub stosowania.

Wpływ konwencji i zaleceń na bardziej korzystne postanowienia

8. W żadnym przypadku przyjęcie przez Konferencję konwencji lub zalecenia albo ratyfikacja konwencji przez Członka nie mogą mieć wpływu na jakąkolwiek ustawę, decyzję, zwyczaj lub porozumienie zapewniające zainteresowanym pracownikom warunki korzystniejsze niż przewidziane w konwencji lub zaleceniu.

Uchylenie przestarzałych konwencji

9. Działając na wniosek Rady Administracyjnej, Konferencja może, większością dwóch trzecich głosów oddanych przez obecnych delegatów, uchylić każdą konwencję przyjętą zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu, jeżeli wydaje się, że konwencja utraciła swój cel lub nie przyczynia się dłużej do skutecznego osiągnięcia celów Organizacji.

Artykuł 20

Rejestracja w Organizacji Narodów Zjednoczonych

Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy podaje każdą ratyfikowaną konwencję do wiadomości Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych w celu jej zarejestrowania zgodnie z postanowieniami artykułu 102 Karty Narodów Zjednoczonych. Konwencja ta wiąże jednak tylko tych Członków, którzy ją ratyfikowali.

Artykuł 21

Konwencje nieprzyjęte przez Konferencję

1. Konwencja, która w ostatecznym głosowaniu nie uzyska większości dwóch trzecich głosów oddanych przez obecnych delegatów, może obowiązywać tych Członków Organizacji, którzy wyrażą na to zgodę.

2. Każda w ten sposób uzgodniona konwencja będzie przekazana przez zainteresowane rządy Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy i Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych

w celu jej zarejestrowania zgodnie z postanowieniami artykułu 102 Karty Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 22

Coroczne sprawozdania z ratyfikowanych konwencji

Każdy Członek zobowiązuje się przedkładać do Międzynarodowego Biura Pracy coroczne sprawozdania na temat środków podjętych w celu wykonania postanowień konwencji, których jest stroną. Sprawozdania te będą sporządzone według formularza i zawierać szczegółowe informacje, których wymaga Rada Administracyjna.

Artykuł 23

Analizowanie i podawanie sprawozdań do wiadomości

1. Dyrektor Generalny przedkłada na najbliższym posiedzeniu Konferencji streszczenie informacji i sprawozdań przekazanych mu przez Członków zgodnie z artykułami 19 i 22.

2. Każdy Członek przekazuje organizacjom reprezentatywnym, uznanym za takie w rozumieniu artykułu 3, kopie informacji i sprawozdań przekazanych Dyrektorowi Generalnemu zgodnie z artykułami 19 i 22.

Artykuł 24

Zażalenia na nieprzestrzeganie konwencji

W przypadku zażalenia złożonego do Międzynarodowego Biura Pracy przez organizację zawodową pracodawców lub pracowników, według którego jeden z Członków nie zapewnił w granicach swojej władzy skutecznego przestrzegania jakiegokolwiek konwencji, której jest stroną, Rada Administracyjna przekazuje takie zażalenie zainteresowanemu rządowi i zwraca się o przedstawienie w tej sprawie wyjaśnień, jakie uzna on za stosowne.

Artykuł 25

Publikowanie zażalenia

Jeżeli zainteresowany rząd nie przekaże w odpowiednim terminie żadnego wyjaśnienia lub jeżeli Rada Administracyjna uzna złożone wyjaśnienie za niewystarczające, Rada będzie miała prawo opublikować zażalenie oraz ewentualne wyjaśnienia złożone w odpowiedzi na nie.

Artykuł 26

Skargi na nieprzestrzeganie konwencji

1. Każdy z Członków ma prawo złożyć skargę do Międzynarodowego Biura Pracy przeciw innemu Członkowi, który jego zdaniem, nie zapewnia w sposób dostateczny przestrzegania konwencji przez nich obu ratyfikowanej zgodnie z powyższymi przepisami.

2. Rada Administracyjna może, jeżeli uzna za stosowne, jeszcze przed przekazaniem takiej skargi do Komisji Śledczej, według procedury poniżej podanej, przekazać ją zainteresowanemu rządowi w sposób wskazany w artykule 24.

3. Jeżeli Rada Administracyjna nie uważa za konieczne przekazania skargi zainteresowanemu rządowi lub jeżeli po jej przekazaniu nie otrzyma w odpowiednim terminie zadawalającej odpowiedzi, Rada Administracyjna będzie mogła utworzyć Komisję Śledczą do zbadania sprawy i złożenia raportu na ten temat.

4. Ta sama procedura może być zastosowana przez Radę z urzędu lub na skutek otrzymania skargi jednego z delegatów na Konferencję.

5. W przypadku, gdy Rada Administracyjna rozpatruje jakąkolwiek sprawę z artykułów 25 i 26, zainteresowany rząd, jeśli nie jest reprezentowany w Radzie Administracyjnej, ma prawo wyznaczyć przedstawiciela do udziału w obradach Rady w tej sprawie. O terminie obrad zainteresowany rząd powinien być zawiadomiony we właściwym czasie.

Artykuł 27

Współpraca z Komisją Śledczą

W przypadku przekazania skargi na mocy artykułu 26 do Komisji Śledczej, bez względu na to, czy są bezpośrednio skargą zainteresowani czy nie, Członkowie zgadzają się przekazać do dyspozycji Komisji wszelkie posiadane informacje dotyczące przedmiotu skargi.

Artykuł 28

Raport Komisji Śledczej

Komisja Śledcza, po gruntownym zbadaniu skargi, sporządza raport, w którym przedstawia ustalenia we wszystkich kwestiach mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy między stronami oraz formułuje zalecenia, jakie uważa za właściwe, na temat środków, jakie należy podjąć, żeby uczynić zadość rządowi skarżącemu oraz terminu, w którym środki te powinny być podjęte.

Artykuł 29

Postępowanie z raportem Komisji Śledczej

1. Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy przekazuje raport Komisji Śledczej Radzie Administracyjnej i każdemu rządowi zainteresowanemu skargą i zapewnia jego opublikowanie.

2. Każdy z tych rządów w ciągu trzech miesięcy poinformuje Dyrektora Generalnego Międzynarodowego Biura Pracy czy przyjmuje zalecenia zawarte w raporcie Komisji, a jeżeli nie, czy proponuje przekazanie sporu do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości.

Artykuł 30

Nieprzekazanie konwencji lub zalecenia właściwym władzom

W przypadku, gdy jeden z Członków nie podejmie działań przewidzianych w ustępach 5b), 6b) lub 7b)i) artykułu 19 w stosunku do jakiejś

konwencji lub zalecenia, każdy inny Członek ma prawo zgłoszenia sprawy Radzie Administracyjnej. Jeżeli Rada Administracyjna stwierdzi tego rodzaju zaniechanie, poinformuje o tym Konferencję.

Artykuł 31

Decyzje Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości

Decyzja Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości dotycząca skargi lub sprawy przekazanej mu zgodnie z artykułem 29 jest ostateczna.

Artykuł 32

Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości może potwierdzać, zmieniać lub unieważniać ewentualne ustalenia lub zalecenia Komisji Śledczej.

Artykuł 33

Niewykonanie zaleceń Komisji Śledczej lub MTS

W przypadku, gdy którykolwiek z Członków nie wykona w określonym czasie ewentualnych zaleceń zawartych w raporcie Komisji Śledczej lub w orzeczeniu Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, Rada Administracyjna może zalecić Konferencji podjęcie takiego postępowania, jakie wyda się jej właściwe i skuteczne dla zapewnienia wykonania tych zaleceń.

Artykuł 34

Wypełnienie zaleceń Komisji Śledczej i MTS

Obwiniony rząd może w każdej chwili poinformować Radę Administracyjną, że podjął środki konieczne do realizacji zaleceń Komisji Śledczej lub zaleceń zawartych w orzeczeniu Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości i prosić Radę o utworzenie Komisji Śledczej w celu sprawdzenia jego oświadczenia. W takim przypadku mają zastosowanie postanowienia artykułów 27, 28, 29, 31 i 32 i jeżeli raport Komisji Śledczej lub orzeczenie

Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości będzie korzystne dla obwionego rządu, Rada Administracyjna zaleci natychmiastowe zaniechanie wszelkich działań podjętych w myśl artykułu 33.

Rozdział III PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 35

Zastosowanie konwencji do terytoriów niemetropolitalnych

1. Członkowie zobowiązują się stosować konwencję, którą ratyfikowali, zgodnie z postanowieniami niniejszej Konstytucji do terytoriów niemetropolitalnych, za których stosunki międzynarodowe ponoszą odpowiedzialność, włącznie z wszelkimi obszarami powierniczymi, w stosunku do których są władzą zarządzającą, z wyjątkiem przypadków, gdy przedmiot konwencji leży w granicach kompetencji samorządowych danego terytorium albo gdy konwencja nie może być stosowana wskutek warunków lokalnych, z zastrzeżeniem, że będą wprowadzone zmiany potrzebne do przystosowania konwencji do warunków lokalnych.

2. Każdy Członek ratyfikujący konwencję winien jak najszybciej po ratyfikacji złożyć Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy deklarację zawierającą oświadczenie w stosunku do terytoriów innych aniżeli te, o których mowa w ustępach 4 i 5 poniżej, wskazujące, w jakim zakresie zobowiązuje się do stosowania postanowień konwencji i zawierające informacje wymagane przez daną konwencję.

3. Każdy Członek, który złożył deklarację w myśl ustępu poprzedniego, może co pewien czas, zgodnie z warunkami konwencji, składać nową deklarację, zmieniającą brzmienie poprzedniej deklaracji i przedstawiającą aktualną sytuację dotyczącą takich terytoriów.

4. W przypadku, gdy sprawy będące przedmiotem konwencji leżą w granicach kompetencji samorządowych terytorium niemetropolitalnego, Członek odpowiedzialny za stosunki międzynarodowe tego terytorium poda konwencję jak najszybciej do wiadomości rządu danego terytorium, w celu przyjęcia przez ten rząd działań ustawodawczych lub innych. Następnie,

Członek w porozumieniu z rządem tego terytorium, złoży Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy deklarację o przyjęciu zobowiązań wynikających z konwencji w imieniu tego terytorium.

5. Deklaracja o przyjęciu zobowiązań jakiegokolwiek konwencji może być złożona Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy:

- a) przez dwóch lub kilku Członków Organizacji odnośnie do terytorium znajdującego się pod ich wspólną władzą lub
- b) przez wszelką władzę międzynarodową odpowiedzialną za administrację jakiegoś terytorium w myśl postanowień Karty Narodów Zjednoczonych lub innego postanowienia obowiązującego względem tego terytorium.

6. Przyjęcie zobowiązań wynikających z konwencji w myśl ustępu 4 lub 5 zawiera przyjęcie, w imieniu zainteresowanego terytorium, obowiązków wynikających z konwencji oraz zobowiązań, które według brzmienia Konstytucji Organizacji stosują się do ratyfikowanych konwencji. W każdej deklaracji o przyjęciu można wyszczególnić zmiany postanowień konwencji, które mogą być potrzebne, aby przystosować konwencję do warunków lokalnych.

7. Każdy Członek lub władza międzynarodowa, która złożyła deklarację w myśl ustępu 4 lub 5 niniejszego artykułu, może co pewien czas składać, zgodnie z warunkami konwencji, nową deklarację zmieniającą brzmienie każdej poprzedniej deklaracji lub wypowiedającą w imieniu zainteresowanego terytorium przyjęcie zobowiązań wynikających z wszelkich konwencji.

8. Jeżeli zobowiązania wynikające z konwencji nie są przyjęte w imieniu terytorium, do którego odnoszą się ustępy 4 lub 5 niniejszego artykułu, Członek lub Członkowie albo zainteresowana władza międzynarodowa składa Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy sprawozdanie na temat stanu ustawodawstwa i praktyki tego terytorium w zakresie kwestii objętych konwencją. Sprawozdanie to winno wykazywać, w jakim zakresie wprowadzono lub planuje się wprowadzenie w życie postanowień konwencji w drodze ustawodawczej, administracyjnej, układów zbiorowych lub w jakikolwiek inny sposób oraz wskazać trudności, jakie stoją na przeszkodzie lub opóźniają przyjęcie takiej konwencji.

Artykuł 36

Poprawki do Konstytucji

Poprawki do niniejszej Konstytucji uchwalone przez Konferencję większością dwóch trzecich głosów oddanych przez obecnych delegatów, wchodzi w życie z chwilą, gdy zostaną ratyfikowane lub przyjęte przez dwie trzecie Członków Organizacji, w tym przez pięciu spośród dziesięciu członków reprezentowanych w Radzie Administracyjnej jako Członkowie odgrywający główną rolę w przemyśle, zgodnie z postanowieniami ustępu 3 artykułu 7 niniejszej Konstytucji.

Artykuł 37

Interpretacja Konstytucji i konwencji

1. Wszelkie kwestie lub spory dotyczące interpretacji niniejszej Konstytucji oraz konwencji później zawartej przez Członków na podstawie postanowień niniejszej Konstytucji, przekazuje się do rozstrzygnięcia Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości.

2. Niezależnie od postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu Rada Administracyjna może sporządzać oraz przedkładać Konferencji do zatwierdzenia zasady dotyczące utworzenia trybunału celem szybkiego rozstrzygnięcia wszelkich sporów lub pytań dotyczących interpretacji jakiejś konwencji, jakie mogą być do niego skierowane przez Radę Administracyjną lub zgodnie z warunkami danej konwencji. Wszelkie odpowiednie orzeczenia lub opinie doradcze Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości są wiążące dla każdego trybunału, ustanowionego w myśl niniejszego ustępu. Każda decyzja podjęta przez taki trybunał rozpowszechniana jest wśród Członków Organizacji, a wszelkie uwagi, jakie mogą oni mieć, przedkładane są Konferencji.

Artykuł 38

Konferencje regionalne

1. Międzynarodowa Organizacja Pracy może zwoływać takie konferencje regionalne oraz ustanawiać takie instytucje regionalne, jakie mogą być wskazane dla osiągnięcia celów i zamierzeń Organizacji.

2. Uprawnienia, funkcje i tryb postępowania konferencji regionalnych normują regulaminy opracowane przez Radę Administracyjną i przedłożone przez nią do zatwierdzenia Konferencji Ogólnej.

Rozdział IV POSTANOWIENIA RÓŻNE

Artykuł 39

Status prawny Organizacji

Międzynarodowa Organizacja Pracy posiada pełną osobowość prawną, a w szczególności zdolność do:

- a) zawierania umów,
- b) nabywania i rozporządzania majątkiem ruchomym i nieruchomym,
- c) dokonywania czynności procesowych.

Artykuł 40

Przywileje i immunitety

1. Międzynarodowa Organizacja Pracy korzysta na terytorium każdego ze swych Członków z przywilejów i immunitetów, jakie są jej niezbędne do osiągnięcia jej celów.

2. Delegaci na Konferencję, członkowie Rady Administracyjnej oraz Dyrektor Generalny i urzędnicy Biura korzystają również z przywilejów i immunitetów, jakie są im niezbędne do niezależnego wykonywania swych funkcji w związku z Organizacją.

3. Przywileje te i immunitety będą określone w odrębnym porozumieniu, jakie zostanie przygotowane przez Organizację celem przedłożenia go do przyjęcia Państwom członkowskim.

ZAŁĄCZNIK

DEKLARACJA FILADELFIJSKA

Deklaracja dotycząca celów oraz zamierzeń Międzynarodowej Organizacji Pracy

Konferencja Ogólna Międzynarodowej Organizacji Pracy zebrana w Filadelfii na swojej dwudziestej szóstej sesji, uchwała w dniu dziesiątego maja 1944 r. niniejszą Deklarację dotyczącą celów oraz zamierzeń Międzynarodowej Organizacji Pracy, jak też zasad, jakie winny kierować polityką jej Członków.

I

Konferencja potwierdza podstawowe zasady, na których opiera się Organizacja, a w szczególności, że:

- a) praca nie jest towarem,
- b) wolność słowa i zrzeszania się jest nieodzownym warunkiem trwałego postępu,
- c) ubóstwo, gdziekolwiek istnieje, stanowi niebezpieczeństwo dla dobrobytu wszystkich,
- d) walkę z niedostatkiem należy prowadzić niestrudzenie w każdym kraju, jak też ciągłymi i wspólnymi działaniami międzynarodowymi, w których przedstawiciele pracowników i pracodawców, współpracując na równych zasadach z przedstawicielami rządów, uczestniczą w swobodnych dyskusjach i w decyzjach o charakterze demokratycznym celem promowania powszechnego dobrobytu.

II

Wierząc, że doświadczenie w pełni wykazało słuszność deklaracji zawartej w Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy, iż trwały pokój może być zbudowany jedynie w oparciu o zasady sprawiedliwości społecznej, Konferencja potwierdza, że:

- a) wszystkie istoty ludzkie, bez względu na rasę, wyznanie lub płeć, mają prawo dążyć zarówno do dobrobytu materialnego, jak

- i rozwoju duchowego w warunkach wolności i godności, bezpieczeństwa gospodarczego i równości szans,
- b) zapewnianie warunków pozwalających osiągnąć powyższy cel, musi stanowić główny cel polityki krajowej i międzynarodowej,
  - c) wszystkie krajowe i międzynarodowe polityki i środki, w szczególności o charakterze gospodarczym i finansowym, należy oceniać w świetle powyższego i przyjmować tylko w takim zakresie, w jakim mają one sprzyjać promowaniu, a nie utrudnianiu, realizacji tego fundamentalnego celu,
  - d) zadaniem Międzynarodowej Organizacji Pracy jest badanie i rozpatrywanie, w kontekście tego fundamentalnego celu, wszystkich międzynarodowych gospodarczych i finansowych polityk i środków,
  - e) wypełniając powierzone jej zadania, Międzynarodowa Organizacja Pracy, uwzględniając wszystkie istotne czynniki gospodarcze i finansowe, może zawierać w swoich decyzjach i zaleceniach wszelkie postanowienia, jakie uważa za właściwe.

III

Konferencja uznaje poważne zobowiązanie Międzynarodowej Organizacji Pracy popierania wśród narodów świata programów zapewniających:

- a) pełne zatrudnienie i podnoszenie poziomów życia,
- b) zatrudnienie pracowników w zawodach dających im możliwość wykazania wszystkich swoich umiejętności i wiedzy oraz jak największego przyczyniania się do powszechnego dobrobytu,
- c) możliwości szkolenia oraz rozwiązania ułatwiające przenoszenie pracowników, w tym migrację pracowników i osadników, jako sposobu realizacji celu i dzięki odpowiednim gwarancjom dla wszystkich zainteresowanych,
- d) politykę w zakresie płac i zarobków, czasu pracy i innych warunków pracy, opracowaną w celu zapewnienia wszystkim sprawiedliwego udziału w owocach postępu oraz płacy minimalnej wszystkim zatrudnionym i potrzebującym takiej ochrony,
- e) skuteczne uznanie prawa do rokowań zbiorowych oraz współpracy kierownictwa i pracowników na rzecz poprawy skuteczności produkcji, jak też współpracy pracowników i pracodawców przy opracowywaniu i stosowaniu polityki społecznej i gospodarczej,

- f) rozszerzanie środków zabezpieczenia społecznego w celu zapewnienia podstawowego dochodu wszystkim potrzebującym takiej ochrony, jak też pełnej opieki lekarskiej,
- g) odpowiednią ochronę życia i zdrowia pracowników we wszystkich zawodach,
- h) opiekę nad dzieckiem i ochronę macierzyństwa,
- i) odpowiedni poziom odżywiania, zakwaterowania oraz zaplecze rekreacyjne i kulturalne,
- j) gwarancje równości szans w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego.

IV

Przekonana, że pełniejsze i szersze wykorzystanie światowych zasobów produkcyjnych niezbędnych do osiągnięcia zadań wymienionych w niniejszej Deklaracji, można zapewnić poprzez skuteczne działania krajowe i międzynarodowe, w tym działania na rzecz rozwoju produkcji i konsumpcji, unikania poważnych wahań gospodarczych, promowania rozwoju gospodarczego i społecznego słabiej rozwiniętych regionów świata, zapewnienia większej stabilności światowych cen artykułów pierwszej potrzeby, jak też promowania stale rosnącego handlu międzynarodowego, Konferencja deklaruje pełną współpracę Międzynarodowej Organizacji Pracy z tymi organizacjami międzynarodowymi, którym może być powierzona częściowa odpowiedzialność za to wielkie dzieło oraz promowanie zdrowia, edukacji i dobrobytu wszystkich narodów.

V

Konferencja potwierdza, że zasady zawarte w niniejszej Deklaracji mają całkowite zastosowanie do wszystkich narodów świata i że, jeśli sposoby ich stosowania muszą uwzględniać poziom rozwoju społecznego i gospodarczego każdego narodu, ich stopniowe zastosowanie do narodów, które są ciągle jeszcze zależne, jak również do tych, które osiągnęły samodzielność, stanowi przedmiot troski całego cywilizowanego świata.

DEKLARACJA MIĘDZYNARODOWEJ ORGANIZACJI PRACY DOTYCZĄCA FUNDAMENTALNYCH ZASAD I PRAW W PRACY

Zważywszy, że MOP została utworzona w przekonaniu, że sprawiedliwość społeczna jest podstawą powszechnego i trwałego pokoju,

zważywszy, że wzrost gospodarczy chociaż ma podstawowe znaczenie, jest niewystarczający dla zapewnienia sprawiedliwości, postępu społecznego i likwidacji ubóstwa, potwierdzając tym samym potrzebę promowania przez MOP zdecydowanej polityki społecznej, sprawiedliwości i demokratycznych instytucji,

zważywszy, że MOP obecnie bardziej niż kiedykolwiek powinna wykorzystać wszystkie swoje możliwości w zakresie działalności normotwórczej, współpracy technicznej i badań we wszystkich obszarach wchodzących w zakres jej kompetencji, w szczególności dotyczących zatrudnienia, szkolenia zawodowego i warunków pracy, w celu zapewnienia, by w kontekście globalnej strategii na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego, polityka gospodarcza i społeczna stanowiły wzajemnie uzupełniające się elementy, mające za zadanie stworzenie zrównoważonego rozwoju opartego na szerokich podstawach,

zważywszy, że MOP powinna zwracać szczególną uwagę na problemy osób mających specjalne potrzeby społeczne, a zwłaszcza bezrobotnych i pracowników migrujących, oraz inicjować i promować wysiłki na szczeblu międzynarodowym, regionalnym i krajowym zmierzające do rozwiązywania problemów tych osób oraz promować skuteczną politykę mającą na celu tworzenie nowych miejsc pracy,

zważywszy, że w dążeniu do zachowania więzi między postępowaniem społecznym a wzrostem gospodarczym, szczególne znaczenie ma zagwarantowanie fundamentalnych zasad i praw w pracy, ponieważ umożliwia zainteresowanym osobom swobodne i oparte na zasadach równości szanse ubiegania się o należyty udział w dochodzie, do powstania którego się przyczyniły, jak również umożliwia im wykorzystanie w pełni swojego potencjału,

zważywszy, że MOP jest z mocy Konstytucji upoważnioną organizacją międzynarodową oraz kompetentnym organem do stanowienia międzyna-

rodowych standardów pracy i zajmowania się nimi oraz cieszy się powszechnym poparciem i uznaniem, jeżeli chodzi o promowanie fundamentalnych praw w pracy, co jest wyrazem jej konstytucyjnych zasad,

zważywszy, że w sytuacji rosnącej współzależności ekonomicznej, pilne staje się ponowne potwierdzenie trwałego charakteru fundamentalnych zasad i praw zapisanych w Konstytucji Organizacji i promowanie ich powszechnego stosowania,

Międzynarodowa Konferencja Pracy,

1. Przypomina, że:

- a) przystępując dobrowolnie do MOP, wszyscy Członkowie przyjęli zasady i prawa ustalone w jej Konstytucji i Deklaracji Filadelfijskiej, jak również zobowiązali się do działania na rzecz osiągnięcia wszystkich celów Organizacji na miarę swoich możliwości oraz z pełnym uwzględnieniem swoich specyficznych warunków,
- b) wspomniane zasady i prawa zostały wyrażone i rozwinięte w formie konkretnych praw i obowiązków w konwencjach uznanych za fundamentalne zarówno w samej Organizacji, jak i poza nią.

2. Oświadcza, że wszyscy Członkowie, nawet jeśli nie ratyfikowali wspomnianych konwencji, mają – wynikający z samego faktu członkostwa w Organizacji – obowiązek przestrzegania, realizowania i promowania, w dobrej wierze i zgodnie z Konstytucją, zasad dotyczących fundamentalnych praw stanowiących przedmiot wspomnianych konwencji, a mianowicie:

- a) wolności zrzeszania się i skutecznego uznania prawa do rokowań zbiorowych,
- b) eliminacji wszystkich form pracy przymusowej lub obowiązkowej,
- c) skutecznej likwidacji pracy dzieci, i
- d) likwidacji dyskryminacji w dziedzinie zatrudnienia i wykonywania zawodu.

3. Uznaje obowiązek Organizacji polegający na wspieraniu Członków, w odpowiedzi na ich określone i zgłaszane potrzeby, w działalności na rzecz osiągnięcia wspomnianych celów poprzez pełne wykorzystanie swoich środków konstytucyjnych, operacyjnych i finansowych, w tym poprzez uruchomienie środków oraz pomocy zewnętrznej, jak również poprzez zachęcanie innych organizacji międzynarodowych, z którymi MOP, stosownie do artykułu 12 Konstytucji, nawiązała kontakty w celu popierania tych działań:

- a) przez oferowanie współpracy technicznej i usług doradczych w celu promowania ratyfikacji i stosowania fundamentalnych konwencji,
- b) przez wspieranie Członków, którzy nie mogą jeszcze ratyfikować niektórych lub wszystkich konwencji, w ich wysiłkach na rzecz przestrzegania, promowania i realizowania zasad dotyczących fundamentalnych praw będących przedmiotem tych konwencji, jak również
- c) przez wspieranie wysiłków Państw członkowskich na rzecz stworzenia klimatu dla rozwoju gospodarczego i społecznego.

4. Postanawia, że w celu pełnego wprowadzania w życie niniejszej Deklaracji, będą realizowane znaczące i skuteczne działania promocyjne, zgodnie ze środkami określonymi w załączniku do niniejszej Deklaracji, który będzie traktowany jako integralna część tej Deklaracji.

5. Podkreśla, że standardy pracy nie powinny być wykorzystywane dla celów protekcjonizmu handlowego i że nic w niniejszej Deklaracji oraz w jej działaniach następczych nie będzie przywoływane lub w inny sposób używane dla takich celów; ponadto niniejsza Deklaracja ani jej działania następcze nie będą w żaden sposób kwestionować przewagi komparatywnej jakiegokolwiek państwa.

ZAŁĄCZNIK

(zmieniony 15 czerwca 2010 r.)

DZIAŁANIA W NASTĘPSTWIE DEKLARACJI

I. Cel ogólny

1. Celem działań opisanych poniżej jest zachęcanie do podejmowania przez Członków Organizacji wysiłków na rzecz promowania fundamentalnych zasad i praw zawartych w Konstytucji MOP i w Deklaracji Filadelfijskiej oraz ponownie potwierdzonych w niniejszej Deklaracji.

2. Zgodnie z tym celem, który ma ściśle promocyjny charakter, działania w następstwie Deklaracji pozwolą na określenie dziedzin, w których pomoc Organizacji, poprzez współpracę techniczną, może okazać się przydatna Członkom w realizacji tych fundamentalnych praw i zasad. Działania następcze nie zastępują ustanowionych mechanizmów kontrolnych ani też nie utrudniają ich funkcjonowania; w rezultacie, specyficzne sytuacje w zakresie tych mechanizmów nie będą badane ani ponownie rewidowane w ramach tych działań następczych.

3. Dwa aspekty tych działań następczych opisane poniżej oparte są na istniejących procedurach: coroczne działania następcze dotyczące nieratyfikowanych fundamentalnych konwencji spowodują jedynie częściowe dostosowanie obecnych sposobów stosowania artykułu 19 ustęp 5e) Konstytucji; a raport globalny na temat promowania fundamentalnych zasad i praw w pracy będzie służył jako wkład do dyskusji okresowych podczas Konferencji informując o potrzebach Członków, działaniach podjętych przez MOP oraz osiągniętych rezultatach w zakresie promowania fundamentalnych zasad i praw w pracy.

II. Coroczne działania następcze dotyczące nieratyfikowanych fundamentalnych konwencji

A. Cel i zakres

1. Celem jest stworzenie możliwości dokonywania każdego roku przeglądu przy pomocy uproszczonych procedur, wysiłków podejmowanych zgodnie z Deklaracją przez Członków, którzy jeszcze nie ratyfikowali wszystkich fundamentalnych konwencji.

2. Działania następcze obejmą cztery obszary fundamentalnych zasad i praw określonych w Deklaracji.

B. Sposoby stosowania

1. Działania następcze będą oparte na sprawozdaniach wymaganych od Członków na mocy artykułu 19 ustęp 5e) Konstytucji. Formularze sprawozdawcze będą opracowywane tak, aby otrzymać informacje od rządów, które jeszcze nie ratyfikowały jednej lub kilku fundamentalnych Konwencji, na temat wszelkich zmian, które mogły nastąpić w ich ustawodawstwie lub praktyce, z właściwym uwzględnieniem art. 23 Konstytucji i ustalonej praktyki.

2. Sprawozdania te opracowane przez Biuro będą poddawane przeglądowi przez Radę Administracyjną.

3. Należy przeanalizować istniejące procedury Rady Administracyjnej, aby pozwolić Członkom, którzy nie są reprezentowani w Radzie Administracyjnej, na przedstawienie w najwłaściwszy sposób wyjaśnień uzupełniających informacje zawarte w ich sprawozdaniach, które mogą okazać się konieczne lub potrzebne podczas dyskusji w Radzie Administracyjnej.

III. Raport globalny dotyczący fundamentalnych zasad i praw w pracy

A. Cel i zakres

1. Celem raportu globalnego jest przedstawienie dynamicznego, całościowego obrazu w zakresie czterech kategorii fundamentalnych zasad i praw odnotowanego podczas poprzedniego czteroletniego okresu, i stanowienie podstawy dla oceny skuteczności pomocy udzielonej przez Organizację oraz określenie priorytetów na następny okres w formie planów działań dotyczących współpracy technicznej opracowanych w szczególności po to, aby zmobilizować wewnętrzne i zewnętrzne zasoby konieczne do ich realizacji.

B. Sposoby stosowania

1. Za opracowanie raportu odpowiedzialny jest Dyrektor Generalny, który opiera się na oficjalnych informacjach lub informacjach zebranych i ocenionych zgodnie z ustalonymi procedurami. W przypadku państw, które nie ratyfikowały fundamentalnych konwencji, raport będzie oparty przede wszystkim na wnioskach z wyżej wymienionych corocznych działań następczych.

W przypadku Członków, którzy ratyfikowali wymienione konwencje, raport powstanie w oparciu o sprawozdania opracowane zgodnie z artykułem 22 Konstytucji. Będzie się również odnosił do doświadczeń zdobytych podczas współpracy technicznej i związanych z nią działań MBP.

2. Raport ten zostanie przedłożony podczas Konferencji na potrzeby dyskusji okresowej na temat celu strategicznego dotyczącego fundamentalnych zasad i praw w pracy w oparciu o metodykę ustaloną przez Radę Administracyjną. Do Konferencji będzie należało opracowanie wniosków z tej dyskusji na temat dostępnych MOP sposobów działania, w tym określenie priorytetów i planów działania dotyczących współpracy technicznej jaka ma być realizowana w następnym okresie oraz poinstruowanie Rady Administracyjnej i Biura o zakresie ich odpowiedzialności.

IV. Przyjmuje się, iż:

1. Konferencja dokona, we właściwym czasie, przeglądu tych działań następczych w świetle zdobytego doświadczenia w celu oceny, czy ogólny cel wyrażony w Części I został odpowiednio osiągnięty.

**DEKLARACJA
MIĘDZYNARODOWEJ ORGANIZACJI PRACY
DOTYCZĄCA SPRAWIEDLIWOŚCI SPOŁECZNEJ
NA RZECZ UCZCIWEJ GLOBALIZACJI**

Międzynarodowa Konferencja Pracy zebrana w Genewie na swojej dziewięćdziesiątej siódmej sesji,

zważywszy, że obecny kontekst globalizacji, charakteryzującej się rozprzestrzenianiem nowych technologii, przepływem idei, wymianą towarów i usług, wzrostem przepływu kapitału i finansów, umiędzynarodowieniem biznesu, procesów biznesowych i dialogu, a także przepływem osób, zwłaszcza pracujących kobiet i mężczyzn, głęboko zmienia kształt świata pracy:

- z jednej strony proces współpracy i integracji gospodarczej pomaga wielu państwom czerpać korzyści z wysokiego tempa wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy, włączając wiele ubogich osób z obszarów wiejskich w struktury nowoczesnej gospodarki miejskiej, dokonać postępu w realizacji swoich celów rozwojowych, a także ułatwiać wprowadzanie innowacji do procesu opracowywania produktów oraz przepływu idei,
- z drugiej strony, globalna integracja gospodarcza sprawiła, iż wiele państw i sektorów stanęło w obliczu poważnych wyzwań dotyczących nierówności dochodów, utrzymującej się wysokiej stopy bezrobocia i poziomu ubóstwa, podatności gospodarki na wstrząsy zewnętrzne, a także wzrostu zarówno pracy nieobjętej ochroną, jak i gospodarki nieformalnej, które mają wpływ na stosunek pracy oraz ochronę, jaką może on oferować,

uznając, że osiągnięcie lepszych i sprawiedliwych rezultatów dla wszystkich stało się w tych okolicznościach jeszcze istotniejsze, aby zaspokoić uniwersalne dążenie do sprawiedliwości społecznej, osiągnąć pełne zatrudnienie, zapewnić równowagę otwartych społeczeństw i światowej gospodarki, osiągnąć spójność społeczną, a także zwalczać ubóstwo i pogłębiające się nierówności,

przekonana, że Międzynarodowa Organizacja Pracy ma odegrać kluczową rolę pomagając w promowaniu i osiągnięciu postępu oraz sprawiedliwości społecznej w ciągle zmieniającym się otoczeniu:

- opierając się na mandacie zawartym w Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy oraz w Deklaracji Filadelfijskiej z 1944 r., która zachowuje pełną aktualność w dwudziestym pierwszym wieku i powinna inspirować politykę Członków MOP i która, wśród innych celów, założeń i zasad:
  - potwierdza, że praca nie jest towarem, a ubóstwo, gdziekolwiek istnieje, stanowi zagrożenie dla dobrobytu wszystkich,
  - uznaje poważny obowiązek Międzynarodowej Organizacji Pracy popierania, wśród różnych narodów świata, programów zapewniających osiągnięcie celów pełnego zatrudnienia i podniesienia standardów życia, minimum socjalnego oraz rozszerzenia środków zabezpieczenia społecznego w celu zapewnienia podstawowego dochodu wszystkim potrzebującym, wraz ze wszystkimi pozostałymi celami określonymi w Deklaracji Filadelfijskiej,
  - powierza Międzynarodowej Organizacji Pracy odpowiedzialność za badanie i rozpatrywanie wszystkich dziedzin międzynarodowej polityki gospodarczej i finansowej w świetle fundamentalnego celu, jakim jest sprawiedliwość społeczna, oraz
- wykorzystując i potwierdzając Deklarację Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącą fundamentalnych zasad i praw w pracy oraz Działania w następstwie Deklaracji z 1998 r., w której Członkowie uznali, w ramach wykonywania przez Organizację jej mandatu, szczególne znaczenie fundamentalnych praw, mianowicie: wolności zrzeszania się i skutecznego uznania prawa do rokowañ zbiorowych, eliminacji wszelkich form pracy przymusowej lub obowiązkowej, skutecznej likwidacji pracy dzieci oraz likwidacji dyskryminacji w dziedzinie zatrudnienia i wykonywania zawodu,

zachęcona uznaniem przez społeczność międzynarodową godnej pracy za skuteczną odpowiedź na wyzwania globalizacji, uwzględniając:

- wyniki Światowego Szczytu Rozwoju Społecznego w Kopenhadze w 1995 r.,
- szerokie poparcie, wyrażane wielokrotnie na szczeblu globalnym i regionalnym, dla opracowanej przez Międzynarodową Organizację Pracy koncepcji godnej pracy, a także

- poparcie przez głowy państw i szefów rządów zgromadzonych na Światowym Szczycie Organizacji Narodów Zjednoczonych w 2005 r. uczciwej globalizacji oraz celów pełnego i produktywnego zatrudnienia oraz godnej pracy dla wszystkich jako najważniejszych celów polityki krajowej i międzynarodowej swoich państw,

przekonana, że w świecie coraz większej współzależności i złożoności, a także umiędzynarodowienia produkcji:

- fundamentalne wartości, takie jak wolność, godność człowieka, sprawiedliwość społeczna, bezpieczeństwo i niedyskryminacja, są niezbędne dla zrównoważonego rozwoju gospodarczego i społecznego oraz efektywności,
- dialog społeczny i praktyka trójstronności między rządami oraz reprezentatywnymi organizacjami pracowników i pracodawców w kraju i ponad granicami, są obecnie istotniejsze dla wypracowania dobrych rozwiązań, a także budowania spójności społecznej oraz rządów prawa między innymi przez międzynarodowe standardy pracy,
- należy uznać znaczenie stosunku pracy jako środka zapewniającego pracownikom ochronę prawną,
- produktywne, rentowne i zrównoważone przedsiębiorstwa wraz z silną gospodarką społeczną oraz dochodowy sektor publiczny mają kluczowe znaczenie dla zrównoważonego rozwoju gospodarczego i możliwości zatrudnienia, oraz
- szczególne znaczenie ma Trójstronna Deklaracja zasad dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej z 1977 r. wraz ze zmianami, która podkreśla coraz większą rolę tych podmiotów w realizacji celów Organizacji,

uznając, iż obecne wyzwania wymagają od Organizacji zintensyfikowania wysiłków oraz zmobilizowania wszystkich środków na rzecz promowania jej konstytucyjnych celów oraz że aby zapewnić skuteczność tych działań oraz wzmocnić potencjał MOP w zakresie wspierania Członków w osiągnięciu celów MOP w kontekście globalizacji, Organizacja musi:

- zapewnić spójność i współpracę w ramach swojej strategii mającej na celu rozwój podejścia globalnego i zintegrowanego, zgodnie z Agendą na rzecz godnej pracy oraz czterema celami

- strategicznymi MOP, wykorzystując w tym celu występującą między nimi synergię,
- dostosować swoje praktyki instytucjonalne oraz zarządzanie, żeby zwiększać efektywność i wydajność, przy jednoczesnym pełnym respektowaniu istniejących konstytucyjnych ram prawnych i procedur,
  - pomagać Członkom w zaspokajaniu potrzeb zgłaszanych na szczeblu krajowym w drodze pełnej trójstronnej dyskusji, przez zapewnianie wysokiej jakości informacji, doradztwo oraz programy techniczne pomagające im zaspokoić te potrzeby w kontekście celów konstytucyjnych MOP, oraz
  - promować politykę normotwórczą MOP jako fundament działań Organizacji, zwiększając jej oddziaływanie w świecie pracy i wzmacniać rolę standardów jako przydatnego środka do osiągnięcia konstytucyjnych celów Organizacji,

przyjmuje dnia dziesiątego czerwca dwa tysiące ósmego roku niniejszą Deklarację.

I. ZAKRES I ZASADY

Konferencja uznaje i oświadcza, że:

A. W kontekście coraz szybszych zmian, zobowiązania i wysiłki Członków oraz Organizacji na rzecz realizacji konstytucyjnego mandatu MOP, w tym za pośrednictwem międzynarodowych standardów pracy, jak również na rzecz umieszczenia kwestii pełnego i produktywnego zatrudnienia oraz godnej pracy w centrum polityki gospodarczej i społecznej, powinny opierać się na czterech równorzędnych celach strategicznych MOP, przez które wyraża się Agenda na rzecz godnej pracy i które można ująć w następujący sposób:

- i) promowanie zatrudnienia przez stworzenie zrównoważonego otoczenia instytucjonalnego i gospodarczego, w którym:
  - jednostki mogą rozwijać i uaktualniać zdolności oraz umiejętności niezbędne do uzyskania produktywnego zatrudnienia zapewniającego samorealizację oraz wspólny dobrobyt,

- wszystkie przedsiębiorstwa, publiczne lub prywatne, są w stanie zapewniać wzrost oraz generować większe zatrudnienie i możliwości uzyskania dochodów i perspektyw dla wszystkich, oraz
  - społeczeństwa mogą osiągać swoje cele rozwoju gospodarczego, należyte standardy życia oraz postępy społeczny,
- ii) opracowywanie i rozszerzanie środków ochrony społecznej – zabezpieczenie społeczne i ochrona pracy – które są zrównoważone i dostosowane do warunków krajowych, z uwzględnieniem:
- rozszerzenia na wszystkich zabezpieczenia społecznego, w tym środków na rzecz zapewnienia podstawowego dochodu wszystkim tym, którzy potrzebują takiej ochrony i dostosowanie jej zakresu, aby sprostać nowym potrzebom i niepewności powodowanej gwałtownością zmian technologicznych, społecznych, demograficznych i gospodarczych,
  - bezpiecznych i higienicznych warunków pracy, oraz
  - polityki dotyczącej płacy i zarobków, czasu pracy i innych warunków pracy ustalonych dla zapewnienia sprawiedliwego podziału między wszystkich owoców postępu oraz minimum socjalnego wszystkim zatrudnionym oraz potrzebującym takiej ochrony*,
- iii) promowanie dialogu społecznego i trójstronności jako najbardziej odpowiednich metod:
- dostosowywania realizacji celów strategicznych do potrzeb i warunków każdego państwa,
  - przekładania rozwoju gospodarczego na postępy społeczny, a postępu społecznego na rozwój gospodarczy,
  - ułatwiania budowy porozumienia w sprawie odpowiedniej polityki krajowej i międzynarodowej, która wpływa na strategie oraz programy zatrudnienia i godnej pracy, oraz
  - zapewniania skuteczności instytucji i prawa pracy, w tym w zakresie uznawania stosunku pracy, promowania dobrych stosunków przemysłowych oraz budowania skutecznych systemów inspekcji pracy oraz

---

* Przep. red. Podczas projektowania niniejszego tekstu pierwszeństwo w każdym języku otrzymała zgodność z odpowiednią oficjalną wersją artykułu III d) Deklaracji Filadelfijskiej przyjętej przez Międzynarodową Konferencję Pracy w 1944 r.

- iv) przestrzeganie, promowanie i realizowanie, zarówno jako praw, jak i sprzyjających warunków niezbędnych dla pełnej realizacji wszystkich celów strategicznych, fundamentalnych zasad i praw w pracy, które są szczególnie istotne, odnotowując, iż:
- wolność zrzeszania się oraz skuteczne uznanie prawa do rokowañ zbiorowych mają szczególne znaczenie dla zapewniania osiągnięcia czterech celów strategicznych oraz
  - naruszenie fundamentalnych zasad i praw w pracy nie może stanowić pretekstu ani być wykorzystane w jakikolwiek inny sposób jako uzasadniona przewaga komparatywna, a standardy pracy nie powinny być wykorzystywane dla protekcyjnych celów handlowych.

B. Cztery cele strategiczne są nierozłączne, współzależne i wzajemnie się wspierają. Brak wsparcia dla któregokolwiek z nich groziłby postępowi w osiągnięciu innych. Aby zoptymalizować ich wpływ, wysiłki na rzecz ich promowania powinny stanowić element globalnej i zintegrowanej strategii MOP na rzecz godnej pracy. Równość płci i niedyskryminacja muszą być uznawane za kwestie przekrojowe w ramach wymienionych wyżej celów strategicznych.

C. Sposób osiągnięcia przez Członków celów strategicznych jest kwestią, którą każdy Członek musi określić zgodnie z wiążącymi go zobowiązaniami międzynarodowymi oraz z fundamentalnymi zasadami i prawami w pracy, z należyтым uwzględnieniem między innymi:

- i) warunków i okoliczności krajowych, a także potrzeb i priorytetów wyrażanych przez reprezentatywne organizacje pracodawców i pracowników,
- ii) współzależności, solidarności i współpracy między wszystkimi Członkami MOP, które mają większe znaczenie niż kiedykolwiek w kontekście globalnej gospodarki oraz
- iii) zasad i postanowień międzynarodowych standardów pracy.

II. SPOSÓB REALIZACJI

Konferencja uznaje ponadto, że w zglobalizowanej gospodarce:

A. Realizacja Części I niniejszej Deklaracji wymaga od MOP aktywnego wspierania wysiłków swoich Członków. W tym celu Organizacja powinna

dokonać przeglądu swoich praktyk instytucjonalnych i dostosować je, aby usprawnić zarządzanie i budowanie potencjału w celu jak najlepszego wykorzystania swoich zasobów ludzkich i finansowych oraz wyjątkowej przewagi, jaką daje jej trójstronna struktura i system standardów, w celu:

- i) lepszego rozumienia potrzeb Członków w zakresie każdego z celów strategicznych, a także działań MOP w przeszłości, aby zaspokoić je w ramach dyskusji okresowych włączonych do porządku obrad Konferencji, żeby:
  - określić, jak MOP może skuteczniej odpowiadać na te potrzeby przez skoordynowane wykorzystanie wszystkich swoich metod działania,
  - określić niezbędne zasoby, aby odpowiedzieć na te potrzeby oraz, w razie konieczności, zyskiwać dodatkowe zasoby, a także
  - kierować Radą Administracyjną i Biurem w wypełnianiu ich obowiązków,
- ii) wzmocnienia i usprawnienia jej współpracy technicznej oraz specjalistycznego doradztwa w celu:
  - wspierania wysiłków poszczególnych Członków na rzecz osiągnięcia, na zasadzie trójstronnej, postępu w realizacji wszystkich celów strategicznych, jeśli stosowne, w drodze krajowych programów na rzecz godnej pracy i w ramach systemu Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz
  - wspomaganie, gdziekolwiek to niezbędne, zdolności instytucjonalnych Państw członkowskich oraz reprezentatywnych organizacji pracodawców i pracowników, aby ułatwiać realizację konkretnej i spójnej polityki społecznej oraz zrównoważony rozwój,
- iii) promowania dzielenia się wiedzą oraz zrozumienia synergii między celami strategicznymi przez analizę empiryczną oraz trójstronną dyskusję na temat konkretnych doświadczeń i dobrowolną współpracę zainteresowanych państw, a także w celu informowania osób podejmujących decyzje w Państwach członkowskich o szansach i wyzwaniach związanych z globalizacją,
- iv) zapewniania, na ich wniosek, pomocy Członkom, którzy pragną wspólnie promować cele strategiczne w ramach dwustronnych lub wielostronnych porozumień, pod warunkiem zachowania ich zgodności ze zobowiązaniami MOP oraz

- v) rozwijania nowych form partnerstwa z podmiotami niepaństwowymi i gospodarczymi, takimi jak przedsiębiorstwa wielonarodowe i związki zawodowe działające na globalnym szczeblu sektorowym w celu zwiększenia skuteczności programów i działań operacyjnych MOP, pozyskiwania ich wsparcia w dowolny odpowiedni sposób oraz promowania w inny sposób strategicznych celów MOP. Będzie to realizowane we współpracy z krajowymi i międzynarodowymi reprezentatywnymi organizacjami pracowników i pracodawców.

B. Jednocześnie, kluczowym obowiązkiem Członków jest przyczynianie się, przez swoją politykę społeczną i gospodarczą, do realizacji globalnej i zintegrowanej strategii realizacji celów strategicznych, obejmujących Agendę na rzecz godnej pracy przedstawioną w Części I niniejszej Deklaracji. Realizacja Agendy na rzecz godnej pracy na szczeblu krajowym będzie zależała od krajowych potrzeb oraz priorytetów i to Państwa członkowskie, w konsultacji z reprezentatywnymi organizacjami pracowników i pracodawców, określą sposób wywiązywania się z tego obowiązku. W tym celu mogą one rozważyć, wśród innych działań:

- i) przyjęcie krajowej lub regionalnej strategii na rzecz godnej pracy, lub obu, określając zbiór priorytetów dla potrzeb zintegrowanej realizacji celów strategicznych,
- ii) wprowadzenie odpowiednich wskaźników lub statystyk, w razie konieczności z pomocą MOP, żeby monitorować i oceniać osiągnięte postępy,
- iii) dokonanie przeglądu swojej sytuacji w zakresie ratyfikacji lub realizacji instrumentów MOP w celu stopniowego zwiększania zakresu każdego z celów strategicznych, kładąc szczególny nacisk na instrumenty uznane za podstawowe standardy pracy, a także te, uznawane za najbardziej istotne z punktu widzenia zarządzania, obejmujące trójstronność, politykę zatrudnienia oraz inspekcję pracy,
- iv) podjęcie odpowiednich kroków w celu zapewnienia spójności stanowisk prezentowanych w imieniu zainteresowanych Państw członkowskich na stosownych forach międzynarodowych, a także wszelkich kroków, jakie mogą oni podjąć zgodnie z niniejszą Deklaracją,

- v) promowanie zrównoważonych przedsięwzięć,
- vi) dzielenie się, gdzie to właściwe, krajowymi i regionalnymi dobrymi praktykami zdobytymi podczas udanej realizacji inicjatyw na szczeblu krajowym lub regionalnym z elementem godnej pracy oraz
- vii) zapewnienie, w skali dwustronnej, regionalnej lub wielostronnej, w zależności od dostępności zasobów, odpowiedniego wsparcia wysiłków innych Członków na rzecz wprowadzania w życie zasad i celów, o których mowa w niniejszej Deklaracji.

C. Inne międzynarodowe i regionalne organizacje, których mandaty obejmują pokrewne dziedziny, mogą mieć istotny wkład w realizowanie zintegrowanego podejścia. MOP powinna zachęcać te organizacje do promowania godnej pracy, pamiętając, że każda z nich będzie sprawować pełną kontrolę nad swoim mandatem. Ponieważ zarówno polityka handlowa, jak i finansowa mają wpływ na zatrudnienie, rolą MOP jest ocena takiego wpływu, żeby zrealizować swój cel, jakim jest umieszczenie zatrudnienia w centrum polityki gospodarczej.

III. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

A. Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy zapewni przekazanie niniejszej Deklaracji wszystkim Członkom oraz, za ich pośrednictwem, reprezentatywnym organizacjom pracodawców i pracowników, jak również międzynarodowym organizacjom kompetentnym w powiązanych dziedzinach na szczeblach międzynarodowym i regionalnym oraz innym organom, które może wskazać Rada Administracyjna. Rządy i organizacje pracodawców i pracowników szczebla krajowego, upowszechnią Deklarację na wszystkich odpowiednich forach, w których mogą uczestniczyć lub być reprezentowane, albo w inny sposób rozpowszechnią ją wśród innych zainteresowanych podmiotów.

B. Rada Administracyjna i Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy będą odpowiadać za ustanowienie odpowiednich sposobów sprawnej realizacji Części II niniejszej Deklaracji.

C. W momencie, który Rada Administracyjna uzna za stosowny oraz zgodnie z przyjętą metodologią, wpływ niniejszej Deklaracji, a w szczególności działań podjętych dla potrzeb promowania jej realizacji, staną się przedmiotem przeglądu Międzynarodowej Konferencji Pracy, w celu dokonania oceny, jakie działania są potrzebne.

ZAŁĄCZNIK DZIAŁANIA W NASTĘPSTWIE DEKLARACJI

I. OGÓLNY CEL I ZAKRES

A. Celem niniejszych działań następczych jest omówienie środków, za pomocą których Organizacja będzie wspierać wysiłki swoich Członków na rzecz wypełniania zobowiązania realizacji czterech celów strategicznych istotnych dla realizacji konstytucyjnego mandatu Organizacji.

B. Działania następcze mają możliwie najpełniej wykorzystać wszystkie metody postępowania przewidziane w Konstytucji MOP dla realizacji jej mandatu. Niektóre środki wspierające Członków mogą wymagać pewnego dostosowania istniejącej metodologii stosowania artykułu 19 ustęp 5e) oraz ustęp 6d) Konstytucji MOP, bez zwiększania obowiązków sprawozdawczych Państw członkowskich.

II. DZIAŁANIA PODEJMOWANE PRZEZ ORGANIZACJĘ W CELU UDZIELANIA WSPARCIA SWOIM CZŁONKOM

Administracja, zasoby i stosunki zewnętrzne

A. Dyrektor Generalny podejmie wszystkie niezbędne działania, w tym jeśli to właściwe, składanie odpowiednich wniosków Radzie Administracyjnej, aby zapewnić środki, dzięki którym Organizacja będzie wspierać starania swoich Członków w ramach niniejszej Deklaracji. Działania te będą obejmować przegląd i dostosowywanie praktyk instytucjonalnych i zarządzania MOP, o których mowa w Deklaracji. Powinny one uwzględniać potrzebę zapewnienia:

- i) spójności, koordynacji i współpracy w ramach Międzynarodowego Biura Pracy dla potrzeb jego skutecznego funkcjonowania,
- ii) budowania i utrzymywania zdolności politycznych i operacyjnych,
- iii) efektywnego i wydajnego wykorzystania zasobów, procesów zarządzania i struktur instytucjonalnych,
- iv) odpowiednich kwalifikacji i podstaw wiedzy, a także skutecznych struktur zarządzania,
- v) promowania efektywnego partnerstwa w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych i systemu wielostronnego w celu zwiększenia

- skuteczności programów i działań operacyjnych MOP lub promowania w inny sposób celów MOP, oraz
- vi) określania, uaktualniania i promowania zbioru standardów o największym znaczeniu z punktu widzenia zarządzania*.

Zrozumienie realiów i potrzeb Członków oraz reagowanie na nie

B. Organizacja wprowadzi na porządek obrad Międzynarodowej Konferencji Pracy okresowe dyskusje w oparciu o metodykę przyjętą przez Radę Administracyjną, bez powielania mechanizmów kontrolnych MOP, żeby:

- i) lepiej pojmować zróżnicowanie realiów i potrzeb swoich Członków w kontekście każdego z celów strategicznych, skuteczniej na nie reagować, wykorzystując wszystkie dostępne metody działania, w tym związane ze standardami, współpracę techniczną oraz potencjał techniczny i badawczy Biura, a także odpowiednio dostosować jego priorytety i programy działania, oraz
- ii) oszacować wyniki działań MOP w celu zapewnienia informacji dla potrzeb decyzji dotyczących programu, budżetu oraz innych decyzji w zakresie zarządzania.

Pomoc techniczna i doradztwo

C. Organizacja zapewni, na prośbę rządów i reprezentatywnych organizacji pracowników i pracodawców, wszelką odpowiednią pomoc w ramach swojego mandatu, aby wspomóc wysiłki Członków na rzecz osiągnięcia postępów w realizacji celów strategicznych w drodze zintegrowanej i spójnej strategii krajowej lub regionalnej, również przez:

- i) wzmocnienie i usprawnienie swoich działań w zakresie pomocy technicznej w ramach krajowych programów na rzecz godnej pracy oraz systemu Organizacji Narodów Zjednoczonych,
- ii) zapewnienie ogólnej wiedzy i pomocy, o którą każdy z Członków może wystąpić, w celu przyjęcia strategii krajowej i poszukiwania innowacyjnego partnerstwa w zakresie realizacji,

---

* Konwencja nr 81 dotycząca inspekcji pracy z 1947 r., Konwencja nr 122 dotycząca polityki zatrudnienia z 1964 r., Konwencja nr 129 dotycząca inspekcji pracy w rolnictwie z 1969 r., Konwencja nr 144 dotycząca trójstronnych konsultacji w zakresie wprowadzania w życie międzynarodowych norm w sprawie pracy z 1976 r. oraz standardy zidentyfikowane w uaktualnionych w późniejszym terminie wykazach.

- iii) opracowanie odpowiednich narzędzi umożliwiających efektywną ocenę osiągniętych postępów oraz wpływu innych czynników i polityki na wysiłki podejmowane przez Członków, oraz
- iv) uwzględnianie szczególnych potrzeb i zdolności państw rozwijających się oraz reprezentatywnych organizacji pracowników i pracodawców, w tym przez dążenie do mobilizacji zasobów.

Badania, gromadzenie i wymiana informacji

D. Organizacja podejmie odpowiednie działania mające na celu zwiększenie jej potencjału badawczego, wiedzy empirycznej i zrozumienia wzajemnego oddziaływania celów strategicznych oraz ich wkładu w postęp społeczny, zrównoważone przedsiębiorstwa, zrównoważony rozwój oraz walkę z ubóstwem w globalnej gospodarce. Działania te mogą obejmować trójstronną wymianę doświadczeń i dobrych praktyk na szczeblu międzynarodowym, regionalnym i krajowym w ramach:

- i) badań prowadzonych doraźnie przy dobrowolnej współpracy rządów oraz reprezentatywnych organizacji pracodawców i pracowników w zainteresowanych krajach lub
- ii) wszelkich wspólnych programów, takich jak wzajemna ocena, które zainteresowane Państwa członkowskie mogą pragnąć ustanowić lub do których mogą się włączyć na zasadzie dobrowolności.

III. OCENA PRZEZ KONFERENCJĘ

A. Wpływ Deklaracji, w szczególności zakres, w jakim przyczynia się ona do promowania wśród Członków celów i zadań Organizacji przez zintegrowaną realizację celów strategicznych, będzie przedmiotem oceny Konferencji, która może być powtarzana okresowo, w ramach danego punktu porządku obrad.

B. Biuro przygotuje na Konferencję, w celu oceny wpływu Deklaracji, raport, który będzie zawierać informacje dotyczące:

- i) działań lub kroków podjętych w efekcie niniejszej Deklaracji, które mogą być zapewniane przez trójstronnych Członków, przy wykorzystaniu struktur MOP, szczególnie w regionach, oraz za pośrednictwem innych dowolnych wiarygodnych źródeł,

- ii) działań podejmowanych przez Radę Administracyjną oraz Biuro w zakresie istotnych kwestii dotyczących zarządzania, zdolności i podstaw wiedzy, mających związek z realizacją celów strategicznych, w tym programów i działań MOP oraz ich skutków oraz
- iii) ewentualnego wpływu Deklaracji na inne zainteresowane organizacje międzynarodowe.

C. Zainteresowane organizacje wielostronne będą miały możliwość udziału w ocenie wpływu oraz w dyskusji. Inne zainteresowane podmioty mogą uczestniczyć w dyskusji na zaproszenie Rady Administracyjnej.

D. Na podstawie swojej oceny Konferencja sformułuje wnioski dotyczące potrzeby przeprowadzenia dalszych ocen lub możliwości zaangażowania się w odpowiedni kierunek działania.

REGULAMIN MIĘDZYNARODOWEJ KONFERENCJI PRACY¹

CZĘŚĆ I REGULAMIN OGÓLNY

Artykuł 1

Skład Konferencji

1. Konferencja składa się z wszystkich delegatów należycie wyznaczonych przez Państwa członkowskie Międzynarodowej Organizacji Pracy.

2. Każdemu delegatowi może towarzyszyć nie więcej niż dwóch doradców technicznych do każdej poszczególnej sprawy objętej porządkiem dziennym posiedzenia.

3. 1) Zgodnie z artykułem 3 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy, delegat może, w nocie pisemnej skierowanej do Przewodniczącego Konferencji, wyznaczyć jednego z doradców technicznych na swojego zastępcę.

2) Notę należy kierować do Przewodniczącego Konferencji przed posiedzeniem, chyba że w toku posiedzenia wyłania się nowy przedmiot dyskusji.

3) Nota powinna wymieniać posiedzenie lub posiedzenia, do których odnosi się zastępstwo.

4) Zastępcy mogą brać udział w dyskusji i głosować, na tych samych zasadach co delegaci. (*art. 3 ust. 2.7 Konstytucji MOP*)

Artykuł 2

Prawo wstępu na posiedzenia Konferencji

1. Posiedzenia Konferencji odbywają się publicznie, za wyjątkiem przypadków, w których podjęto wyraźnie inną decyzję.

---

¹ Tłumaczenie przygotowane na podstawie angielskiej wersji regulaminu zamieszczonej na stronie <http://www.ilo.org/ilc/Rulesfortheconference/lang--en/index.htm> według stanu na 27 listopada 2017 r.

2. Miejsca na Konferencji przydziela delegatom i ich doradcom Sekretarz Generalny.

3. Poza delegatami i ich doradcami prawo wstępu na salę obrad posiadają jedynie:

- a) ministrowie właściwi do spraw będących przedmiotem dyskusji Konferencji, którzy nie są delegatami ani doradcami technicznymi,
- b) przedstawiciele oficjalnych organizacji międzynarodowych, zaproszonych przez Konferencję lub Radę Administracyjną, w celu reprezentowania tych organizacji,
- c) członkowie Rady Administracyjnej, którzy nie są delegatami ani doradcami technicznymi,
- d) przedstawiciele stanu lub prowincji państwa federalnego, wyznaczeni przez rząd Państwa członkowskiego Organizacji, w celu towarzyszenia delegacji,
- e) osoby wyznaczone w charakterze obserwatorów przez państwa zaproszone na Konferencję,
- f) Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy i urzędnicy Sekretariatu Konferencji,
- g) sekretarze lub tłumacze, po jednym z każdej delegacji,
- h) sekretarze grup pracodawców i pracowników,
- i) osoby wyznaczone przez Członków Organizacji na stanowiska doradców technicznych, na wypadek zwolnienia się tych stanowisk w ich delegacjach,
- j) przedstawiciele międzynarodowych organizacji pozarządowych, z którymi zdecydowano się nawiązać stosunki konsultacyjne i zawarto stałe porozumienia w sprawie takiego przedstawicielstwa, jak również przedstawiciele innych międzynarodowych organizacji pozarządowych, zaproszonych przez Radę Administracyjną, do reprezentowania tych organizacji na Konferencji,
- k) przedstawiciele ruchów wolnościowych uznanych przez Organizację Jedności Afrykańskiej lub Ligę Państw Arabskich, zaproszeni przez Konferencję lub Radę Administracyjną do reprezentowania tych ruchów wolnościowych na Konferencji.

4. Wnioski międzynarodowych organizacji pozarządowych o zaproszenie do udziału ich reprezentacji w Konferencji należy kierować pisemnie do Dyrektora Generalnego Międzynarodowego Biura Pracy i dostarczyć

najpóźniej na miesiąc przed otwarciem sesji Rady Administracyjnej poprzedzającej sesję Konferencji. Wnioski te zostaną przekazane Radzie Administracyjnej do rozpatrzenia zgodnie z kryteriami przyjętymi przez Radę Administracyjną.

5. Sekretarz Generalny Konferencji rezerwuje miejsca dla wybitnych gości oraz prasy na posiedzeniach publicznych.

Artykuł 3

Prezydium Konferencji

1. Konferencja wybiera prezydium, w którego skład wchodzi przewodniczący i trzech wiceprzewodniczących, obywatele różnych państw.

2. Grupa rządowa, pracodawców i pracowników wybierają ze swojego grona po jednym kandydacie na stanowisko wiceprzewodniczącego Konferencji. *(art. 17 ust. 1 Konstytucji MOP)*

Artykuł 4

Komitety wnioskowy

1. Konferencja powołuje Komitety wnioskowy, składający się z dwudziestu ośmiu członków wybranych przez stronę rządową, czternastu członków wybranych przez grupę pracodawców i czternastu członków wybranych przez grupę pracowników. W żadnej z tych grup dane państwo nie może mieć więcej niż jednego członka.

2. Zgodnie z Regulaminem Konferencji, zadaniem Komitetu wnioskowego jest przygotowanie programu Konferencji, określenie dat posiedzeń plenarnych oraz ich porządku dziennego, podejmowanie w imieniu Konferencji decyzji w zakresie niekontrowersyjnych, rutynowych kwestii, jak również składanie Konferencji sprawozdań we wszystkich innych kwestiach wymagających podjęcia przez nią decyzji w celu należytego przebiegu jej spraw. W odpowiednich przypadkach Komitet może wyznaczyć do tych obowiązków swoje władze.

Artykuł 5

Komitet weryfikacji pełnomocnictw

1. Konferencja powołuje Komitet weryfikacji pełnomocnictw, składający się z jednego delegata rządowego, jednego delegata pracodawców i jednego delegata pracowników.

2. Zgodnie z postanowieniami Działu B Części II, Komitet weryfikacji pełnomocnictw:

- a) rozpatruje pełnomocnictwa, jak również wszelkie sprzeciwy dotyczące pełnomocnictw delegatów i ich doradców technicznych lub dotyczące niezłożenia pełnomocnictw delegatów pracowników lub pracodawców,
- b) rozpatruje wszelkie skargi na nieprzestrzeganie artykułu 13 ustęp 2a) Konstytucji Organizacji,
- c) rozpatruje wszelkie skargi dotyczące działania lub zaniechania rządu, którego skutkiem było uniemożliwienie udziału akredytowanego delegata lub doradcy technicznego w Konferencji, zgodnie z artykułem 3 ustępy 1–2 Konstytucji Organizacji,
- d) dokonuje monitoringu wszelkich sytuacji dotyczących przestrzegania postanowień artykułu 3 lub artykułu 13 ustęp 2a) Konstytucji Organizacji, odnośnie do których Konferencja zwróciła się o sprawozdanie.

Artykuł 6

Komitet redakcyjny Konferencji

1. Konferencja, w oparciu o kandydatury przedstawione przez Komitet wnioskowy, powołuje Komitet redakcyjny Konferencji, składający się z co najmniej trzech osób, które nie muszą być ani delegatami, ani doradcami technicznymi.

2. Gdy dany komitet przedkłada Konferencji projekt konwencji lub zalecenia, komitet redakcyjny tego komitetu, powołany zgodnie z postanowieniami artykułu 59 ustęp 1 niniejszego Regulaminu, wchodzi w skład Komitetu redakcyjnego Konferencji.

3. Komitet redakcyjny Konferencji pełni funkcje powierzone mu na mocy przepisów dotyczących postępowania w sprawie konwencji i zaleceń

(Dział E) oraz przepisów dotyczących postępowania w sprawie poprawek do Konstytucji Organizacji (Dział F) i ogólnie odpowiada za nadawanie decyzjom przyjętym przez Konferencję formy konwencji lub zaleceń oraz zapewnienie zgodności angielskiej i francuskiej wersji tekstów wszelkich formalnych instrumentów przedłożonych Konferencji do przyjęcia.

Artykuł 7

Komitet do spraw stosowania konwencji i zaleceń

1. Konferencja powołuje, możliwie jak najszybciej, Komitet do rozpatrzenia:

- a) środków podjętych przez Członków w celu wykonania postanowień konwencji, których są stronami oraz przekazanych przez Członków informacji dotyczących wyników inspekcji,
- b) informacji i sprawozdań dotyczących konwencji i zaleceń przekazanych przez Członków zgodnie z artykułem 19 Konstytucji Organizacji, z wyjątkiem informacji przekazywanych na podstawie ustępu 5e) wspomnianego artykułu, wobec których Rada Administracyjna zdecydowała o zastosowaniu innej procedury do ich rozpatrzenia,
- c) środków podjętych przez Członków zgodnie z artykułem 35 Konstytucji.

2. Komitet przedkłada Konferencji sprawozdanie.

Artykuł 7 bis

Komitet finansowy przedstawicieli rządów

1. Konferencja powołuje, możliwie jak najszybciej, Komitet finansowy, w którego skład wchodzi po jednym delegacie rządowym każdego Członka Organizacji reprezentowanego na Konferencji.

2. Komitet finansowy rozpatruje:

- a) postanowienia w sprawie przyjęcia budżetu Organizacji, jego rozdysonowania oraz pobierania składek, w tym:
  - i) preliminarze budżetowe,
  - ii) uzgodnienia dotyczące podziału wydatków między Członków Organizacji,

- b) zweryfikowane sprawozdania finansowe Organizacji, łącznie ze sprawozdaniem audytora,
  - c) wszelkie wnioski lub propozycje, aby Konferencja wyraziła zgodę na głosowanie przez Członka zalegającego ze składkami, zgodnie z postanowieniami artykułu 13 ustęp 4 Konstytucji Organizacji,
  - d) wszelkie inne kwestie przedłożone mu przez Konferencję.
3. Komitet wybiera przewodniczącego i wiceprzewodniczącego.
  4. Dyrektor Generalny upoważniony jest do udziału w posiedzeniach Komitetu, wraz z trójstronną delegacją Rady Administracyjnej.
  5. Komitet podejmuje decyzje większością dwóch trzecich głosów oddanych przez członków obecnych na posiedzeniu.
  6. Komitet przedkłada Konferencji sprawozdanie lub sprawozdania.

Artykuł 8

Inne komitety

Konferencja może powołać komitet w celu rozpatrzenia określonej sprawy i złożenia na jej temat sprawozdania. (*art. 17 ust. 1 Konstytucji*)

Artykuł 9

Zmiany w składzie komitetów

Następujące postanowienia dotyczą wszystkich komitetów powołanych przez Konferencję, za wyjątkiem Komitetu wnioskowego, Komitetu weryfikacji pełnomocnictw, Komitetu finansowego przedstawicieli rządów oraz Komitetu redakcyjnego:

- a) po powołaniu komitetów oraz wyznaczeniu ich początkowego składu przez Konferencję, wprowadzenie ewentualnych dalszych zmian w składzie tych komitetów należy do grup,
- b) w przypadku, gdy delegat nie został wyznaczony przez swoją grupę do zasiadania w żadnym Komitecie, może on zawiadomić o tym Komitet wnioskowy, który jest uprawniony do przydzielenia mu miejsca w jednym lub kilku komitetach, zwiększając w nich odpowiednio liczbę miejsc. Wszelkie wnioski tego rodzaju składa się przewodniczącemu Komitetu wnioskowego,

- c) zgodnie z artykułem 18 Konstytucji Organizacji, Konferencja może dodać do każdego komitetu podlegającego niniejszemu Regulaminowi ekspertów technicznych, posiadających prawo udziału w dyskusji, ale nie posiadających prawa do głosowania.

Artykuł 10

Postanowienia ogólne dotyczące komitetów

Praca komitetów Konferencji, z wyłączeniem Komitetu weryfikacji pełnomocnictw i Komitetu redakcyjnego normowana jest Regulaminem komitetów Konferencji, zawartym w Dziale H Części II.

Artykuł 11

Tryb przyjmowania, uchylania lub wycofania konwencji i zaleceń oraz rozpatrywania proponowanych poprawek do Konstytucji

1. Tryb rozpatrywania projektów konwencji i zaleceń, jak również procedurę uchylania konwencji, która weszła w życie lub procedurę wycofania konwencji lub zalecenia, które nie weszły w życie, normują przepisy dotyczące postępowania w sprawie konwencji i zaleceń, zawarte w Dziale E Części II.

2. Tryb rozpatrywania projektów poprawek do Konstytucji Organizacji normowany jest przepisami dotyczącymi postępowania w sprawach poprawek do Konstytucji Organizacji, zawartymi w Dziale F Części II.

Artykuł 11 bis

Tryb rozpatrywania programu i budżetu

1. Na swojej sesji poprzedzającej początek każdego dwuletniego okresu finansowego, Konferencja, bez uszczerbku dla przepisów artykułu 13 Konstytucji i Regulaminu finansowego dotyczącego przyjęcia budżetu i podziału kosztów między Członków oraz przed przyjęciem budżetu przez Komitet finansowy przedstawicieli rządów i jego przyjęciem przez Konferencję, rozpatruje program i budżet pod kątem jego skutków finansowych w danym okresie.

2. Konferencja może w tym celu, jeśli to właściwe, powołać trójstronny komitet, który opracuje sprawozdanie.

Artykuł 11 ter

Tryb rozpatrywania poszczególnych spraw objętych porządkiem dziennym do dyskusji ogólnej

1. W przypadku, gdy na porządek dzienny zostanie dopisana kwestia mająca zostać poddana dyskusji ogólnej, Międzynarodowa Organizacja Pracy zobowiązana jest do przekazania rządowi raportów na temat wspomnianej sprawy nie później niż dwa miesiące przed otwarciem sesji Konferencji, na której przedmiotowa sprawa ma być poddana dyskusji.

2. Kwestia ta jest przekazywana przez Konferencję komitetowi w celu opracowania sprawozdania.

Artykuł 12

Sprawozdanie Przewodniczącego Rady Administracyjnej i Dyrektora Generalnego

1. Konferencja rozpatruje w czasie sesji, w terminach ustalonych przez Komitet wnioskowy, sprawozdanie Przewodniczącego Rady Administracyjnej dotyczące jej działalności, jak również sprawozdanie Dyrektora Generalnego Międzynarodowego Biura Pracy w zakresie kwestii objętych poniższym ustępem 2.

2. Na każdej sesji Konferencji, która przypada w pierwszym roku dwuletniego okresu finansowego, Dyrektor Generalny przedstawia sprawozdanie dotyczące realizacji programu oraz działań Organizacji podjętych w trakcie poprzedniego okresu finansowego jak również propozycje planowania długoterminowego oraz informuje o krokach podjętych przez Radę Administracyjną i Dyrektora Generalnego w celu realizacji decyzji Konferencji podjętych na poprzednich sesjach oraz osiągniętych w tym zakresie wyników. Na każdej sesji poprzedzającej początek okresu finansowego, wspomniane sprawozdanie poświęcone jest kwestii z zakresu polityki społecznej będącej w centrum bieżącego zainteresowania, wybranej przez Dyrektora Generalnego, bez uszczerbku dla innych kwestii, co do których Konferencja może zwrócić się do Dyrektora Generalnego o coroczne sprawozdanie.

3. Głos w dyskusji może zabrać jeden delegat reprezentujący rząd, jeden delegat reprezentujący pracowników i jeden delegat reprezentujący pracodawców, z każdego Państwa członkowskiego Organizacji. Poza delegatem strony rządowej, głos w dyskusji może również zabrać wizytujący minister. Głos w dyskusji można zabrać tylko raz.

Artykuł 13

Obowiązki Przewodniczącego

1. Przewodniczący ogłasza otwarcie i zamknięcie posiedzeń. Przed przystąpieniem do porządku obrad, podaje on do wiadomości Konferencji wszelkie zawiadomienia, które mogą jej dotyczyć.

2. Przewodniczący kieruje obradami, utrzymuje porządek, zapewnia przestrzeganie Regulaminu za pomocą właściwych do okoliczności środków, udziela głosu lub go odbiera, poddaje sprawy pod głosowanie i ogłasza wyniki głosowania.

3. Przewodniczący nie bierze udziału w dyskusji ani w głosowaniu. Jeśli pełni funkcję delegata, może wyznaczyć zastępcę, zgodnie z postanowieniami artykułu 1 ustęp 3.

4. W czasie nieobecności Przewodniczącego na posiedzeniu lub na części posiedzenia, przewodniczy kolejno jeden z wiceprzewodniczących.

5. Wiceprzewodniczący działający w charakterze Przewodniczącego ma takie same prawa i obowiązki jak Przewodniczący.

Artykuł 14

Prawo głosu na Konferencji

1. Żaden z delegatów nie może zabrać głosu na Konferencji bez uprzedniego zwrócenia się do przewodniczącego o udzielenie mu głosu i bez uzyskania jego zgody.

2. Uczestnicy dyskusji są wywoływani w kolejności, w jakiej zgłosili chęć zabrania głosu.

3. Żaden z delegatów nie może, bez specjalnego zezwolenia Konferencji, zabierać głosu więcej niż raz w sprawie tego samego wniosku, rezolucji lub poprawki z zastrzeżeniem, że zgłaszający wniosek, rezolucję lub

poprawkę posiada prawo dwukrotnego zabrania głosu, o ile nie uchwalono zamknięcia dyskusji, zgodnie z artykułem 16.

4. Przewodniczący może odebrać głos, jeżeli uwagi występującego odbiegają od przedmiotu dyskusji.

5. Każdy z delegatów może w każdej chwili zabrać głos w kwestii formalnej, co do której przewodniczący wyda niezwłocznie postanowienie.

6. Żadne wystąpienie delegata, wizytującego ministra, obserwatora lub przedstawiciela międzynarodowej organizacji nie może, bez specjalnego pozwolenia Konferencji, trwać dłużej niż dziesięć minut, wyłączając czas tłumaczenia, jak również żadne wystąpienie dotyczące sprawozdania Przewodniczącego Rady Administracyjnej i Dyrektora Generalnego, do których odnoszą się ustępy 1 i 2 artykułu 12, nie może trwać dłużej niż pięć minut, wyłączając czas tłumaczenia. Przewodniczący może, po konsultacji z wiceprzewodniczącymi, przedłożyć Konferencji do decyzji bez debaty, propozycję zmniejszenia limitu czasu wystąpień na dany temat, przed otwarciem dyskusji nad nim.

7. Niedopuszczalne jest przerywanie i prowadzenie głośnych rozmów.

8. Na zaproszenie przewodniczącego mogą zabierać głos ministrowie właściwi do spraw objętych porządkiem posiedzeń Konferencji, którzy nie są ani delegatami, ani doradcami technicznymi, a także członkowie Rady Administracyjnej, którzy nie są ani delegatami, ani doradcami technicznymi na Konferencji oraz Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy lub jego przedstawiciel.

9. Przedstawiciele oficjalnych organizacji międzynarodowych, zaproszonych na Konferencję, mogą brać udział w dyskusji bez prawa do głosowania.

10. Przewodniczący może, w porozumieniu z wiceprzewodniczącymi, zezwolić przedstawicielom międzynarodowych organizacji pozarządowych, z którymi Międzynarodowa Organizacja Pracy nawiązała stosunki konsultacyjne i z którymi zawarła stałe porozumienia w sprawie ich udziału w Konferencji, jak również przedstawicielom innych międzynarodowych organizacji pozarządowych zaproszonych na Konferencję, na udział w dyskusji lub udostępnianie wystąpień do wiadomości Konferencji w sprawach przez nią rozpatrywanych, z wyjątkiem spraw administracyjnych i budżetowych. W przypadku braku porozumienia, sprawę przekazuje się do rozstrzygnięcia na posiedzeniu bez prowadzenia dyskusji.

11. Osoby wyznaczone na obserwatorów przez państwa zaproszone do udziału w Konferencji mogą zabierać głos w czasie dyskusji ogólnej, po otrzymaniu zezwolenia od Przewodniczącego.

12. Przedstawiciele ruchów wolnościowych, zaproszeni do udziału w Konferencji mogą zabierać głos podczas dyskusji dotyczącej sprawozdania Rady Administracyjnej i Dyrektora Generalnego po otrzymaniu zezwolenia od Przewodniczącego.

Artykuł 15

Wnioski, rezolucje i poprawki

1. Nie podejmuje się dyskusji nad wnioskami, rezolucjami i poprawkami, które nie zostały poparte.

2. 1) Wnioski proceduralne można składać ustnie i bez uprzedniego zawiadomienia. Można je zgłaszać w każdej chwili, do momentu wyczytania występującego przez Przewodniczącego oraz po zakończeniu jego wystąpienia.

2) Do wniosków proceduralnych należą:

- a) wniosek o odesłanie sprawy,
- b) wniosek o odroczenie rozpatrywania sprawy,
- c) wniosek o odroczenie posiedzenia,
- d) wniosek o odroczenie obrad nad określoną sprawą,
- e) wniosek o przejście do następnego punktu porządku posiedzenia,
- f) wniosek o zasięgnięcie opinii Przewodniczącego, Sekretarza Generalnego lub Radcy Prawnego Konferencji,
- g) wniosek o zamknięcie dyskusji.

3. Wszystkie rezolucje i poprawki, poza wnioskami proceduralnymi, składa się na piśmie w jednym z języków urzędowych lub w języku hiszpańskim.

4. 1) Na posiedzeniu Konferencji nie można zgłaszać, poza wnioskami proceduralnymi, żadnej rezolucji dotyczącej punktu porządku dziennego, jeśli nie złożono jej tekstu w Sekretariacie Konferencji co najmniej dwa dni wcześniej.

2) Sekretariat tłumaczy i rozpowszechnia taką rezolucję najpóźniej następnego dnia po jej złożeniu.

5. Rezolucje dotyczące spraw nie włączonych na porządek dzienny Konferencji podlegają odpowiednim postanowieniom niniejszego artykułu oraz specjalnym postanowieniom wymienionym w artykule 17.

6. Poprawki do rezolucji można zgłaszać bez uprzedniego zawiadomienia, jeśli tekst poprawki złożono w Sekretariacie Konferencji przed zgłoszeniem poprawki.

7. 1) Przed głosowaniem nad rezolucją głosuje się nad poprawkami do niej.

2) Jeżeli zgłoszono kilka poprawek do wniosku lub rezolucji, przewodniczący ustala kolejność dyskusji i głosowania nad nimi, z zastrzeżeniem następujących postanowień:

- a) każdy wniosek, rezolucję lub poprawkę poddaje się pod głosowanie,
- b) poprawki można poddawać pod głosowanie oddzielnie lub przeciwstawiając je innym poprawkom zgodnie z decyzją przewodniczącego; jeśli głosuje się nad poprawkami przeciwstawionymi innym poprawkom, wniosek lub rezolucję uważa się za poprawioną, jedynie po przegłosowaniu oddzielnie poprawki, która otrzymała największą liczbę głosów i po jej przyjęciu,
- c) jeżeli w wyniku głosowania wniosek lub rezolucja zostały poprawione, poprawiony wniosek lub rezolucję poddaje się na Konferencji pod głosowanie ostateczne.

8. 1) Osoba, która zgłosiła poprawkę może ją wycofać, chyba, że toczy się właśnie dyskusja nad poprawką do tej poprawki lub została ona już przyjęta.

2) Każda wycofana w ten sposób poprawka może być bez uprzedzenia wniesiona ponownie przez każdego innego członka Konferencji.

9. Każdy członek może w dowolnym momencie zwrócić uwagę na fakt naruszenia Regulaminu; w takim przypadku przewodniczący niezwłocznie podejmuje decyzję odnośnie do każdej takiej sprawy.

Artykuł 16

Zamknięcie dyskusji

1. Każdy delegat może zgłosić wniosek o zamknięcie dyskusji nad określoną rezolucją bądź poprawką lub zagadnieniem ogólnym.

2. Przewodniczący uwzględnia wniosek o zamknięcie dyskusji, jeśli został on poparty przez co najmniej 30 delegatów. Jednakże przed poddaniem go pod głosowanie odczytuje nazwiska delegatów, którzy zgłosili chęć zabrania głosu przed zgłoszeniem wniosku o zamknięcie dyskusji.

3. Jeżeli wniesiono prośbę o zezwolenie na zabranie głosu przeciwko wnioskowi o zamknięcie dyskusji, udziela się go z zastrzeżeniem, że występująca może przemawiać maksymalnie pięć minut.

4. Przewodniczący zezwala każdej z grup, która zwróciła się do niego przez swojego przewodniczącego o umożliwienie jej wypowiedzenia się na dyskutowany temat za pośrednictwem jednej, wyznaczonej przez nią osoby na wypowiedzanie się w ten sposób, niezależnie czy zabierał głos przedstawiciel należący do tej grupy.

5. Z zastrzeżeniem poprzednich ustępów, nikt nie może zabrać głosu po zamknięciu dyskusji.

Artykuł 17

Rezolucje dotyczące kwestii nieobjętych porządkiem dziennym obrad

1. 1) Z zastrzeżeniem ustępu 2 poniżej, żadna rezolucja dotycząca kwestii, która nie została umieszczona na porządku dziennym przez Konferencję lub Radę Administracyjną nie może być wniesiona pod obrady sesji Konferencji poprzedzającej rozpoczęcie dwuletniego okresu finansowego. Rezolucje takie mogą być przesunięte na inne sesje Konferencji pod warunkiem, że ich tekst został złożony Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy przez delegata na Konferencję, nie później niż 15 dni przed otwarciem sesji Konferencji.

2) Teksty wszystkich rezolucji są udostępniane delegatom w Międzynarodowym Biurze Pracy, najpóźniej 48 godzin po upływie terminu wymienionego w poprzednim ustępie zastrzegając, że Dyrektor Generalny może

zarządzić wstrzymanie obiegu tekstu określonej rezolucji do czasu jej konsultacji przez prezydium Rady Administracyjnej.

3) W przypadku wstrzymania biegu określonej rezolucji do czasu przekonsultowania przez prezydium Rady Administracyjnej, rezolucja ta będzie udostępniona delegatom nie później niż w dniu otwarcia sesji Konferencji, chyba że prezydium podejmie jednomyślnie inną decyzję.

2. Przewodniczący może, za zgodą trzech wiceprzewodniczących, zezwolić na zgłoszenie rezolucji dotyczącej sprawy nieumieszczonej przez Konferencję lub Radę Administracyjną na porządku dziennym obrad, mimo, że zgodnie z postanowieniem ustępu 1 punkt 1 nie zostałaby ona przyjęta, jeżeli dotyczy spraw pilnych lub natury czysto formalnej. Po uzyskaniu zgody, prezydium przed przekazaniem rezolucji przedstawia Konferencji rekomendację dotyczącą sposobu jej rozpatrywania.

3. Z zastrzeżeniem ustępu 2 powyżej, Konferencja przekazuje Komitetowi rezolucji wszystkie rezolucje dotyczące spraw nieumieszczonej na porządku dziennym przez Konferencję lub Radę Administracyjną, w celu złożenia sprawozdania; chyba że, w oparciu o zalecenie Komitetu wnioskowego, Konferencja uzna, że dana rezolucja odnosi się do spraw podlegających właściwości innego komitetu i skieruje ją do tego komitetu.

4. Komitet rezolucji bada, czy każda z tych rezolucji spełnia warunki przyjęcia wymienione w ustępie 1.

5. Komitet rezolucji określa kolejność, w jakiej rezolucje uznane za spełniające warunki przyjęcia będą rozpatrywane, w następujący sposób:

- a) po umożliwieniu autorowi lub jednemu z autorów rezolucji omówienia jej w wystąpieniu trwającym nie dłużej niż dziesięć minut, komitet w drodze głosowania, bez przeprowadzania debaty, określa w następujący sposób pięć rezolucji, które mają być rozpatrywane w pierwszej kolejności:
  - i) każdy członek komitetu otrzymuje kartę do głosowania, na której umieszczone są tytuły wszystkich rezolucji do rozpatrzenia i wskazuje na tej karcie pięć rezolucji, które jego zdaniem powinny być rozpatrzone w pierwszej kolejności, oznaczając cyfrą „1” tę rezolucję, którą umieszcza na pierwszym miejscu, cyfrą „2” tę, którą umieszcza na drugim miejscu i tak dalej; karta do głosowania niewskazująca kolejności pięciu rezolucji jest nieważna,

- ii) rezolucji umieszczonej na pierwszym miejscu przyznaje się pięć punktów, umieszczonej na drugim miejscu cztery punkty i tak dalej; nie przyznaje się punktów rezolucjom, odnośnie do których nie wskazano kolejności,
  - iii) gdy dla wyrównania różnic w reprezentacji grup w danym Komitecie delegaci rządowi, delegaci pracodawców lub pracowników mają przyznany więcej niż jeden głos, ogólną liczbę punktów otrzymanych przez daną rezolucję oblicza się oddzielnie dla każdej grupy i mnoży przez współczynnik ustalony dla grupy dla celów głosowania,
  - iv) rezolucja, która uzyskała w myśl podpunktów ii) oraz iii) największą liczbę punktów, jest rozpatrywana w pierwszej kolejności; rezolucja znajdująca się pod względem liczby punktów bezpośrednio za nią, jest rozpatrywana w drugiej kolejności i tak dalej dla wszystkich pięciu rezolucji; jeżeli dwie lub więcej rezolucji z pięciu rozpatrywanych w pierwszej kolejności uzyskało w wyniku głosowania równą liczbę punktów, kolejność jest ustalana drogą jednego lub kilku losowań, w zależności od przypadku.
- b) Komitet na początku obrad powołuje grupę roboczą składającą się z trzech delegatów rządowych, trzech delegatów pracodawców i trzech delegatów pracowników, która wydaje zalecenia dotyczące kolejności, w jakiej mają być rozpatrywane rezolucje, które w trybie ustalonym w punkcie a) nie zostały sklasyfikowane na pierwszych pięciu miejscach.

6. Komitet rezolucji rozpoczyna obrady możliwie najszybciej po otwarciu sesji Konferencji, w celu umożliwienia jej uzupełnienia porządku dziennego i kończy swoją działalność nie później niż o godzinie 6 po południu w ostatnią sobotę poprzedzającą zamknięcie sesji. Konferencja nie dyskutuje nad rezolucjami, które nie były rozpatrzone do chwili zakończenia prac przez Komitet i nie podejmuje co do nich żadnej decyzji.

7. 1) Jeżeli członkowie Komitetu rezolucji dysponujący nie mniej niż jedną czwartą głosów wszystkich uprawnionych do głosowania w Komitecie wystąpią z wnioskiem, aby Komitet opowiedział się za niepozostawianiem danej rezolucji w kompetencjach Konferencji lub wyraził opinię, że przyjęcie jej jest niekorzystne, to zagadnienie będzie wstępnie rozstrzygnięte przez

Komitet po wysłuchaniu autora lub, jeżeli jest ich kilku, jednego z autorów rezolucji, nie więcej niż jednej osoby opowiadającej się za wnioskiem i jednej występującej przeciwko wnioskowi z każdej grupy oraz odpowiedzi autora lub jednego z autorów.

2) Do zalecenia Komitetu rezolucji, że rezolucja nie leży w kompetencji Konferencji lub jej przyjęcie jest niekorzystne, dołącza się sprawozdanie z dyskusji w Komitecie, a zalecenie poddane jest głosowaniu na Konferencji, bez przeprowadzania dyskusji nad nim.

8. Po wysłuchaniu autora lub autorów rezolucji, Komitet rezolucji może zmienić jej formę lub treść w sposób, jaki uzna za pożądany.

9. Na Komitecie rezolucji ciąży szczególnie obowiązek odróżniania w drodze odpowiedniej redakcji rezolucji, których przyjęcie przez Konferencję pociągałoby za sobą określone skutki prawne, od rezolucji, których celem jest rozpatrzenie ich przez Radę Administracyjną, rządy lub jakkolwiek inny organ, ale które nie nakładają żadnych zobowiązań prawnych.

10. Komitet rezolucji przedkłada Konferencji sprawozdanie.

Artykuł 17 bis

Upřednie konsultacje w sprawie propozycji dotyczących nowych działań w odniesieniu do kwestii leżących bezpośrednio w obszarze zainteresowania Organizacji Narodów Zjednoczonych lub innych organizacji wyspecjalizowanych

1. Jeżeli przedłożona Konferencji propozycja pociąga za sobą konieczność podjęcia przez Międzynarodową Organizację Pracy nowych działań leżących bezpośrednio w obszarze zainteresowań Organizacji Narodów Zjednoczonych lub jednej bądź kilku organizacji wyspecjalizowanych innych niż Międzynarodowa Organizacja Pracy, Dyrektor Generalny zasięga opinii zainteresowanych organizacji i składa Konferencji sprawozdanie w sprawie sposobów najlepszego, skoordynowanego wykorzystania ich zasobów. Jeżeli wysunięta w toku posiedzenia propozycja w sprawie podjęcia przez Międzynarodową Organizację Pracy nowej działalności dotyczy dziedziny interesującej bezpośrednio Organizację Narodów Zjednoczonych lub jedną bądź kilka organizacji wyspecjalizowanych, innych niż Międzynarodowa Organizacja Pracy, Dyrektor Generalny zwraca uwagę Konferencji na następstwa tej pro-

pozycji po zasięgnięciu, w miarę możliwości, opinii przedstawicieli innej lub innych zainteresowanych organizacji obecnych na spotkaniu.

2. Zanim Konferencja podejmie decyzję w sprawie propozycji, o których mowa w poprzednim ustępie, musi się upewnić, że przeprowadzono odpowiednie konsultacje z zainteresowanymi organizacjami.

Artykuł 17 ter

Termin przedkładania propozycji nowych działań

1. Z zastrzeżeniem ustępu 2 niniejszego artykułu, nie umieszcza się na porządku dziennym sesji Konferencji żadnej propozycji w sprawie podjęcia przez Międzynarodową Organizację Pracy nowych działań, jeżeli taka propozycja nie została złożona Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy co najmniej sześć tygodni przed otwarciem Konferencji.

2. Wymogi ustępu 1 nie dotyczą:

- a) propozycji przekazania sprawy Radzie Administracyjnej lub Wspólnej Komisji Morskiej w celu zbadania i podjęcia decyzji, czy pożądane jest zajęcie się tą sprawą przez Międzynarodową Organizację Pracy, lub
- b) spraw pilnych, do których stosuje się postanowienia artykułu 17 ustęp 2.

Artykuł 18

Propozycje pociągające za sobą wydatki

1. Każdy wniosek lub rezolucję pociągającą za sobą wydatki przekazuje się w pierwszej kolejności, natomiast w przypadku rezolucji przekazanych Komitetowi rezolucji, gdy tylko Komitet dojdzie do wniosku, że rezolucja spełnia warunki przyjęcia i należy do kompetencji Konferencji, Radzie Administracyjnej, która przekazuje Konferencji swoją opinię.

2. Opinię Rady Administracyjnej podaje się delegatom do wiadomości co najmniej dwadzieścia cztery godziny przed podjęciem przez Konferencję dyskusji nad wnioskiem lub rezolucją.

3. Rada Administracyjna może przekazać uprawnienia w zakresie obowiązków wynikających z niniejszego artykułu swojemu Prezydium. Gdy

uprawnienia takie wykonywane są przez Prezydium, Przewodniczący Rady Administracyjnej zapewni przeprowadzenie konsultacji z grupą rządową Rady Administracyjnej.

Artykuł 19

Tryb głosowania

1. Konferencja głosuje przez podniesienie ręki, imiennie lub w głosowaniu tajnym.

2. Zasadą jest głosowanie przez podniesienie ręki, z wyjątkiem przypadków wymienionych poniżej.

3. W przypadku głosowania przez podniesienie ręki, głosy liczy Sekretariat, a wyniki głosowania podaje do wiadomości Przewodniczący.

4. W przypadku wątpliwości co do wyniku, Przewodniczący może zarządzić głosowanie imienne.

5. We wszystkich przypadkach, w których Konstytucja Organizacji wymaga większości dwóch trzecich głosów, głosuje się imiennie, z wyjątkiem głosowania nad włączeniem na porządek dzienny kolejnej sesji punktu znajdującego się na porządku dziennym sesji, na której podejmuje się decyzję.

6. Imiennie głosuje się nad każdą sprawą, co do której zażąda tego, przez podniesienie ręki, co najmniej 90 delegatów obecnych na posiedzeniu lub przewodniczący grupy albo jego przedstawiciel należycie przez niego upoważniony w pisemnym zawiadomieniu, skierowanym do Przewodniczącego; niezależnie od tego, czy żądanie zgłoszono przed czy też bezpośrednio po głosowaniu przez podniesienie ręki.

7. Głosowanie imienne przeprowadza się wywołując delegatów w porządku alfabetycznym w języku francuskim nazw Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy. Ponowne i ostateczne wezwanie delegatów, którzy nie odpowiedzieli na pierwsze wezwanie, powinno nastąpić niezwłocznie i w tym samym porządku alfabetycznym.

8. Sekretariat odnotowuje wyniki głosowania, a Przewodniczący podaje je do wiadomości.

9. W sprawozdaniu stenograficznym z posiedzenia wymienia się nazwiska delegatów biorących udział w głosowaniu imiennym.

10. Każde głosowanie dotyczące wyboru Przewodniczącego przeprowadza się w głosowaniu tajnym.

11. Głosowanie tajne przeprowadza się również nad każdą sprawą nie objętą postanowieniami ustępu 5 niniejszego artykułu, jeśli zażąda tego, przez podniesienie ręki, co najmniej 90 delegatów obecnych na posiedzeniu lub przewodniczący grupy, działając w jej imieniu.

12. Wyniki głosowania tajnego są liczone przez Sekretariat, pod kierownictwem trzech członków komisji skrutacyjnej, wskazanych odpowiednio przez stronę rządową, grupę pracodawców i grupę pracowników.

13. Jeśli dla tej samej kwestii, zażądano zarówno głosowania imiennego, zgodnie z ustępem 6 niniejszego artykułu, jak i głosowania tajnego, zgodnie z ustępem 11 niniejszego artykułu, powinno się ono odbyć w drodze głosowania tajnego, jeśli Konferencja zadecyduje o tym zwykłą większością głosów oddanych w głosowaniu tajnym.

14. Przewodniczący udziela głosu każdemu delegatowi, który się o to zwróci w celu przedstawienia zwięzłych wyjaśnień w sprawie swojego głosowania, niezwłocznie po głosowaniu, z wyjątkiem głosowania tajnego. Przewodniczący może ograniczyć czas takich wystąpień.

15. Konferencja głosuje drogą elektroniczną, chyba że Prezydium podejmie inną decyzję w przypadku wystąpienia szczególnych okoliczności.

16. Ustępy 7 i 12 niniejszego artykułu nie obowiązują w przypadku, gdy Konferencja głosuje drogą elektroniczną. W przypadku głosowania przez podniesienie ręki, głosy oddane indywidualnie przez delegatów są dostępne podczas posiedzeń, na których głosowanie miało miejsce, jednak jedynie ostateczny wynik głosowania jest ogłaszany i rejestrowany. W przypadku głosowania imiennego, głosy oddane indywidualnie przez delegatów są rejestrowane i publikowane, a ostateczny wynik głosowania jest ogłaszany i rejestrowany. W przypadku głosowania tajnego, głosy oddane indywidualnie przez delegatów w żadnym przypadku nie są rejestrowane lub dostępne, a ogłaszany i rejestrowany jest jedynie ostateczny wynik głosowania.

Artykuł 20

Quorum

1. 1) Zgodnie z postanowieniami artykułu 17 Konstytucji Organizacji, głosowanie jest nieważne, jeżeli liczba głosów oddanych za i przeciw jest niższa od połowy liczby delegatów obecnych na Konferencji i uprawnionych do głosowania.

2) Liczbę tę ustala się wstępnie po przedstawieniu krótkiego sprawozdania, o którym mowa w ustępie 2 procedury dotyczącej pełnomocnictw znajdującej się w artykule 26. Następnie liczbę tę ustala Komitet weryfikacji pełnomocnictw.

3) Delegata, który opuścił definitywnie Konferencję przed jej zamknięciem i który formalnie zawiadomił Sekretariat o swoim wyjeździe, nie upoważniając żadnego doradcy technicznego do zastępowania go, nie uważa się dłużej za obecnego na Konferencji przy obliczaniu quorum.

4) Jeżeli delegata nie dopuszczono definitywnie, zmienia się odpowiednio na następne posiedzenia liczbę stanowiącą quorum.

2. 1) Jeżeli w czasie głosowania przez podniesienie ręki zabrakło quorum, Przewodniczący może przeprowadzić niezwłocznie głosowanie imienne.

2) Przewodniczący może przeprowadzić głosowanie imienne na żądanie 20 obecnych członków.

3. 1) Jeżeli w czasie głosowania przez podniesienie ręki lub w czasie głosowania imiennego zabrakło quorum, Przewodniczący może przeprowadzić głosowanie imienne w tej samej sprawie na jednym z dwóch następnych posiedzeń.

2) Postanowień poprzedniego ustępu nie stosuje się do głosowania ostatecznego nad przyjęciem konwencji lub zalecenia. (*art.17 ust. 3 Konstytucji MOP*)

Artykuł 21

Większość

W celu określenia większości w głosowaniu imiennym, oblicza się wszystkie głosy oddane zarówno za, jak i przeciw. Propozycję przedłożoną Konferencji uważa się za przyjętą, jeżeli otrzymała więcej niż połowę lub dwie

trzecie głosów oddanych zgodnie z wymogami Konstytucji, konwencji lub innego aktu nadającego Konferencji kompetencje, które wykonuje, albo postanowień finansowych i budżetowych, przyjętych na mocy artykułu 13 Konstytucji. (*art. 17 ust. 2, art. 19 ust. 1, 2 Konstytucji MOP*)

Artykuł 22

Sekretariat Konferencji

1. Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy jest Sekretarzem Generalnym Konferencji i jest odpowiedzialny za powołanie Sekretariatu oraz sprawowanie kontroli nad jego działalnością.

2. Sekretariat Konferencji jest odpowiedzialny za:

- a) przyjmowanie, drukowanie, rozprowadzanie i tłumaczenie dokumentów, sprawozdań i rezolucji,
- b) tłumaczenie wystąpień na posiedzeniach,
- c) stenografowanie obrad,
- d) drukowanie i rozprowadzanie sprawozdań z posiedzeń,
- e) przechowywanie nagrań z posiedzeń Konferencji,
- f) ogólnie za wykonywanie wszelkich innych prac, których powierzenie Konferencja uzna za właściwe. (*art. 10 ust. 3 Konstytucji MOP*)

Artykuł 23

Sprawozdania stenograficzne

1. Sekretariat drukuje sprawozdania stenograficzne po każdym posiedzeniu. W sprawozdaniu zamieszcza się wszelkie przyjęte teksty i wyniki przeprowadzonych głosowań.

2. Każdy z delegatów może domagać się korekty części protokołu zawierającej tekst jego wystąpienia. W sprawozdaniu nie zamieszcza się wystąpień lub ich części, które nie zostały wygłoszone na posiedzeniu.

3. Aby proponowane poprawki mogły być uwzględnione, należy je składać w Sekretariacie w ciągu dziesięciu dni od zamknięcia Konferencji.

4. Sprawozdania stenograficzne podpisuje Przewodniczący Konferencji i Sekretarz Generalny.

Artykuł 24

Języki

1. Języki francuski i angielski są językami urzędowymi Konferencji.
2. Wystąpienia wygłoszone w języku francuskim streszcza w języku angielskim i vice versa tłumacz Sekretariatu Konferencji.
3. Wystąpienia wygłoszone w języku hiszpańskim streszczają tłumacze urzędowi, którzy dokonują również streszczeń w języku hiszpańskim wystąpień wygłoszonych w językach angielskim lub francuskim.
4. Delegat może zabierać głos w innym języku niż urzędowy lecz jego delegacja zobowiązana jest dostarczyć streszczenie jego wystąpienia przetłumaczone na jeden z dwóch języków urzędowych przez tłumacza delegacji, chyba że Sekretariat Konferencji jest w stanie oddać mu do dyspozycji tłumacza języków urzędowych. Streszczony przekład tłumacz Sekretariatu tłumaczy następnie na drugi język urzędowy.
5. Tłumaczeniem oraz dystrybucją dokumentów zajmuje się Sekretariat; wszystkie takie dokumenty ukazują się w językach angielskim, francuskim i hiszpańskim.

CZĘŚĆ II

REGULAMIN DOTYCZĄCY SPRAW SZCZEGÓŁOWYCH

DZIAŁ A

TRYB POSTĘPOWANIA PRZY OTWARCIU KAŻDEJ SESJI

Artykuł 25

1. Konferencję otwiera Przewodniczący Rady Administracyjnej Międzynarodowego Biura Pracy, wraz z innymi członkami prezydium Rady Administracyjnej. To tymczasowe prezydium pełni swoje funkcje do chwili objęcia stanowiska przez Przewodniczącego Konferencji.

2. Pierwszym zadaniem Konferencji jest wybranie Przewodniczącego. Następnie, po otrzymaniu nominacji trzech grup: rządowej, pracodawców i pracowników, Konferencja przystępuje do wyboru trzech wiceprzewodni-

czących oraz powołania komitetów i wskazuje ich członków na podstawie propozycji grup.

3. 1) W celu ułatwienia wyboru członków prezydium Konferencji, z których każdy posiada, w myśl artykułu 3 ustęp 1 niniejszego Regulaminu, inne obywatelstwo, trzy grupy korzystają z pierwszeństwa w następującej kolejności:

Sesja	Grupa korzystająca z pierwszeństwa w pierwszym rzędzie	Grupa korzystająca z pierwszeństwa w drugim rzędzie
85	rządowa	pracodawców
86	pracodawców	pracowników
87	pracowników	rządowa
88	rządowa	pracodawców
89	pracodawców	pracowników
90	pracowników	rządowa

itd.

2) Jeśli grupa wyznaczyła na stanowisko wiceprzewodniczącego członka posiadającego to samo obywatelstwo co wiceprzewodniczący wyznaczony przez jedną z grup korzystających z pierwszeństwa, nominacja taka jest nieważna.

4. Zgodnie z postanowieniami artykułu 4 ustęp 1 Regulaminu, grupa rządowa wyznacza 28 członków Komitetu wnioskowego a grupy pracodawców i pracowników po 14 członków. Żaden Członek Organizacji nie może mieć w żadnej z tych grup więcej niż jednego członka.

5. Podczas otwarcia dyskusji dotyczącej sprawozdania Dyrektora Generalnego, Przewodniczący Rady Administracyjnej przedstawia Konferencji sprawozdanie z prac Rady Administracyjnej za miniony rok.

DZIAŁ B

WERYFIKACJA PEŁNOMOCNICTW

Artykuł 26

1. Pełnomocnictwa delegatów i ich doradców technicznych oraz wszystkich pozostałych akredytowanych członków delegacji Państwa członkowskiego składa się w Międzynarodowym Biurze Pracy co najmniej 15 dni

przed dniem, na który wyznaczono otwarcie sesji Konferencji. (*art. 3 ust. 8–9 Konstytucji MOP*)

2. W dniu poprzedzającym otwarcie sesji Konferencji udostępnia się delegatom do wglądu, wraz z pełnomocnictwami, krótkie sprawozdanie dotyczące pełnomocnictw, opracowane przez Przewodniczącego Rady Administracyjnej.

3. Komitet weryfikacji pełnomocnictw wyznaczony przez Konferencję na mocy artykułu 5 Regulaminu Konferencji rozpatruje pełnomocnictwa, jak również wszelkie sprzeciwy, skargi i zgłoszone kwestie dotyczące pełnomocnictw.

Artykuł 26 bis

Sprzeciwy

1. Zgodnie z artykułem 5 ustęp 2a) sprzeciwu nie przyjmuje się w następujących przypadkach:

- a) jeżeli nie zgłoszono go Sekretarzowi Generalnemu w ciągu 72 godzin licząc od godziny 10 rano w pierwszym dniu Konferencji, w którym ogłoszono w *Protokole tymczasowym* oficjalną listę delegatów, a dotyczy on zamieszczenia lub braku nazwiska lub funkcji osoby, której kandydatura jest przedmiotem sprzeciwu. Jednakże jeśli sprzeciw dotyczy uaktualnionej listy, wyżej wspomniany limit czasowy skrócony jest do 48 godzin,
- b) jeżeli sprzeciw zgłoszono anonimowo,
- c) jeżeli autor sprzeciwu jest doradcą technicznym delegata, przeciwko kandydaturze którego zgłoszono sprzeciw,
- d) jeżeli sprzeciw opiera się na faktach lub twierdzeniach, które Konferencja, prowadząc debatę i podejmując decyzję dotyczącą identycznych faktów lub twierdzeń, już przedyskutowała i uznała za niezwiązane ze sprawą lub nieuzasadnione.

2. W celu stwierdzenia, czy sprzeciw spełnia wymogi przyjęcia go, stosuje się następującą procedurę:

- a) Komitet weryfikacji pełnomocnictw rozpatruje czy każdy sprzeciw ze względów wymienionych w ustępie 1 nie podlega odrzuceniu,
- b) decyzja Komitetu w sprawie spełniania przez sprzeciw wymogów jego przyjęcia podjęta jednomyślnie jest ostateczna,

- c) jeśli Komitet weryfikacji pełnomocnictw nie doszedł do jednomyślnego wniosku w sprawie spełniania przez sprzeciw wymogów przyjęcia go, przekazuje sprawę Konferencji, która w oparciu o protokół z dyskusji prowadzonych w Komitecie i sprawozdanie przedstawiające opinie większości i mniejszości jego członków, podejmuje decyzję bez dalszej dyskusji nad tym, czy sprzeciw jest do przyjęcia.

3. W każdym przypadku, jeżeli sprzeciw został uznany za możliwy do przyjęcia, Komitet weryfikacji pełnomocnictw bada, czy jest on należyście uzasadniony i przedkłada Konferencji niezwłocznie sprawozdanie w tej sprawie.

4. Jeżeli Komitet weryfikacji pełnomocnictw lub którykolwiek z jego członków przedkłada Konferencji sprawozdanie zalecające, aby odmówiła dopuszczenia któregokolwiek z delegatów lub doradców technicznych, Przewodniczący przedkłada tę propozycję Konferencji w celu podjęcia decyzji. Jeżeli Konferencja uzna, że delegata lub doradcy technicznego nie wyznaczono zgodnie z wymogami Konstytucji, może w myśl artykułu 3 ustęp 9 Konstytucji większością dwóch trzecich głosów oddanych przez obecnych delegatów odmówić dopuszczenia delegata lub doradcy technicznego. Delegaci opowiadających się za niedopuszczeniem delegata lub doradcy głosują „tak”, delegaci sprzeciwiający się dopuszczeniu delegata lub doradcy technicznego głosują „nie”.

5. Delegat lub doradca techniczny, przeciwko wyznaczeniu którego zgłoszono sprzeciw, posiada do czasu podjęcia ostatecznej decyzji w sprawie dopuszczenia go takie same prawa jak inni delegaci i doradcy techniczni.

6. Jeżeli Komitet weryfikacji pełnomocnictw jednomyślnie uzna, że kwestie podnoszone w sprzeciwie dotyczą naruszenia zasady wolności zrzeszania się, które nie były dotychczas przedmiotem prac Komitetu Wolności Związkowej Rady Administracyjnej, może zaproponować zwrócenie się z wnioskiem o przekazanie sprawy do tego Komitetu. Konferencja podejmie decyzję dotyczącą przekazania takiego wniosku bez dalszej dyskusji.

7. W przypadku, gdy w świetle przeprowadzonego badania sprzeciwu Komitet weryfikacji pełnomocnictw jednomyślnie uzna, że niezbędne jest dalsze monitorowanie sytuacji, może zaproponować Konferencji takie rozwiązanie. Konferencja podejmie decyzję dotyczącą tej propozycji bez dalszej dyskusji. W przypadku jej zatwierdzenia, rząd zainteresowanego państwa

złoży na następnej sesji Konferencji, gdy przedłoży pełnomocnictwa delegacji, wyjaśnienia dotyczące kwestii uznanych za niezbędne przez Komitet weryfikacji pełnomocnictw.

Artykuł 26 ter

Skargi

1. Komitet weryfikacji pełnomocnictw może zbadać skargi, że Członek nie dopełnił obowiązków wynikających z artykułu 13 ustęp 2a) Konstytucji, w przypadku gdy:

- a) zarzuca się, że Członek nie pokrył kosztów podróży i pobytu jednego lub więcej swoich delegatów i ich doradców technicznych, wyznaczonych zgodnie z artykułem 3 ustęp 1 Konstytucji Organizacji,
- b) w skardze zarzuca się poważną i oczywistą nierównowagę między liczbą doradców technicznych pracodawców lub pracowników zainteresowanej delegacji, a wyznaczoną dla strony rządowej liczbą doradców technicznych, których wydatki zostały pokryte.

2. Komitet weryfikacji pełnomocnictw może również rozważyć skargi, w których zarzuca się, że akredytowanemu delegatowi lub doradcy technicznemu uniemożliwiono udział w sesji Konferencji wskutek działania lub zaniechania rządu.

3. Skarga jest możliwa do przyjęcia, w przypadku:

- a) gdy jest przekazana do Sekretarza Generalnego Konferencji przed godziną 10 rano, siedem dni przed dniem otwarcia Konferencji lub w terminie późniejszym w przypadku skargi przewidzianej w ustępie 2, gdy jest złożona w ciągu 48 godzin od wystąpienia zarzucanego czynu lub zaniechania, uniemożliwiającego udział zainteresowanego delegata lub doradcy technicznego, a Komitet uzna, że termin przewidziany na jej właściwe rozpatrzenie jest wystarczający,
- b) gdy została złożona przez akredytowanego delegata lub doradcę technicznego albo organizację lub osobę ich reprezentującą i dotyczy niepokrycia kosztów podróży i pobytu, w okolicznościach, o których mowa w ustępie 1a) lub b) albo dotyczy działania lub zaniechania rządu wskazanego w ustępie 2.

4. Komitet weryfikacji pełnomocnictw w swoim sprawozdaniu przedkładanym Konferencji, przedstawia przyjęte jednomyślnie wnioski dotyczące każdego rozpatrywanego przez niego sprzeciwu.

5. W przypadku skargi, o której mowa w ustępie 2, jeżeli Komitet weryfikacji pełnomocnictw nie będzie w stanie rozważyć skargi, może przekazać sprawę do prezydium Konferencji. Prezydium Konferencji wzywając do współpracy zainteresowany rząd, może podjąć wszelkie działania, jakie uzna za niezbędne i właściwe z perspektywy ułatwiania udziału zainteresowanego delegata lub doradcy technicznego w Konferencji. Prezydium poinformuje Komitet weryfikacji pełnomocnictw o efektach wszelkich takich działań.

6. W przypadku, gdy w świetle przeprowadzonego badania skargi Komitet weryfikacji pełnomocnictw jednomyślnie uzna, że niezbędne jest dalsze monitorowanie sytuacji, może zaproponować Konferencji takie rozwiązanie. Konferencja podejmie decyzję dotyczącą tej propozycji bez dalszej dyskusji. W przypadku jej zatwierdzenia, rząd zainteresowanego państwa złoży na następnej sesji Konferencji, gdy przedłoży pełnomocnictwa delegacji wyjaśnienia dotyczące kwestii uznanych za niezbędne przez Komitet weryfikacji pełnomocnictw.

Artykuł 26 quater

Monitoring

Komitet weryfikacji pełnomocnictw monitoruje również wszelkie sytuacje związane z przestrzeganiem przez Państwa członkowskie postanowień artykułu 3 lub 13 ustęp 2a) Konstytucji Organizacji, w odniesieniu do których Konferencja prosiła zainteresowane rządy o złożenie sprawozdania. W tym celu Komitet powinien składać Konferencji sprawozdania na temat postępów w tym zakresie. Komitet może jednomyślnie zaproponować wszelkie inne środki przewidziane w artykule 26 bis lub 26 ter ustępy 3–4. Konferencja podejmie decyzję odnośnie do takich propozycji bez dalszej dyskusji.

DZIAŁ C

PRZYJMOWANIE NOWYCH CZŁONKÓW

Artykuł 27

1. Przyjęcie przez Członka Organizacji Narodów Zjednoczonych członkostwa Międzynarodowej Organizacji Pracy na mocy artykułu 1 ustęp 3 Konstytucji Organizacji staje się prawomocne z chwilą, gdy Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy otrzyma dokument stwierdzający formalne i bezwarunkowe przyjęcie przez tego Członka zobowiązań wynikających z Konstytucji Organizacji. *(art. 1 ust. 3 Konstytucji MOP)*

2. Dyrektor Generalny zawiadamia Członków Organizacji oraz Międzynarodową Konferencję Pracy o każdym przyjęciu członkostwa Międzynarodowej Organizacji Pracy przez Członka Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 28

1. Przyjmowanie przez Konferencję Ogólną nowych Członków do Międzynarodowej Organizacji Pracy, zgodnie z postanowieniami artykułu 1 ustęp 4 Konstytucji Organizacji, regulują postanowienia niniejszego artykułu. *(art. 1 ust. 4 Konstytucji MOP)*

2. Każdy wniosek o przyjęcie złożony Konferencji przekazuje się w pierwszej kolejności Komitetowi wnioskowemu.

3. Jeśli Komitet wnioskowy nie uzna, że wniosek wymaga podjęcia natychmiastowych działań, przekazuje go do rozpatrzenia podkomitetowi.

4. Podkomitet może, przed złożeniem sprawozdania Komitetowi wnioskowemu, zasięgnąć opinii każdego przedstawiciela akredytowanego przy Konferencji składającego wniosek.

5. Komitet wnioskowy składa Konferencji, po rozpatrzeniu sprawozdania podkomitetu, sprawozdanie w tej sprawie.

6. Zgodnie z postanowieniami artykułu 1 ustęp 4 Konstytucji Organizacji:

- a) do przyjęcia nowego Członka przez Konferencję niezbędna jest większość dwóch trzecich głosów oddanych przez delegatów obecnych na sesji, w tym dwóch trzecich delegatów rządowych obecnych i głosujących,

- b) przyjęcie staje się prawomocne z chwilą zawiadomienia Dyrektora Generalnego Międzynarodowego Biura Pracy przez rząd nowego Członka o formalnym przyjęciu zobowiązań wynikających z Konstytucji Organizacji. *(art. 1 ust. 4 Konstytucji MOP)*

7. Ponowne przyjmowanie byłych Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy przez Konferencję Ogólną regulują postanowienia poprzednich ustępów niniejszego artykułu. Jeżeli podkomitet przewidziany wyżej w ustępie 3 rozpatruje wniosek o ponowne przyjęcie złożony przez byłego Członka, który przed wystąpieniem z Organizacji ratyfikował międzynarodowe konwencje pracy, odnotowuje on w swoim sprawozdaniu czy składający wniosek uznaje, że zobowiązania wyływające z tych konwencji zachowują swoją moc.

DZIAŁ D

ZAWIESZENIE PRAWA DO GŁOSOWANIA CZŁONKÓW ZALEGAJĄCYCH ZE SKŁADKAMI NA RZECZ ORGANIZACJI

Artykuł 29

Zawiadamianie Członków zalegających ze składkami

1. Gdy Dyrektor Generalny stwierdzi, że wysokość zaległości należnych Organizacji od Członka zalegającego ze składkami na rzecz Organizacji, osiągnięciu lub przekroczy, w przypadku niedokonania przez tego Członka wpłaty w ciągu najbliższych trzech miesięcy, wysokość składek należnych od niego za pełne dwa lata poprzedzające datę upływu wspomnianego okresu trzymiesięcznego, przesyła on zainteresowanemu Członkowi zawiadomienie zwracające jego uwagę na postanowienia artykułu 13 ustęp 4 Konstytucji Organizacji.

2. Gdy wysokość zaległości należnych Międzynarodowej Organizacji Pracy od Członka zalegającego ze składkami na rzecz Organizacji, osiągnięciu lub przekroczy wysokość składek należnych od niego za pełne dwa poprzednie lata, Dyrektor Generalny zawiadamia go o tym i zwraca jego uwagę na postanowienia artykułu 13 ustęp 4 Konstytucji Organizacji. *(art. 13 ust. 4 Konstytucji MOP)*

3. Składka za dany rok jest należna z dniem 1 stycznia tego roku, jednakże rok, za który składka jest należna uważa się za okres sprolongowany

Członkowi, a za zaległość, dla celów niniejszego artykułu, uważa się składkę niewpłaconą do 31 grudnia tego roku, za który ona się należy.

Artykuł 30

Zawiadamianie Konferencji i Rady Administracyjnej o zaległościach

Zawiadomienie przewidziane w artykule 29 ustęp 2 Dyrektor Generalny podaje do wiadomości, na najbliższych sesjach, Międzynarodowej Konferencji Pracy, Rady Administracyjnej oraz wszystkich komitetów Międzynarodowej Organizacji Pracy, na których może pojawić się kwestia prawa do głosowania, jak również do wiadomości kolegów wyborczych, przewidzianych w artykułach 49 i 50 Regulaminu Konferencji.

Artykuł 31

Procedura w przypadku wniosku o zezwolenie na głosowanie Członkowi zalegającemu ze składkami

1. Wszelkie prośby lub propozycje dotyczące zezwolenia przez Konferencję na głosowanie Członkowi zalegającemu ze składkami zgodnie z artykułem 13 ustęp 4 Konstytucji Organizacji, przekazuje się w pierwszej kolejności Komitetowi finansowemu Konferencji, który bez zwłoki składa w tej sprawie sprawozdanie.

2. Do chwili podjęcia przez Konferencję decyzji w sprawie prośby lub propozycji Członek nie posiada prawa do głosowania.

3. Komitet finansowy przedkłada Konferencji sprawozdanie przedstawiające jego opinię o prośbie lub propozycji.

4. Jeżeli Komitet finansowy uzna za właściwe, po stwierdzeniu, że zaległość powstała z przyczyn od Członka niezależnych, zaproponować Konferencji zezwolenie Członkowi na głosowanie zgodnie z artykułem 13 ustęp 4 Konstytucji Organizacji, powinien w sprawozdaniu:

- a) wyjaśnić charakter okoliczności niezależnych od Członka,
- b) przeprowadzić analizę stosunków finansowych pomiędzy Członkiem a Organizacją w ciągu ubiegłych dziesięciu lat, i
- c) wskazać kroki, jakie należy podjąć w celu uregulowania zaległości.

5. Każdą podjętą przez Konferencję decyzję zezwalającą Członkowi zalegającemu ze składkami na głosowanie pomimo tych zaległości, można uzależnić od wykonania przez tego Członka wszelkich zaleceń Konferencji w sprawie uregulowania tych zaległości.

Artykuł 32

Okres ważności decyzji zezwalającej na głosowanie Członkowi zalegającemu ze składkami

1. Każda decyzja Konferencji zezwalająca na głosowanie Członkowi zalegającemu ze składkami zachowuje moc na okres sesji Konferencji, na której ją podjęto. Każda taka decyzja zachowuje moc w stosunku do Rady Administracyjnej i komitetów do czasu otwarcia plenarnej sesji Konferencji następującej po tej, na której podjęto tę decyzję.

2. Bez uszczerbku dla postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu, po przyjęciu przez Konferencję porozumienia, na mocy którego zaległości Członka są konsolidowane i płatne w rocznych ratach przez okres kilku lat, Członek może uzyskać prawo do głosowania pod warunkiem, że do czasu głosowania wpłacił w całości wszystkie raty przewidziane w porozumieniu, jak również wszystkie składki przewidziane w artykule 13 Konstytucji, które były należne przed końcem roku poprzedniego. Dla każdego Członka, który po zamknięciu sesji Konferencji nie wpłacił wszystkich rat i składek należnych przed końcem poprzedniego roku, upoważnienie do głosowania traci ważność.

Artykuł 33

Wygaśnięcie zawieszenia prawa do głosowania

Gdy w wyniku otrzymania przez Dyrektora Generalnego Międzynarodowego Biura Pracy wpłat dokonanych przez Członka przestają się do niego stosować postanowienia artykułu 13 ustęp 4 Konstytucji:

- a) Dyrektor Generalny zawiadamia danego Członka o uchyleniu zawieszenia jego prawa do głosowania,
- b) jeżeli Międzynarodowa Konferencja Pracy, Rada Administracyjna, kolegia wyborcze przewidziane w artykułach 49 i 50 Regulami-

nu Konferencji oraz wszelkie zainteresowane komitety otrzymały zawiadomienie przewidziane w artykule 30 niniejszego Działu, Dyrektor Generalny informuje je, że zawieszenie prawa do głosowania danego Członka zostaje uchylone.

DZIAŁ E

KONWENCJE I ZALECENIA

Artykuł 34²

Postanowienia ogólne

1. Jeżeli Rada Administracyjna rozpatruje po raz pierwszy sprawę umieszczenia punktu na porządku dziennym Konferencji, w przypadku braku jednomyślności Członków Rady obecnych na posiedzeniu, może ona podjąć decyzję dopiero na następnej sesji.

2. Jeżeli zgłoszono propozycję umieszczenia na porządku dziennym Międzynarodowej Konferencji Pracy sprawy, która wymaga znajomości obowiązującego ustawodawstwa różnych krajów, Biuro przedkłada Radzie Administracyjnej zwięzłe zestawienie obowiązujących ustaw i praktyki różnych krajów dotyczących tej sprawy. Zestawienie to przedkłada się Radzie Administracyjnej przed podjęciem przez nią decyzji.

3. Rozpatrując kwestię umieszczenia sprawy na porządku dziennym Międzynarodowej Konferencji Pracy, Rada Administracyjna może, przed umieszczeniem jej na porządku dziennym, jeżeli uzasadniają to szczególne okoliczności, podjąć decyzję o przekazaniu sprawy przygotowawczej konferencji technicznej, mającej opracować dla Rady Administracyjnej sprawozdanie w tej kwestii. Rada Administracyjna może również w podobnej sytuacji podjąć decyzję o zwołaniu przygotowawczej konferencji technicznej, jednocześnie z umieszczeniem sprawy na porządku dziennym Konferencji.

---

² Niniejszy artykuł i dwa kolejne artykuły składają się z postanowień Regulaminu Rady Administracyjnej, które zawarte są tutaj w celu ułatwienia dokonywania odesłań, ale nie są częścią Regulaminu Konferencji.

4. Jeżeli Rada Administracyjna nie podejmie innej decyzji, uważa się, że umieszczenie sprawy na porządku dziennym Konferencji jest równoznaczne z przekazaniem jej do podwójnej dyskusji.

5. W przypadkach szczególnie pilnych lub w innych nadzwyczajnych okolicznościach Rada Administracyjna może, większością trzech piątych oddanych głosów, podjąć decyzję o przekazaniu sprawy Konferencji do pojedynczej dyskusji.

Artykuł 35

Tryb głosowania nad ustaleniem porządku dziennego Konferencji

1. Jeśli nie osiągnięto porozumienia w sprawie porządku dziennego Konferencji bez głosowania, Rada Administracyjna w pierwszym głosowaniu decyduje czy umieścić na porządku dziennym wszystkie zaproponowane sprawy. Jeśli zadecyduje o włączeniu wszystkich zaproponowanych spraw, uważa się, że porządek dzienny Konferencji został ustalony. Jeśli taka decyzja nie zostanie podjęta, stosuje się następujące postępowanie:

2. Każdy Członek Rady Administracyjnej uprawniony do głosowania otrzymuje kartę do głosowania, zawierającą wykaz wszystkich zaproponowanych spraw i wskazuje na niej te, które jego zdaniem powinny być rozpatrzone w pierwszej kolejności, oznaczając cyfrą „1” tę sprawę, którą umieszcza na pierwszym miejscu, cyfrą „2” tę, którą umieszcza na drugim miejscu i tak dalej; karta do głosowania niewskazująca kolejności wszystkich spraw jest nieważna. Każdy Członek umieszcza kartę do głosowania w urnie wyborczej, w momencie wyczytania jego nazwiska.

3. Sprawie umieszczonej na pierwszym miejscu przyznaje się jeden punkt, na drugim miejscu dwa punkty i tak dalej. Sprawy następnie umieszcza się w porządku całkowitej liczby przyznanych punktów. Sprawę, która uzyskała najmniej punktów umieszcza się jako pierwszą na porządku dziennym obrad. Jeżeli dwie lub więcej z rozpatrywanych spraw uzyskało w wyniku głosowania równą liczbę punktów, kolejność jest ustalana w głosowaniu przez podniesienie ręki. Jeśli w dalszym ciągu uzyskano równą liczbę głosów, kolejność spraw jest ustalana w drodze losowania.

4. Rada Administracyjna ustala liczbę spraw umieszczonych na porządku dziennym Konferencji, w kolejności ustalonej zgodnie ustępami 2 i 3

niniejszego artykułu. W tym celu, Rada Administracyjna najpierw głosuje nad całkowitą liczbą spraw minus jeden, następnie nad całkowitą liczbą spraw minus dwa, i tak dalej, aż do uzyskania większości.

Artykuł 36

Konferencje przygotowawcze

1. Jeżeli Rada Administracyjna podejmuje decyzję o przekazaniu sprawy przygotowawczej konferencji technicznej, określa jej datę, skład i zadania.

2. Rada Administracyjna reprezentowana jest na każdej z takich konferencji, które zgodnie z generalną zasadą mają charakter trójstronny.

3. Każdemu delegatowi na taką konferencję może towarzyszyć jeden lub więcej doradców.

4. Biuro przygotowuje dla każdej takiej konferencji przygotowawczej, zwołanej przez Radę Administracyjną, raport mający ułatwić wymianę poglądów na wszystkie przekazane jej kwestie, zawierający w szczególności zestawienie ustawodawstwa i praktyki różnych krajów.

Artykuł 37

Zastrzeżenia do punktów porządku dziennego

Jeżeli rząd Członka Międzynarodowej Organizacji Pracy zakwestionuje jakiś punkt porządku dziennego, Konferencja – po wysłuchaniu każdego sprawozdania, jakie mogłaby złożyć w tej sprawie Rada Administracyjna, podejmie zgodnie z artykułem 16 Konstytucji Organizacji decyzję, czy zachować ten punkt na porządku dziennym, czy nie. (*art. 16 ust. 2 Konstytucji MOP*)

Artykuł 38

Etapy przygotowawcze procedury dyskusji pojedynczej

1. Jeżeli sprawa podlega procedurze dyskusji pojedynczej, Międzynarodowe Biuro Pracy przesyła rządowi, nie później niż 18 miesięcy przed dniem otwarcia Konferencji, na której sprawa ma być rozpatrywana, raport podsu-

mowujący zawierający zestawienie ustawodawstwa i praktyki różnych krajów oraz załączony do niego kwestionariusz dotyczący opracowania konwencji lub zaleceń. Kwestionariusz wzywa rządy do udzielenia odpowiedzi z uzasadnieniem i ich skonsultowania, przed sfinalizowaniem, z najbardziej reprezentatywnymi organizacjami pracodawców i pracowników. Biuro powinno otrzymać odpowiedzi jak najszybciej, co najmniej jednaście miesięcy przed dniem otwarcia Konferencji, na której sprawa ma być rozpatrywana. W przypadku państw federalnych, jak również państw, w których niezbędne jest tłumaczenie kwestionariuszy na język narodowy, termin siedmiomiesięczny przewidziany na przygotowanie odpowiedzi przedłuża się, na prośbę zainteresowanego rządu, do ośmiu miesięcy.

2. Na podstawie odpowiedzi otrzymanych od rządów, Biuro opracowuje raport końcowy, który może zawierać jedną lub więcej konwencji lub zaleceń. Biuro przesyła niniejszy raport rządów jak najwcześniej, dokładając starań, aby otrzymały go nie później niż cztery miesiące przed otwarciem sesji Konferencji, na której sprawa ma być rozpatrywana.

3. Niniejsze postanowienia stosuje się wyłącznie w przypadkach, w których sprawa została umieszczona na porządku dziennym Konferencji co najmniej dwadzieścia sześć miesięcy przed otwarciem sesji Konferencji, na której ma być rozpatrywana. Jeżeli sprawę umieszczono na porządku dziennym później niż dwadzieścia sześć miesięcy przed otwarciem sesji Konferencji, na której ma być ona rozpatrywana, Rada Administracyjna uchwała harmonogram terminów skróconych. Jeżeli prezydium Rady Administracyjnej uzna, że uchwalenie przez nią szczegółowego harmonogramu nie jest możliwe, może ono uzgodnić harmonogram terminów skróconych z Dyrektorem Generalnym.

4. Jeżeli sprawa umieszczona na porządku dziennym została rozpatrzona przez przygotowawczą konferencję techniczną, Biuro może, zgodnie z decyzją podjętą w tej kwestii przez Radę Administracyjną:

- a) przesłać rządów raport podsumowujący i kwestionariusz, zgodnie z postanowieniami ustępu 1 niniejszego artykułu lub
- b) opracować, na podstawie prac przygotowawczej konferencji technicznej, raport końcowy przewidziany wyżej w ustępie 2.

Artykuł 39

Etapy przygotowawcze procedury dyskusji podwójnej

1. Gdy sprawa podlega procedurze dyskusji podwójnej, Międzynarodowe Biuro Pracy przygotowuje jak najwcześniej raport wstępny, zawierający zestawienie ustawodawstwa i praktyki różnych krajów, jak również wszelkie inne istotne informacje, wraz z kwestionariuszem. Raport i kwestionariusz, który wzywa rządy do udzielenia odpowiedzi z uzasadnieniem i skonsultowania ich, przed sfinalizowaniem, z najbardziej reprezentatywnymi organizacjami pracodawców i pracowników, jest udostępniany rządowi nie później niż osiemnaście miesięcy przed dniem otwarcia sesji Konferencji, na której dana sprawa ma być poddana dyskusji.

2. Biuro powinno otrzymać odpowiedzi jak najszybciej, co najmniej jedenaście miesięcy przed dniem otwarcia sesji Konferencji, na której sprawa ma być rozpatrywana. W przypadku państw federalnych lub państw, w których niezbędne jest przetłumaczenie kwestionariuszy na język narodowy, termin siedmiomiesięczny przewidziany na przygotowanie odpowiedzi przedłuża się, na prośbę zainteresowanego rządu, do ośmiu miesięcy.

3. Na podstawie odpowiedzi otrzymanych od rządów, Biuro przygotowuje kolejny raport, wskazujący główne zagadnienia wymagające rozpatrzenia przez Konferencję. Biuro przesyła niniejszy raport rządowi jak najwcześniej, dokładając starań, aby otrzymały go nie później niż cztery miesiące przed otwarciem sesji Konferencji, na której sprawa ma być rozpatrywana.

4. Raporty te przedkłada się do rozpatrzenia Konferencji obradującej bądź na posiedzeniu plenarnym, bądź w komitecie. Jeżeli Konferencja uzna, że sprawa może być przedmiotem konwencji lub zaleceń, podejmuje odpowiednie postanowienia i może:

- a) podjąć decyzję o umieszczeniu sprawy na porządku dziennym następnej sesji, zgodnie z postanowieniami artykułu 16 ustęp 3 Konstytucji lub
- b) zwrócić się do Rady Administracyjnej o umieszczenie sprawy na porządku dziennym jednej z dalszych sesji.

5. Postanowienia ustępów 1 do 4 stosuje się wyłącznie w przypadkach, w których sprawa została umieszczona na porządku dziennym Konferencji co najmniej osiemnaście miesięcy przed otwarciem sesji Konferencji, na której ma być rozpatrywana po raz pierwszy. Jeżeli sprawę umieszczono na

porządku dziennym później niż osiemnaście miesięcy przed otwarciem sesji Konferencji, na której ma być ona rozpatrywana po raz pierwszy, Rada Administracyjna uchwała harmonogram terminów skróconych. Jeżeli prezydium Rady Administracyjnej uważa, że uchwalenie przez nią harmonogramu szczegółowego nie jest możliwe, może uzgodnić harmonogram terminów skróconych z Dyrektorem Generalnym.

6. Na podstawie otrzymanych od rządów odpowiedzi na kwestionariusz, o którym mowa w ustępie 1 oraz na podstawie pierwszej dyskusji Konferencji, Biuro może przygotować jedną lub więcej konwencji lub zaleceń i przesłać je rządów nie później niż dwa miesiące od dnia zamknięcia sesji Konferencji zwracając się do nich jednocześnie o przekazanie w ciągu trzech miesięcy ewentualnych poprawek lub uwag.

7. Na podstawie odpowiedzi otrzymanych od rządów, Biuro przygotowuje raport końcowy, zawierający teksty konwencji lub zaleceń z niezbędnymi poprawkami. Biuro przesyła wymieniony raport rządów co najmniej trzy miesiące przed otwarciem sesji Konferencji, na której sprawa ma być rozpatrywana.

8. Postanowienia ustępów 6 i 7 stosuje się wyłącznie wtedy, gdy okres od zamknięcia sesji Konferencji, na której odbyła się pierwsza dyskusja, do otwarcia następnej sesji Konferencji wynosi 11 miesięcy. Jeżeli okres pomiędzy dwoma sesjami Konferencji jest krótszy niż 11 miesięcy, Rada Administracyjna uchwała harmonogram terminów skróconych. Jeżeli prezydium Rady Administracyjnej uważa, że uchwalenie przez nią harmonogramu szczegółowego nie jest możliwe, może ono uzgodnić harmonogram terminów skróconych z Dyrektorem Generalnym.

Artykuł 39 bis

Konsultacje z Organizacją Narodów Zjednoczonych oraz innymi organizacjami wyspecjalizowanymi

Jeżeli na porządku dziennym Konferencji umieszczono punkty przewidujące przyjęcie konwencji lub zalecenia, Międzynarodowe Biuro Pracy zwracając się do rządów o uwagi w sprawie proponowanej konwencji lub zalecenia, zasięga jednocześnie opinii Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz innych wyspecjalizowanych organizacji w sprawie wszelkich postano-

wień konwencji lub zalecenia, które wpływają na ich działalność. Uwagi tych organizacji przedkłada się Konferencji wraz z uwagami otrzymanymi od rządów.

Artykuł 40

Tryb rozpatrywania tekstów

1. Konferencja podejmuje decyzję, czy podstawę dyskusji będą stanowiły konwencje lub zalecenia przygotowane przez Międzynarodowe Biuro Pracy oraz czy te konwencje lub zalecenia będą rozpatrywane na posiedzeniu plenarnym Konferencji, czy będą przekazane komitetowi w celu opracowania sprawozdania. Podjęcie takich decyzji może poprzedzić debata na posiedzeniu plenarnym Konferencji na temat ogólnych zasad proponowanych konwencji lub zaleceń.

2. Gdy Konferencja przekazuje komitetowi jedynie tekst zalecenia, decyzja komitetu o zaproponowaniu przyjęcia przez Konferencję konwencji (zamiast lub dodatkowo do zalecenia) wymaga większości dwóch trzecich oddanych głosów.

3. Jeżeli Konferencja rozpatruje konwencję lub zalecenie na posiedzeniu plenarnym, każde postanowienie tej konwencji lub zalecenia jest jej przedkładane do przyjęcia. W czasie debaty oraz do chwili podjęcia decyzji odnośnie do wszystkich postanowień konwencji lub zalecenia, Konferencja nie rozpatruje żadnych wniosków poza wnioskami w sprawie poprawek do tych postanowień lub wnioskami proceduralnymi.

4. Jeżeli konwencję lub zalecenie przekazano komitetowi, Konferencja po otrzymaniu od niego sprawozdania przystępuje do dyskusji nad tą konwencją lub zaleceniem zgodnie z postanowieniami ustępu 3. Dyskusję przeprowadza się najwcześniej następnego dnia po rozesłaniu sprawozdania delegatom.

5. Konferencja może w czasie dyskusji nad artykułami konwencji lub zalecenia, przekazać jeden lub więcej z nich komitetowi.

6. Jeżeli Konferencja odrzuci konwencję zawartą w sprawozdaniu komitetu, każdy z delegatów może zwrócić się do niej o podjęcie niezwłocznie decyzji w sprawie ewentualnego odesłania konwencji ponownie do komitetu w celu rozpatrzenia możliwości przekształcenia jej w zalecenie. Jeżeli Kon-

ferencja podejmie decyzję o zwróceniu konwencji do komitetu, przedkłada on Konferencji sprawozdanie do zatwierdzenia przed końcem sesji.

7. Postanowienia konwencji lub zalecenia przekazuje się w postaci przyjętej przez Konferencję Komitetowi redakcyjnemu, w celu przygotowania tekstu ostatecznego. Tekst ten rozsyła się delegatom.

8. Nie przyjmuje się więcej żadnych poprawek do takiego tekstu. Jednakże Przewodniczący może, po zasięgnięciu opinii trzech wiceprzewodniczących, przedłożyć Konferencji poprawki złożone w Sekretariacie, przed przeprowadzeniem ostatecznego głosowania.

9. Po otrzymaniu tekstu przygotowanego przez Komitet redakcyjny i po dyskusji nad ewentualnymi poprawkami przedłożonymi zgodnie z postanowieniami poprzedniego ustępu, Konferencja przystępuje do głosowania ostatecznego nad przyjęciem konwencji lub zalecenia, zgodnie z postanowieniami artykułu 19 Konstytucji Organizacji. (*art. 19 Konstytucji MOP*)

Artykuł 41

Procedura w przypadku, gdy konwencja nie uzyskała większości dwóch trzecich głosów

Jeżeli konwencja nie uzyskała w głosowaniu końcowym niezbędnej większości dwóch trzecich głosów tylko większość zwykłą, Konferencja podejmuje niezwłocznie decyzję w sprawie ewentualnego zwrócenia konwencji do Komitetu redakcyjnego w celu przerehabrowania jej na zalecenie. Jeżeli Konferencja wypowie się za zwróceniem konwencji do Komitetu redakcyjnego, propozycje zawarte w konwencji przedkłada się Konferencji w formie zalecenia przed końcem sesji.

Artykuł 42

Tłumaczenia oficjalne

Po przyjęciu tekstów autentycznych we francuskiej i angielskiej wersji językowej, Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy może dokonać, na prośbę zainteresowanych rządów, tłumaczenia oficjalnego konwencji lub zaleceń. Zainteresowane rządy mogą w swoim kraju, w celu stosowania konwencji i zaleceń, traktować te tłumaczenia jako wiążące.

Artykuł 43³

Tryb umieszczania na porządku dziennym Konferencji kwestii całkowitej lub częściowej rewizji konwencji

1. Jeżeli Rada Administracyjna, zgodnie z postanowieniami konwencji, ma przedstawić Konferencji sprawozdanie na temat jej stosowania oraz podjąć decyzję, czy pożądane jest umieszczenie na porządku dziennym Konferencji kwestii całkowitej lub częściowej rewizji tej konwencji, Biuro przedkłada Radzie Administracyjnej wszelkie posiadane informacje, w szczególności na temat ustawodawstwa i praktyki dotyczącej tej konwencji w krajach, które ją ratyfikowały, jak również ustawodawstwa dotyczącego przedmiotu tej konwencji oraz stosowania jej w krajach, które jej nie ratyfikowały. Projekt sprawozdania Biura rozsyła się wszystkim Członkom Organizacji w celu zgłoszenia uwag.

2. Po upływie sześciu miesięcy od rozesłania członkom Rady Administracyjnej oraz rządów projektu sprawozdania Biura, o którym mowa w ustępie 1, Rada Administracyjna ustala tekst tego sprawozdania i rozpatruje kwestię umieszczenia na porządku dziennym Konferencji całkowitej lub częściowej rewizji konwencji.

3. Jeżeli Rada Administracyjna uzna, że nie należy umieszczać kwestii całkowitej lub częściowej rewizji konwencji na porządku dziennym, Biuro przekazuje Konferencji wyżej wspomniane sprawozdanie.

4. Jeżeli Rada Administracyjna uzna, że należy kontynuować postępowanie zmierzające do umieszczenia kwestii całkowitej lub częściowej rewizji konwencji na porządku dziennym Konferencji, Biuro przesyła sprawozdanie rządów Państw członkowskich z prośbą o zgłaszanie komentarzy, wskazując punkty, które zdaniem Rady Administracyjnej zasługują na szczególną uwagę.

5. Po upływie czterech miesięcy od dnia rozesłania sprawozdania rządów Rada Administracyjna, biorąc pod uwagę ich wypowiedzi, przyjmuje sprawozdanie ostateczne i określa dokładnie sprawę lub sprawy, które umieszcza na porządku dziennym Konferencji.

6. Jeżeli Rada Administracyjna stwierdzi, poza przypadkami, w których zgodnie z postanowieniami konwencji obowiązana jest przedłożyć Konfe-

---

³ Niniejszy artykuł składa się z postanowień Regulaminu Rady Administracyjnej, które są tu zawarte w celu ułatwienia odesłań, ale nie stanowią Regulaminu Konferencji.

rencji sprawozdanie dotyczące jej stosowania, że pożądane jest rozpatrzenie umieszczenia na porządku dziennym Konferencji kwestii całkowitej lub częściowej rewizji konwencji, Biuro zawiadamia o tej decyzji rządu Państw członkowskich prosząc je o zgłaszanie swoich komentarzy i wskazując punkty, które zdaniem Rady Administracyjnej zasługują na szczególną uwagę.

7. Rada Administracyjna po upływie czterech miesięcy od dnia przesłania powyższego zawiadomienia, biorąc pod uwagę odpowiedzi rządów, określa dokładnie sprawę lub sprawy, które zostaną umieszczone na porządku dziennym Konferencji.

Artykuł 44

Procedura w przypadku rewizji konwencji

1. Gdy na porządku dziennym Konferencji znajduje się kwestia całkowitej lub częściowej rewizji przyjętej przez nią uprzednio konwencji, Konferencja postępuje zgodnie z następującymi postanowieniami:

2. Międzynarodowe Biuro Pracy przedkłada Konferencji projekty poprawek opracowane zgodnie z wnioskami ze sprawozdania Rady Administracyjnej zalecającymi całkowitą lub częściową rewizję uchwalonej uprzednio konwencji i odpowiadające sprawie lub sprawom, których dotyczą umieszczone na porządku dziennym wnioski o rewizję.

3. Konferencja decyduje, czy podstawę dyskusji będzie stanowił projekt poprawek przygotowany przez Międzynarodowe Biuro Pracy oraz czy będzie on rozpatrywany na posiedzeniu plenarnym Konferencji, czy też będzie przekazany komitetowi w celu opracowania sprawozdania. Podjęcie takich decyzji może poprzedzić debata na posiedzeniu plenarnym Konferencji na temat ogólnych zasad proponowanej całkowitej lub częściowej rewizji, w granicach na jakie zezwala porządek dzienny.

4. Jeżeli Konferencja rozpatruje projekty poprawek na posiedzeniu plenarnym, każda z nich jest przedkładana do przyjęcia. W czasie debaty oraz do chwili podjęcia decyzji odnośnie do projektów poprawek, Konferencja nie rozpatruje żadnych wniosków, poza wnioskami w sprawie poprawek do ich tekstów lub wnioskami proceduralnymi.

5. Jeżeli projekty poprawek przekazano komitetowi, Konferencja po otrzymaniu od niego sprawozdania, przystępuje do dyskusji kolejno nad każ-

dym projektem poprawki, zgodnie z postanowieniami ustępu poprzedniego. Debatę tę przeprowadza się najwcześniej następnego dnia po rozestaniu sprawozdania delegatom.

6. Konferencja może w czasie dyskusji nad projektami poprawek przekazać jeden lub więcej z nich komitetowi.

7. Przyjęte przez Konferencję poprawki wraz z wynikającymi z nich modyfikacjami niepoprawionych postanowień rewidowanej konwencji przekazuje się Komitetowi redakcyjnemu Konferencji, który uzgadnia z nimi niepoprawione postanowienia rewidowanej konwencji w celu ustalenia jej ostatecznego tekstu w postaci zrewidowanej. Tekst ten rozsyła się delegatom.

8. Nie przyjmuje się więcej żadnych poprawek do takiego tekstu. Jednakże mimo tego postanowienia, Przewodniczący może, po zasięgnięciu opinii trzech wiceprzewodniczących, przedłożyć Konferencji poprawki złożone w Sekretariacie przed przeprowadzeniem ostatecznego głosowania.

9. Po otrzymaniu tekstu przygotowanego przez Komitet redakcyjny i po dyskusji nad ewentualnymi poprawkami przedłożonymi zgodnie z postanowieniami ustępu poprzedniego, Konferencja przystępuje do głosowania ostatecznego nad przyjęciem konwencji, zgodnie z postanowieniami artykułu 19 Konstytucji Organizacji.

10. Zgodnie z postanowieniami artykułu 14 Konstytucji Organizacji oraz z zastrzeżeniem postanowień artykułu 16 ustęp 3 Konstytucji, Konferencja dokonuje w toku całego postępowania rewizyjnego, całkowitej lub częściowej rewizji uchwalonej przez nią uprzednio konwencji wyłącznie w zakresie sprawy lub spraw umieszczonych przez Radę Administracyjną na porządku dziennym sesji.

Artykuł 45

Procedura w przypadku rewizji zalecenia

1. Gdy na porządku dziennym znajduje się kwestia całkowitej lub częściowej rewizji zalecenia przyjętego uprzednio przez Konferencję, Międzynarodowe Biuro Pracy przedkłada jej projekty poprawek odpowiadające sprawie lub sprawom, których dotyczą umieszczone na porządku dziennym wnioski o rewizję. (*art. 14, art. 16 ust. 3 Konstytucji MOP*)

2. Konferencja decyduje, czy podstawę dyskusji będą stanowiły projekty poprawek przygotowane przez Międzynarodowe Biuro Pracy oraz czy

będą one rozpatrywane na posiedzeniu plenarnym Konferencji, czy też będą przekazane komitetowi w celu opracowania sprawozdania. Podjęcie tych decyzji może poprzedzić debata na posiedzeniu plenarnym Konferencji na temat ogólnych zasad proponowanej całkowitej lub częściowej rewizji, w granicach na jakie zezwala porządek dzienny.

3. Jeżeli Konferencja rozpatruje projekty poprawek na posiedzeniu plenarnym, każda z nich jest przedkładana do przyjęcia. W czasie debaty oraz do chwili podjęcia decyzji odnośnie do projektów poprawek, Konferencja nie rozpatruje żadnych wniosków poza wnioskami w sprawie poprawek do ich tekstów lub wnioskami proceduralnymi.

4. Jeżeli projekty poprawek przekazano komitetowi, Konferencja po otrzymaniu od niego sprawozdania przystępuje kolejno do dyskusji nad każdym projektem poprawki zgodnie z postanowieniami ustępu poprzedniego. Debatę tę przeprowadza się najwcześniej następnego dnia po rozesłaniu sprawozdania delegatom.

5. Konferencja może w czasie dyskusji nad projektami poprawek przekazać jeden lub więcej z nich komitetowi.

6. Uchwalone przez Konferencję poprawki wraz z wynikającymi z nich modyfikacjami niepoprawionych postanowień rewidowanego zalecenia, przekazuje się Komitetowi redakcyjnemu Konferencji, który uzgadnia z nimi niepoprawione postanowienia rewidowanego zalecenia w celu ustalenia jego tekstu ostatecznego w postaci zrewidowanej. Tekst ten rozsyła się delegatom.

7. Nie przyjmuje się więcej żadnych poprawek do takiego tekstu. Jednakże mimo tego postanowienia, Przewodniczący może po zasięgnięciu opinii trzech wiceprzewodniczących, przedłożyć Konferencji poprawki złożone w Sekretariacie przed przeprowadzeniem ostatecznego głosowania.

8. Po otrzymaniu tekstu przygotowanego przez Komitet redakcyjny i po dyskusji nad ewentualnymi poprawkami przedłożonymi zgodnie z postanowieniami poprzedniego ustępu, Konferencja przystępuje do głosowania ostatecznego nad przyjęciem zalecenia zgodnie z postanowieniami artykułu 19 Konstytucji Organizacji.

9. Zgodnie z postanowieniami artykułu 14 Konstytucji Organizacji oraz z zastrzeżeniem postanowień artykułu 16 ustęp 3 Konstytucji, Konferencja dokonuje, w toku całego postępowania rewizyjnego, całkowitej lub częściowej rewizji uchwalonego przez nią uprzednio zalecenia wyłącznie w zakresie sprawy lub spraw umieszczonych przez Radę Administracyjną na porządku dziennym sesji.

Artykuł 45 bis

Procedura w przypadku uchylenia lub wycofania konwencji i zaleceń

1. Jeżeli sprawa, która ma być umieszczona na porządku dziennym Konferencji dotyczy uchylenia konwencji, która weszła w życie lub wycofania konwencji, która nie weszła w życie albo zalecenia, Biuro przedkłada Radzie Administracyjnej sprawozdanie zawierające wszystkie istotne informacje, które posiada w tej sprawie.

2. Jeśli na porządku dziennym Konferencji zostanie umieszczony punkt dotyczący uchylenia lub wycofania konwencji, Biuro powiadamia o tym rządy w terminie nie krótszym niż 18 miesięcy przed otwarciem sesji Konferencji, na której dana sprawa ma być dyskutowana. Do informacji dołącza się krótki raport i kwestionariusz, wzywający rządy do przedstawienia w ciągu dwunastu miesięcy stanowiska na temat wspomnianego uchylenia lub wycofania wraz z uzasadnieniem i odpowiednimi informacjami. W kwestionariuszu tym rządy proszone są o skonsultowanie się, przed sfinalizowaniem ich odpowiedzi, z najbardziej reprezentatywnymi organizacjami pracodawców i pracowników. Na podstawie otrzymanych odpowiedzi Biuro sporządza raport zawierający ostateczną propozycję, który jest przekazywana rządów na cztery miesiące przed sesją Konferencji.

3. Konferencja decyduje o rozpatrzeniu raportu i zawartej w nim propozycji bezpośrednio na posiedzeniu plenarnym lub przesłaniu go do Komitetu wnioskowego. Na zakończenie dyskusji na posiedzeniu plenarnym lub w sprawozdaniu Komitetu wnioskowego, jeżeli to właściwe, Konferencja podejmuje decyzję w drodze konsensusu lub, w przypadku jego braku, w drodze głosowania wstępnego, większością dwóch trzecich głosów, przed przedłożeniem formalnego wniosku o uchylenie lub wycofanie do ostatecznego głosowania. Głosowanie takie odbywa się nie wcześniej niż następnego dnia po wstępnej decyzji.

DZIAŁ F
TRYB ROZPATRYWANIA PRZEZ KONFERENCJĘ PROPOZYCJI POPRAWEK
DO KONSTYTUCJI ORGANIZACJI

Artykuł 46

Umieszczanie na porządku dziennym propozycji poprawek do Konstytucji

1. Konferencja rozpatruje projekt poprawki do Konstytucji Organizacji wyłącznie wówczas, gdy Rada Administracyjna umieściła go na porządku dziennym Konferencji co najmniej cztery miesiące przed otwarciem sesji, na której ma być on rozpatrzony zgodnie z postanowieniami artykułu 14 Konstytucji lub jeżeli Konferencja postanowiła na poprzedniej sesji umieścić go na porządku dziennym sesji następczej, zgodnie z postanowieniami artykułu 16 ustęp 3 Konstytucji.

2. W zależności od przypadku, umieszczając jakikolwiek projekt poprawki do Konstytucji na porządku dziennym, Rada Administracyjna lub Konferencja, w zależności od sytuacji, określa dokładnie sprawę lub sprawy, które umieszcza na porządku dziennym Konferencji.

Artykuł 47

Tryb rozpatrywania przez Konferencję projektów poprawek do Konstytucji

1. Międzynarodowe Biuro Pracy przedkłada Konferencji projekty poprawek odpowiadające sprawie lub sprawom, których dotyczy projekt poprawki umieszczony na porządku dziennym.

2. Konferencja decyduje, czy podstawę dyskusji będzie stanowił projekt poprawek przygotowany przez Międzynarodowe Biuro Pracy oraz czy będzie on rozpatrywany na posiedzeniu plenarnym Konferencji, czy też będzie przekazany komitetowi w celu opracowania sprawozdania. Podjęcie takiej decyzji może poprzedzić debata ogólna na posiedzeniu plenarnym Konferencji na temat sprawy lub spraw, których dotyczy projekt poprawki, umieszczony na porządku dziennym.

3. Jeżeli Konferencja rozpatruje projekt poprawek na posiedzeniu plenarnym, każda z nich jest przedkładana do przyjęcia wstępnie większością dwóch trzecich głosów obecnych delegatów. W czasie debaty oraz do chwili podjęcia decyzji w sprawie projektów poprawek, Konferencja nie rozpatruje żadnych wniosków poza wnioskami w sprawie poprawek do ich tekstów lub wnioskami proceduralnymi.

4. Jeżeli projekt poprawek przekazano komitetowi, Konferencja po otrzymaniu od niego sprawozdania, przystępuje do dyskusji kolejno nad każdym projektem poprawki zgodnie z postanowieniami ustępu poprzedniego. Debatę tę przeprowadza się najwcześniej następnego dnia po rozesłaniu sprawozdania delegatom.

5. Konferencja może w czasie dyskusji nad projektami poprawek przekazać jeden lub więcej z nich komitetowi.

6. Przyjęte przez Konferencję poprawki przekazuje się w postaci, w jakiej zostały uchwalone przez Konferencję, Komitetowi redakcyjnemu Konferencji, który nadaje im, wraz z niezbędnymi modyfikacjami niepoprawionych postanowień Konstytucji, jakie pociągnie za sobą przyjęcie tych poprawek, formę projektu aktu poprawki, którego tekst rozsyła się delegatom.

7. Nie przyjmuje się więcej żadnych poprawek do takiego tekstu. Jednakże mimo tego postanowienia, Przewodniczący może, po zasięgnięciu opinii trzech wiceprzewodniczących, przedłożyć Konferencji poprawki złożone w Sekretariacie następnego dnia po rozesłaniu zrewidowanego tekstu przez Komitet redakcyjny.

8. Po otrzymaniu tekstu przygotowanego przez Komitet redakcyjny i po dyskusji nad ewentualnymi poprawkami przedłożonymi zgodnie z postanowieniami ustępu poprzedniego, Konferencja przystępuje do głosowania ostatecznego nad projektem aktu poprawki, zgodnie z postanowieniami artykułu 36 Konstytucji Organizacji.

DZIAŁ G

WYBORY RADY ADMINISTRACYJNEJ

Artykuł 48

Częstotliwość wyborów

Zgodnie z postanowieniami artykułu 7 Konstytucji Organizacji, kadencja członków Rady Administracyjnej trwa trzy lata. Zebranie kolegiów wyborczych, mające na celu wybranie osiemnastu państw, które mają być reprezentowane w Radzie Administracyjnej oraz dokonanie wyboru członków Rady Administracyjnej reprezentujących pracodawców i pracowników, odbywają się co trzy lata w czasie sesji Konferencji. Kadencja członków Rady Administracyjnej rozpoczyna się z chwilą zamknięcia sesji Konferencji, na której wybory miały miejsce.

Artykuł 49

Rządowe kolegium wyborcze

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 13 ustęp 4 Konstytucji oraz Działu D Regulaminu Konferencji, rządowe kolegium wyborcze składa się z delegatów rządowych wszystkich Członków Organizacji, z wyjątkiem delegatów dziesięciu Członków odgrywających główną rolę w przemyśle.

2. Każdy członek kolegium ma jeden głos.

3. Rządowe kolegium wyborcze wybiera osiemnastu Członków Organizacji, których rządy będą miały prawo wyznaczyć rządowych członków Rady Administracyjnej.

4. Rządowe kolegium wyborcze wybiera również dwudziestu ośmiu innych Członków Organizacji, których rządy będą miały prawo wyznaczyć zastępców rządowych członków Rady Administracyjnej.

Artykuł 50

Kolegia wyborcze pracodawców i pracowników

1. Kolegia wyborcze pracodawców i pracowników składają się odpowiednio z delegatów pracodawców i pracowników na Konferencję, z wyjątkiem delegatów pracodawców i pracowników państw pozbawionych prawa do głosowania, zgodnie z postanowieniami artykułu 13 ustęp 4 Konstytucji oraz Działu D Regulaminu Konferencji.

2. Kolegia wyborcze pracodawców i pracowników wybierają imiennie po czternastu tytularnych członków Rady Administracyjnej i po dziewiętnastu zastępców członków.

Artykuł 51

Zawiadomienia o wyborach

Zawiadomienia o wyborach członków Rady Administracyjnej rozsyła się Członkom co najmniej na dwadzieścia cztery godziny przed posiedzeniem wyborczym.

Artykuł 52

Procedura głosowania

1. Wybory w każdym z kolegiów wyborczych odbywają się w głosowaniu tajnym.

2. Przewodniczący każdego kolegium wyborczego prosi przedstawiciela Przewodniczącego Konferencji o odczytanie listy delegatów, którym przysługuje prawo do głosowania. Każdy delegat, którego nazwisko odczytano, składa swoją kartę wyborczą do urny wyborczej.

3. Głosy oblicza się pod kierunkiem przedstawiciela Przewodniczącego Konferencji, któremu towarzyszą dwie osoby wyznaczone przez kolegium wyborcze spośród jego członków. Jednakże, w przypadku gdy kolegium wyborcze zawnioskuje o głosowanie drogą elektroniczną, zastosowanie mają przepisy artykułu 19 ustęp 16 dotyczące głosowania tajnego.

4. Państwo lub osobę uważa się za wybrane tylko wówczas, jeżeli otrzymały więcej niż połowę głosów członków kolegium wyborczego obecnych na posiedzeniu. Jeżeli po pierwszym głosowaniu pozostaje do obsadzenia jedno lub więcej miejsc, przeprowadza się w miarę potrzeby jedno lub więcej dalszych głosowań, w czasie których każdy członek kolegium może głosować na tyłu kandydatów, ile miejsc pozostało do obsadzenia.

5. Po zakończeniu głosowania przewodniczący kolegium wyborczego ogłasza wyniki posiedzenia oraz opracowuje się sprawozdanie w celu przekazania go Konferencji i złożenia w archiwum Międzynarodowego Biura Pracy. Sprawozdanie to podpisuje przewodniczący kolegium wyborczego i kontrasygnuje przedstawiciel Przewodniczącego Konferencji.

Artykuł 53

[Skreślony]

Artykuł 54

Miejsca nieobsadzone

1. Jeżeli w czasie sesji zwyczajnej Konferencji państwo przestaje zajmować w Radzie Administracyjnej jedno z miejsc zarezerwowanych dla osiemnastu państw wybranych przez rządowe kolegium wyborcze, kolegium to zbiera się w czasie sesji w celu wyznaczenia, zgodnie z postanowieniami niniejszego Działu, innego państwa na to miejsce.

2. Jeżeli w okresie między sesjami Konferencji państwo przestaje zajmować jedno z miejsc w Radzie Administracyjnej, zarezerwowanych dla osiemnastu państw wybranych przez rządowe kolegium wyborcze, grupa rządowa w Radzie Administracyjnej wyznacza inne państwo na to miejsce. Rządowe kolegium wyborcze powinno zatwierdzić ten wybór i zawiadomić o tym Konferencję. Jeżeli rządowe kolegium wyborcze nie zatwierdzi wyboru, przystępuje się niezwłocznie do nowego wyboru zgodnie z odpowiednimi postanowieniami niniejszego artykułu.

3. Jeżeli na skutek śmierci lub rezygnacji przedstawiciela reprezentującego rząd zwalnia się w jakimkolwiek momencie miejsce w Radzie Administracyjnej, lecz zainteresowane państwo zachowuje je, zostaje ono obsadzone przez osobę wyznaczoną przez rząd tego państwa.

4. Jeżeli w czasie sesji zwyczajnej Konferencji zwalnia się miejsce zajmowane w Radzie Administracyjnej przez członka grupy pracodawców lub pracowników, zainteresowane kolegium wyborcze zbiera się w czasie sesji w celu obsadzenia zwolnionego miejsca, zgodnie z postanowieniami niniejszego Działu.

5. Jeżeli w okresie między sesjami zwalnia się miejsce zajmowane przez członka reprezentującego pracodawców lub pracowników, zainteresowana grupa w Radzie Administracyjnej przystępuje do swobodnego obsadzenia zwolnionego miejsca bez konieczności wyznaczenia nowego członka spośród zastępców członka Rady Administracyjnej. Zainteresowane kolegium wyborcze powinno zatwierdzić ten wybór na następnej sesji Konferencji i zawiadomić ją o nim. Jeżeli kolegium wyborcze nie zatwierdzi wyboru, przystępuje się niezwłocznie do nowego wyboru zgodnie z postanowieniami niniejszego Działu.

DZIAŁ H

KOMITETY KONFERENCJI

Artykuł 55

Zakres

1. Niniejszy Regulamin stosuje się do wszystkich komitetów powołanych przez Konferencję z wyjątkiem Komitetu weryfikacji pełnomocnictw i Komitetu redakcyjnego.

2. Następujących postanowień nie stosuje się do Komitetu wnioskowego:

- a) artykułu 56 ustęp 6, 8, 9 i 10,
- b) słów „w porozumieniu z Komitetem wnioskowym” w artykule 60,
- c) artykułu 63,
- d) artykułu 65 ustęp 3 i 4.

3. Niniejszy Regulamin stosuje się do Komitetu finansowego przedstawicieli rządowych, chyba że nie może on być stosowany ze względu na fakt, że Komitet nie posiada charakteru trójstronnego i składa się wyłącznie z przedstawicieli rządowych. Ponadto, do Komitetu finansowego nie stosuje się następujących postanowień:

- a) artykuł 56, ustęp 6 i 10,
- b) artykuł 57, ustęp 2,
- c) słów „z każdej z grup” w pierwszym zdaniu artykułu 64 ustęp 3 oraz drugiego zdania tego ustępu,
- d) artykułu 65, ustęp 1.

4. Niniejszy Regulamin stosuje się do Komitetu rezolucji, z zastrzeżeniem szczególnych postanowień artykułu 62 ustęp 4 i artykułu 64 ustęp 4.

Artykuł 56

Skład komitetów oraz prawo udziału w ich pracach

1. Konferencja wyznacza rządy, które mają być reprezentowane w każdym Komitecie przez członków rządowych oraz delegatów lub doradców technicznych, którzy będą członkami komitetów reprezentującymi pracodawców i pracowników.

2. Każdy z rządów wyznaczonych zgodnie z postanowieniami poprzedniego ustępu podaje do wiadomości sekretariatowi komitetu nazwisko swojego przedstawiciela oraz jego ewentualnych zastępców.

3. Grupy pracodawców i pracowników podejmują decyzję czy i na jakich warunkach członków tych grup wchodzących w skład komitetów mogą zastępować ich zastępcy osobiści; wymienione grupy podają do wiadomości sekretariatowi komitetu swoje decyzje.

4. Jeżeli konieczność zachowania równowagi między grupami reprezentowanymi w Komitecie nie pozwala Konferencji na uwzględnienie wszystkich żądań dotyczących członkostwa w danym Komitecie, Konferencja może wyznaczyć rządy, które będą reprezentowane w Komitecie przez mianowanych przez nie zastępców członków rządowych oraz może mianować delegatów lub doradców technicznych pracodawców i pracowników zastępcami członków pracodawców i pracowników w Komitecie.

5. Wymienieni zastępcy członków posiadają te same prawa, co członkowie komitetu, z zastrzeżeniem, że mogą brać udział w głosowaniu wyłącznie na następujących warunkach:

- a) zastępcy członka reprezentującego rząd mogą głosować, jeżeli zostaną upoważnieni do tego przez przesłanie do sekretariatu ko-

mitetu pisemnego upoważnienia przez członka reprezentującego rząd w Komitecie, który nie bierze udziału w głosowaniu i nie został zastąpiony przez zastępcę,

- b) zastępcy członka reprezentującego pracodawców lub pracowników mogą głosować zamiast członka reprezentującego pracodawców lub pracowników na warunkach określonych przez jego grupę; grupa informuje sekretariat komitetu o wszystkich decyzjach podjętych w tym względzie.

6. W posiedzeniach, poza członkami komitetu, może uczestniczyć i posiada wszystkie prawa członka komitetu, z wyjątkiem prawa do głosowania, każdy delegat lub doradca techniczny posiadający odpowiednie pisemne upoważnienie od delegata, którego jest doradcą.

7. Przedstawiciele oficjalnych organizacji międzynarodowych zaproszonych na Konferencję mogą uczestniczyć w posiedzeniach komitetu i brać udział w debatach, bez prawa do głosowania.

8. Następujące osoby mogą uczestniczyć w posiedzeniach komitetu i brać udział w debatach za zgodą przewodniczącego:

- a) osoby wyznaczone w charakterze obserwatorów przez państwa zaproszone na Konferencję,
- b) eksperci techniczni przydzieleni komitetowi przez Konferencję w charakterze doradców, zgodnie z postanowieniami artykułu 18 Konstytucji Organizacji.

9. Przedstawiciele międzynarodowych organizacji pozarządowych, z którymi Międzynarodowa Organizacja Pracy nawiązała stosunki konsultacyjne i z którymi zawarła stałe porozumienia w sprawie udziału w Konferencji, jak również przedstawiciele innych międzynarodowych organizacji pozarządowych, do których Konferencja lub Komitet wnioskowy w granicach określonych w artykule 4 ustęp 2, zwrócił się o wydelegowanie do komitetu przedstawiciela mogą uczestniczyć w jego posiedzeniach. Przewodniczący może, w porozumieniu z wiceprzewodniczącymi, zezwolić takim przedstawicielom na udział w dyskusji lub udostępnianie wystąpień do wiadomości komitetu w sprawach umieszczonych na jego porządku dziennym. W przypadku braku porozumienia, sprawę przekazuje się do rozstrzygnięcia na posiedzeniu bez prowadzenia dyskusji. Postanowień tego ustępu nie stosuje się do posiedzeń, na których rozpatruje się sprawy administracyjne i finansowe.

10. Przedstawiciele ruchów wolnościowych, zaproszeni do udziału w Konferencji i których Konferencja zaprosiła do udziału w Komitecie, mogą uczestniczyć w dyskusji, bez prawa do głosowania.

Artykuł 57

Prezydium Komitetów

1. Pierwsze posiedzenie każdego komitetu otwiera urzędnik Sekretariatu Konferencji wyznaczony w tym celu przez Sekretarza Generalnego. Urzędnik ten kieruje obradami do czasu wybrania przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego.

2. Każdy komitet wybiera przewodniczącego i dwóch wiceprzewodniczących, po jednym z każdej z trzech grup.

3. Następnie każdy komitet wybiera spośród swoich członków jednego lub więcej sprawozdawców, którzy przekażą Konferencji w imieniu komitetu wyniki obrad. Sprawozdawca lub sprawozdawcy przed przedłożeniem sprawozdania komitetowi do zatwierdzenia przedkładają je prezydium komitetu.

4. Przewodniczącym, wiceprzewodniczącymi i sprawozdawcami mogą być zarówno delegaci, jak i doradcy techniczni.

Artykuł 58

Języki komitetów

1. Językami urzędowymi są język francuski i język angielski.

2. Wystąpienia wygłoszone w języku francuskim streszcza w języku angielskim i vice versa tłumacz Sekretariatu Konferencji.

3. Wystąpienia wygłoszone w języku hiszpańskim streszczają tłumacze urzędowi, którzy dokonują również streszczeń w języku hiszpańskim wystąpień wygłoszonych w języku angielskim lub francuskim.

4. Delegat może zabierać głos w innym języku nieurzędowym, lecz jego delegacja zobowiązana jest dostarczyć streszczenie jego wystąpienia przetłumaczone na jeden z dwóch języków urzędowych przez tłumacza delegacji, chyba że Sekretariat Konferencji może oddać mu do dyspozycji

tłumacza języków urzędowych. Przetłumaczone streszczenie tłumacz Sekretariatu tłumaczy następnie na drugi język urzędowy.

5. W przypadkach, w których co najmniej jedna piąta członków komitetu czynnie uczestniczących w jego pracach w charakterze członków lub ich zastępców złoży indywidualnie deklaracje na piśmie, że ma trudności z udziałem w pracach komitetu w którymkolwiek z języków urzędowych lub w języku hiszpańskim oraz zwróci się o dodatkowego tłumacza na inny znany język, komitet uwzględnia tę prośbę pod warunkiem, że Sekretariat Konferencji jest w stanie zapewnić niezbędnych tłumaczy.

6. Jeśli liczba członków komitetu występujących z prośbą o dodatkowe tłumaczenie na język nieurzędowy w warunkach opisanych w powyższym ustępie jest mniejsza niż jedna piąta członków, komitet zadecyduje, czy spełni prośbę traktując to jako wyjątkowe rozwiązanie, pod warunkiem, że Sekretariat Konferencji jest w stanie zapewnić niezbędnych tłumaczy.

Artykuł 59

Komitety redakcyjne komitetu; podkomitety

1. Każdy komitet, któremu Konferencja, zgodnie z postanowieniami artykułu 40 Regulaminu dotyczącego konwencji i zaleceń, przekazuje jako podstawę dyskusji teksty projektowanych konwencji lub zaleceń, powołuje na jednym z pierwszych posiedzeń komitet redakcyjny komitetu, składający się z jednego delegata rządowego, jednego delegata reprezentującego pracodawców i jednego delegata reprezentującego pracowników oraz ze sprawozdawcy lub sprawozdawców komitetu i Radcy Prawnego Konferencji. Komitet redakcyjny komitetu składa się w miarę możliwości z członków znających obydwie języki urzędowe. Komitetowi redakcyjnemu komitetu mogą pomagać urzędnicy Sekretariatu Konferencji przydzieleni każdemu z komitetów w charakterze ekspertów dla określonych punktów porządku dziennego. Gdy komitet przedkłada Konferencji konwencję lub zalecenie, jego komitet redakcyjny wchodzi w skład Komitetu redakcyjnego Konferencji.

2. Każdy komitet może powołać podkomitety, po należyтым poinformowaniu trzech grup w komitecie.

3. Przewodniczący komitetu upoważniony jest do udziału w posiedzeniach komitetu redakcyjnego komitetu oraz powołanych przez komitet podkomitetów.

Artykuł 60

Posiedzenia

Daty i godziny posiedzeń ustala przewodniczący komitetu, po zasięgnięciu opinii wiceprzewodniczących oraz w porozumieniu z Komitetem wnioskowym.

Artykuł 61

Obowiązki przewodniczącego

1. Przewodniczący ogłasza otwarcie i zamknięcie posiedzenia. Przed przystąpieniem do porządku dziennego podaje on komitetowi do wiadomości wszelkie zawiadomienia, jakie mogą dotyczyć tego komitetu.

2. Przewodniczący kieruje obradami, utrzymuje porządek, zapewnia przestrzeganie Regulaminu, udziela lub odbiera głos zgodnie z postanowieniami Regulaminu, poddaje pod głosowanie sprawy i ogłasza wyniki głosowania.

3. Przewodniczący może brać udział w obradach i głosować, z wyjątkiem przypadków, gdy jego miejsce w komitecie zajmuje zastępca, lecz nie posiada głosu decydującego.

4. W czasie nieobecności przewodniczącego na posiedzeniu lub na części posiedzenia, przewodniczy kolejno jeden z wiceprzewodniczących.

5. Wiceprzewodniczący działający w charakterze przewodniczącego posiada te same prawa i obowiązki co przewodniczący.

Artykuł 62

Prawo głosu w komitecie

1. Nikt nie może zabierać głosu w komitecie nie zwróciwszy się do przewodniczącego o udzielenie mu głosu i bez uzyskania jego zgody. Przewodniczący udziela głosu w kolejności, w jakiej zgłoszono chęć zabrania głosu.

2. Przewodniczący może odebrać występującemu głos, jeżeli jego uwagi odbiegają od przedmiotu dyskusji.

3. Żadne z wystąpień nie może, bez specjalnego zezwolenia komitetu, trwać dłużej niż dziesięć minut, wyłączając czas tłumaczenia.

4. W Komitecie rezolucji przewodniczący może, po zasięgnięciu opinii wiceprzewodniczących, przedłożyć Komitetowi, do podjęcia decyzji bez debaty, wniosek o skrócenie do pięciu minut czasu wystąpień na dany temat.

Artykuł 63

Wnioski, rezolucje i poprawki

1. Nie podejmuje się dyskusji nad wnioskami, rezolucjami i poprawkami, które nie zostały poparte.

2. 1) Wnioski proceduralne można składać ustnie i bez uprzedniego zawiadomienia. Można je zgłaszać w każdej chwili, ale nie po wywołaniu występującego przez przewodniczącego i nie przed zakończeniem jego wystąpienia.

2) Do wniosków proceduralnych należy:

- a) wniosek o odesłanie sprawy,
- b) wniosek o odroczenie rozpatrywania sprawy,
- c) wniosek o odroczenie posiedzenia,
- d) wniosek o odroczenie dyskusji nad określoną sprawą,
- e) wniosek o przejście do następnego punktu porządku dziennego posiedzenia,
- f) wniosek o zasięgnięcie opinii przewodniczącego, Sekretariatu lub Rady Prawnego Konferencji,
- g) wniosek o zamknięcie dyskusji.

3. Wszystkie rezolucje i poprawki, poza wnioskami proceduralnymi, składa się pisemnie w jednym z języków urzędowych lub w języku hiszpańskim.

4. Aby umożliwić komitetowi rozpatrzenie rezolucji lub poprawki na posiedzeniu przedpołudniowym, należy doręczyć je Sekretariatowi komitetu przed godziną piątą po południu dnia poprzedniego, natomiast aby umożliwić rozpatrzenie rezolucji lub poprawki na posiedzeniu popołudniowym, należy doręczyć je tego samego dnia przed godziną jedenastą rano.

5. Teksty rezolucji i poprawek tłumaczy się i udostępnia przed dyskusją wszystkim członkom komitetu obecnym na posiedzeniu.

6. W czasie posiedzenia można przedkładać komitetowi do przedyskutowania na tym posiedzeniu jedynie poprawki do poprawek przedłożonych już zgodnie z wymienionymi wyżej postanowieniami. Poprawki takie przedkłada się pisemnie w jednym z języków urzędowych lub w języku hiszpańskim.

7. 1) Przed głosowaniem nad rezolucją głosuje się nad poprawkami do niej.

2) Jeżeli zgłoszono kilka poprawek do wniosku lub rezolucji, przewodniczący ustala kolejność dyskusji i głosowania nad nimi, z zastrzeżeniem następujących postanowień:

- a) pod głosowanie poddaje się każdy wniosek, rezolucję lub poprawkę,
- b) poprawki można poddawać pod głosowanie oddzielnie lub przeciwstawiając je innym poprawkom zgodnie z decyzją przewodniczącego; lecz jeżeli głosuje się nad poprawkami przeciwstawionymi innym poprawkom, wniosek lub rezolucję uważa się za poprawioną jedynie po przegłosowaniu oddzielnie poprawki, która otrzymała największą liczbę głosów i po jej przyjęciu,
- c) jeżeli w wyniku głosowania wniosek lub rezolucja zostały poprawione, poprawiony wniosek lub rezolucję poddaje się na posiedzeniu pod głosowania ostateczne.

8. 1) Osoba, która zgłosiła poprawkę może ją wycofać, chyba że toczy się właśnie dyskusja nad poprawką do tej poprawki lub została ona już przyjęta.

2) Każda inna osoba upoważniona do udziału w obradach komitetu, może bez uprzedzenia zgłosić każdą wycofaną w taki sposób poprawkę.

9. Każdy z członków może w dowolnym czasie zwrócić uwagę na fakt naruszenia Regulaminu; w takim przypadku przewodniczący niezwłocznie podejmie decyzję odnośnie do każdej takiej sprawy.

Artykuł 64

Zamknięcie dyskusji

1. Każdy z członków komitetu może zgłosić wniosek o zamknięcie dyskusji nad określoną sprawą, bądź też nad zagadnieniem ogólnym.

2. Przewodniczący uwzględnia wnioski o zamknięcie dyskusji, o ile został on poparty przez co najmniej jedną piątą członków komitetu obecnych na posiedzeniu. Jednakże przed poddaniem go pod głosowanie odczytuje on nazwiska osób, które zgłosiły chęć zabrania głosu przed zgłoszeniem wniosku o zamknięcie dyskusji. Osoby te zachowują prawo do zabrania głosu po uchwaleniu wniosku o zamknięcie dyskusji.

3. Jeżeli wpłynęła prośba o zezwolenie na zabranie głosu przeciwko wnioskowi o zamknięcie dyskusji, głosu udziela się jednej osobie z każdej grupy. Jeżeli wniosek o zamknięcie dyskusji został poddany pod głosowanie, głos na temat istoty sprawy może zabrać jedna osoba z każdej grupy, z której żaden członek nie zgłosił chęci zabrania głosu zgodnie z postanowieniami ustępu poprzedniego.

4. Po uchwaleniu zamknięcia dyskusji w Komitecie rezolucji tylko autor lub jeden z autorów, jeżeli jest ich więcej, wniosku, rezolucji lub poprawki, nad którymi toczy się dyskusja, może zabrać głos na ten temat.

Artykuł 65

Sposób głosowania

1. Zgodnie z postanowieniami artykułu 40 ustęp 2 niniejszego Regulaminu, decyzje podejmuje się zwykłą większością głosów oddanych przez członków komitetu obecnych na posiedzeniu.

2. Z wyjątkiem przypadków przewidzianych w ustępie 3 i 4 niniejszego artykułu, każdy członek komitetu ma jeden głos.

3. Jeżeli Konferencja wyznaczyła do komitetu członków reprezentujących rządy w liczbie przewyższającej dwukrotnie liczbę członków reprezentujących każdą z pozostałych grup, każdy z członków reprezentujących rząd ma jeden głos, zaś członkowie dwóch pozostałych grup po dwa głosy.

4. Jeżeli Konferencja wyznaczyła do komitetu członków reprezentujących rządy w liczbie przewyższającej półtora razy liczbę członków reprezentujących każdą z pozostałych grup, każdy z członków reprezentujących rząd ma dwa głosy, zaś członkowie dwóch pozostałych grup po trzy głosy.

5. Każde głosowanie nad wyborem przewodniczącego jest tajne.

6. Komitety głosują przez podniesienie ręki lub imiennie.

7. Jeżeli zakwestionowano wyniki głosowania przez podniesienie ręki, przewodniczący zarządza głosowanie imienne.

8. Głosuje się imiennie także na żądanie wyrażone przez podniesienie ręki przez co najmniej jedną piątą członków obecnych na posiedzeniu, niezależnie od tego, czy żądanie to zgłoszono przed czy bezpośrednio po głosowaniu przez podniesienie ręki.

9. Sekretariat protokołuje wyniki głosowania, a przewodniczący podaje je do wiadomości.

10. Nie uważa się za uchwaloną rezolucji, poprawki lub wniosku w przypadku równej liczby głosów oddanych za i przeciw.

11. Przewodniczący udziela głosu każdemu członkowi komitetu, który się o to zwróci w celu udzielenia krótkiego wyjaśnienia w sprawie głosowania niezwłocznie po głosowaniu. Przewodniczący ma prawo ograniczyć czas przewidziany na takie wyjaśnienia.

Artykuł 66

Quorum

1. Głosowanie jest nieważne, jeżeli liczba głosów oddanych za i przeciw jest niższa od dwóch piątych ogólnej liczby uprawnionych do głosowania.

2. Jeżeli w czasie głosowania przez podniesienie ręki zabrakło quorum, przewodniczący może niezwłocznie przeprowadzić głosowanie imienne. Jest on obowiązany tak uczynić na żądanie co najmniej jednej piątej członków komitetu obecnych na posiedzeniu.

Artykuł 67

Poprawki do tekstu przedłożonego przez komitet redakcyjny komitetu

Przewodniczący może, po zasięgnięciu opinii wiceprzewodniczących, przyjmować poprawki do tekstu przedłożonego komitetowi przez jego komitet redakcyjny.

Artykuł 68

Sekretariat

1. Sekretarz Generalny Konferencji lub jego przedstawiciele mogą za zgodą przewodniczącego zabierać głos w komitetach, podkomitetach lub w komitetach redakcyjnych komitetów.

2. Sekretarz Generalny wyznacza jednego z urzędników Sekretariatu Konferencji do pełnienia obowiązków sekretarza każdego komitetu. Sekretarz ten pełni ponadto wszelkie inne obowiązki, jakie może mu powierzyć komitet lub przewodniczący.

Artykuł 69

[Skreślony]

DZIAŁ I GRUPY KONFERENCJI

Artykuł 70

Autonomia grup

Z zastrzeżeniem postanowień Regulaminu, każda grupa sama decyduje o swojej procedurze.

Artykuł 71

Prezydium grup

1. Każda grupa wybiera na swoim pierwszym posiedzeniu przewodniczącego, co najmniej jednego wiceprzewodniczącego i sekretarza.

2. Przewodniczącego oraz wiceprzewodniczącego lub wiceprzewodniczących wybiera się spośród delegatów lub doradców technicznych wchodzących w skład grupy; sekretarz może być wybrany spośród osób nie należących do grupy.

Artykuł 72

Posiedzenia oficjalne

1. Zgodnie z Regulaminem Konferencji, każda grupa zbiera się na posiedzenia oficjalne dla dokonania następujących czynności:

- a) wyznaczenia wiceprzewodniczącego Konferencji,
- b) wyznaczenia członków Komitetu wnioskowego,
- c) wyznaczenia członków innych komitetów,
- d) wyboru Rady Administracyjnej,
- e) w celu załatwienia wszelkich innych spraw odesłanych do grup przez Komitet wnioskowy lub przez Konferencję.

2. Na pierwszym posiedzeniu oficjalnym każdej grupy obecny jest, na wniosek grupy, przedstawiciel Sekretariatu, w celu udzielenia grupie informacji proceduralnych.

3. Na posiedzeniach oficjalnych prawo do głosowania mają tylko delegaci z zastrzeżeniem, że delegat, który nie może wziąć udziału w posiedzeniu, może wyznaczyć jako zastępcę jednego ze swoich doradców technicznych, zawiadamiając o tym na piśmie Przewodniczącego, zgodnie z postanowieniami dotyczącymi posiedzeń Konferencji zawartymi w artykule 1 ustęp 3 niniejszego Regulaminu.

4. Każdy sekretarz grupy niezwłocznie informuje prezydium Konferencji o wynikach każdego oficjalnego posiedzenia.

Artykuł 73

Procedura głosowania przy wyborach

Postępowaniem przy wyborach wiceprzewodniczących Konferencji, członków komitetów oraz członków Rady Administracyjnej kieruje Przewodniczący Konferencji lub wyznaczona przez niego osoba; zwołuje on w odpowiednim czasie delegatów uprawnionych do głosowania, przestrzega należytego obliczania głosów i podaje Konferencji do wiadomości wyniki wyborów.

Artykuł 74

Posiedzenia nieoficjalne

Grupy mogą w dowolnym czasie odbywać posiedzenia nieoficjalne w celu rozpatrzenia lub uregulowania spraw nieoficjalnych.

Artykuł 75

[Skreślony]

DZIAŁ J

ZAWIESZENIE PRZEPISÓW REGULAMINU

Artykuł 76

Z zastrzeżeniem postanowień Konstytucji Organizacji, Konferencja, na podstawie jednomyślnego zalecenia Przewodniczącego i trzech wiceprzewodniczących, może wyjątkowo zdecydować o zawieszeniu jakiegokolwiek postanowienia Regulaminu, w celu zajęcia się konkretną rutynową kwestią, jeżeli przyczyni się to do prawidłowego i sprawnego jej funkcjonowania. Decyzja może być podjęta dopiero na kolejnym posiedzeniu następującym po tym, na którym złożona została propozycja zawieszenia Regulaminu.

NOTA NA SESJE MORSKIE MIĘDZYNARODOWEJ KONFERENCJI PRACY

Powyższy Regulamin ma zastosowanie do wszystkich sesji Międzynarodowej Konferencji Pracy. Jednakże, w odniesieniu do sesji morskich Konferencji, stosuje się następujące modyfikacje:

Artykuły 7, 7bis i 11bis Regulaminu nie mają zastosowania.

Artykuł 12 ustęp 2: Sprawozdanie Dyrektora Generalnego dotyczy działań Organizacji w sektorze morskim i najnowszych zdarzeń mających wpływ na ten sektor.

Artykuł 17, ustęp 1.1): Pierwsze zdanie tego ustępu nie ma zastosowania do sesji morskich.

Artykuł 17, ustęp 6: Termin zakończenia prac Komitetu rezolucji może być ustalony przez Konferencję na zalecenie Komitetu wnioskowego, z uwzględnieniem ustalonego terminu zamknięcia sesji.

Artykuł 25, ustęp 5: Przewodniczący Rady Administracyjnej przedkłada Konferencji sprawozdanie dotyczące działań w sektorze morskim od czasu ostatniej sesji morskiej Konferencji.

Artykuły 27–28 (Przyjęcie nowych Członków) nie mają zastosowania.

Artykuł 31 nie ma zastosowania.

Artykuły 48–54 (Wybory Rady Administracyjnej) nie mają zastosowania.